

বহুময় ভারত

অংশুমান হাজৰিকা

ৰহস্যময় ভাৰত

ভাৰতবৰ্ষৰ চুক্তে বেণুগে ঘাটি অহা

আৰু

ঘাটি থবণ আশ্চৰ্যবৰ্ষৰ ঘটনা মনুহৰ এবং মৎবলন

অংশমানে হাজৰিকা

প্ৰকাশক

খোজ পালিকেশ্বন, গুৱাহাটী-৩২

Rohosyomoi Bharat a collection of articles written by Ansuman Hazarika and published by Khoj Publication, Guwahati-781032, Ph. No. 9864592537, e-mail- khojpublication@gmail.com

First edition : December, 2019

Price : 120.00

প্রকাশক : খোজ পাইকেশ্বন, গুবাহাটী-৩২
ফোনঃ ৯৮৬৪৫ ৯২৫৩৭

প্রথম প্রকাশ : ডিচেম্বর, ২০১৯

ପ୍ରତ୍ସ୍ଵତ୍ତ
ଓ ଲେଖକର
ଫୋନ୍ ଃ ୮୭୫୧୯ ୪୪୦୨୮

ISBN : 978-93-5396-263-0

বেটুপাত : ড° সঞ্জীর বৰা

অংগসজ্জা :: অংশুমান হাজৰিকা

মূল্য : ১২০.০০ টাকা

ମୁଦ୍ରକ

ଅନ୍ତର୍ମିଳି

১ শংকবদের পথ

କୁମାର୍ପତ୍ର, ଗୁରାହାଟୀ-୩୨

email: sunbeampress.2007@gmail.com

ମୀ, ପିତାଇ, ଅରୁଣେଖା ଆଶ୍ରତ
ବିପୁଳଙ୍ଗ ଧ୍ୟାନ ହାତର...

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

“ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପତ୍ର ପତ୍ର”
ପୁନଃ ପ୍ରକାଶିତ ପୁନଃପରିଚ୍ଛବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ କବିତା ।
ଏହା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରକାଶନ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
୧୯୯୧ ମେଁ

(i)

ଧର୍ମବାଦ ଆପେଳାଙ୍ଗେ...

ମାନର ଜୀରନ **** ବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯେହି **** ଚିହ୍ନବେହିଟାର ଠାଇତ ଆମି ବିଶ୍ଵାନ ଯେ ଶବ୍ଦ ସରହାର ବଣବିବ ପାବୋଁ! ଅଥଚ ତେତିଆଓ ଆମି ମନତ ଶାନ୍ତି ନାପାଓଁ। ଯେହିବାବେହି ହ୍ୟତୋ ମାନର ଜୀରନ ପ୍ରକ୍ଷବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଲିଲେହେ ମିଲିବ ଯେନ ଲାଗେ। ମାତ୍ରାହି ଅନୁମନ୍ତିମାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ମାନର ମନ। ପ୍ରକ୍ଷବ ଉତ୍ତର ବିଚବାର ତାଡ଼ନାତେ ଆମି ଅତୀଜରେ ପରା ଜୀରନ ପାବ ବଣବି ଆହିଛୋଁ। ଅଥଚ ପ୍ରତିଟୋ ଉତ୍ତରେ ଆମାର ମନଟୋବେ ଆନ ହାଜାବଟା ପ୍ରକ୍ଷବ ମାଜାଲେ ଠେଲିଲେ ଲୈ ଯାଯା। ଆମାର ଦେଶଥିନୋ ଏନେ ଅୟୁତ ପ୍ରକ୍ଷବ ଏବଂ ମମାଞ୍ଚ, ଯାବ ଯିପାର ଦେଖି ଯିମାନ ଓଚବ ଯେନ ଲାଗେ, ଯିମାନ ଦୂରଲୈଲେ ଗୁଚି ଯୋରା ହ୍ୟା। ଏହି ଦେଶତେ ବିଶ୍ଵାନ ଯେ ଗୁପୁତ ବନ୍ଧୁ ଲୁବଣ୍ହି ଆଛେ। ମନ୍ୟ ମନିଦିବର ପରା ପୃଥିରୀର ଆଟୋହିତବେଳେ ଧନୀ ପୁଜାହୁଲାଲୈଲେବେଳେ! ପୁନର୍ଜଗ୍ମବ ପରା ବୃକ୍ଷର ହୃଦୟପିଣ୍ଡ ଲୈଲେବେଳେ! ଭାବି ଆଚବିତ ଲଗା, ଅନୁଧାରନ ବଣବିଲେ ନୋମ କିମ୍ବାବି ଡାଢା ଏନେ ଓନୈଛଟା ମର୍ଦ ବର ପ୍ରରକ୍ଷବ ମଂବଳନ ଏହି ବିଶ୍ଵାପ ଥିଲି। ଘଟନାବାଜୀ ଅଥବା ହୃଦାନ ମନୁହତ ତେନେବୁଝା ବିଳ ହେଛେ ଆର୍ଥ ବିଶ୍ୟ ହେଛେ ତାର ଯଥୋପଯୋଗୀ, ବର୍ତମାନ ଲୈଲେବେଳେ ଉପଲକ୍ଷ ମବଳୋ ଧରଗର ତଥ୍ୟ ମଂଗତି ବାଥି ବିଶ୍ଵାପଥନ ଲିଥିବଲେ ଯତ୍ର ବନ୍ଧୁ ହେଛେ। ଏବଂ ବିଳକ୍ଷ ଶତିବଣର ଏଜନ ଯୁଦ୍ଧବାଦୀ ଚିତ୍ତାବ ସଜ୍ଜିଲେ ଏହି ଆମି ବିଶ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତରହିନ ହେ ପାବିଲଗାଯା ହ୍ୟା। ଏହି ବିଶ୍ଵାପଥନ ମେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତମନୁହବେଇ ଯେନ ଏକ ମମାହାର। ବିଜ୍ଞାନର ଚନ୍ଦାତ ଉତ୍ସାରନମନୁହବେଳ ବୁଢା ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖୁରାଇ ଏହି ଘଟନାମନୁହେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂର ଦାଙ୍ଗି ଠିଯା ହେ ଆଛେ— ଏବଂ ବିଶେଷ ମନିଦିବ ଦୂରାବ ଥୁଲିବଲେ ନିଦିଯେ ଆଦାଲତେ, ମନ୍ଦିରାବ ପିଛତ ଦୂର୍ଗ ଏଟୀର ତିତବଲେ ମୋମାବଲେ ନିଦିଯେ ଭାବତୀଯ ପୁରୀତତ୍ତ୍ଵ ବିଭାଗେ, ଚବବଗରେ ବାଜ୍ୟର ବିଜୁଲୀ ବନ୍ଧ ବଣବି ଦିଯେ ମୁଣ୍ଡି ମଲୋରାବ ମନ୍ୟତ! ଅଥଚ ଆମି ବିଜ୍ଞାନ ଆର୍ଥ ବୈଜ୍ଞାନିବେଳେ ମାନମିବନ୍ତାର ବୋକେଣଚାତ ଉଠି ଉମଳି ଫୁରୋଁ ବୁଲି ବୁବୁଳ ଫିଲାଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁଁ। ହ୍ୟାତ ଲିଥିତ ଏଟୀ ଘଟନାଓ ଅଲପୋ ବଣନ୍ନାନିବେଳେ ନହ୍ୟ, ବିଶ୍ଵା ଆମାର ଦେଶଥିନତ ଅତିମାତ୍ରା ପ୍ରଚଲିତ ଅନ୍ତବିଦ୍ୱାମମନୁହର ବାବେଓ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବନ୍ଦ ଘଟନାମନୁହର ପ୍ରବୃତ୍ତ ବଣବଗ ନିର୍ବିପଣ ବନ୍ଧାତଯେ ଅଲପ ହଙ୍ଗେଓ ପ୍ରଭାବ ପବିଛେ ଯେହି ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବୁଝି ବଣବିବ ନୋରାବି।

ବିଶ୍ଵାପଥନର ମୂଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାଇ ହେଛେ ମମପରା ଦେଶଥିନତ ହେ ଯୋରା

ଆରୁ ହେ ଥବଣ ଏନେ ଅଲୋବିକଳ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବର୍ଷର ସଟନାମମୁହର ବିଷ୍ଟୟେ ମବଳୋବେ ଅରଗତ ବଂବୋରା, ସଟନାମମୁହର ଲଗତ ମଂଗତି ବାଥି ଆଜିଲେବେ ହୋରା ମବଳୋଥିନି ଗରେଷଗା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିଯା ଯାତେ ଏଦିନ ଆମି ଏହି ସଟନାମମୁହର ଶୁଦ୍ଧ ବିଜ୍ଞେଷଣ ବନ୍ଦି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମମାଧାନତ ଉପନୀତ ହେ ପାରେଁ । ଅଲପୋ ବହନ ନମନାବେ ଦାଙ୍ଗ ଧରା ପ୍ରତିଟୋ ସଟନାବାଜିର ବିଷ୍ଟୟେ ପାଢ଼ି ବିଂ ଧରଗର ବେଳେବୁଝା ଧାରଗା ମନଟେ ଆହେ ଯେଯା ପାଠବର ମମାଜେ ନିର୍କପଣ ବନ୍ଦିବ ।

ବିନ୍ତାପଥନ ମନ୍ତ୍ର ହେ ଉଠାବ ଶୁରିତେ ଥବଣ ମା, ପିତାଇ ଆରୁ ତାହାଟି, ଲିଖି ଶେଷ ବନ୍ଦିବଲେ ଅନବବତେ ତାଗିଦା ଦି ଯୋରା ମବମର ଅନୁଲେଖା ଆରୁ ଜୀବନର ପ୍ରତିଟୋ କ୍ଷଣତେ ବିଚାବିଲେଇ ବନ୍ଧତ ପୋରା ଆନ୍ଦାବ ଶୁରୁ ବିପୁଲ୍ୟ ବବଦିଲେ ଡାଙ୍ଗବୀରୀବର ଏହି ଚେଗତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଳାଳୋ । ଥୋଜ ପ୍ରବଳକଳର ନରାଜିତ ମେଧି ଡାଙ୍ଗବୀରୀ ଆରୁ ଉଠେମଳ ପାଟୋରାବୀ ଡାଙ୍ଗବୀରୀ ଲୈ ଅଯୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ଏହି ଅଭାଜନର ବିନ୍ତାପଥନ ପ୍ରବଳକଳ ଯୋଗ୍ୟ ବୁଲି ବିବେଚନା ବନ୍ଦି ମବଳୋ ମମମ୍ୟା ମୂର ପାତି ଲୈ ଆଶ୍ରମାଇ ଲୈ ଯୋରାର ବାବେ । ଲିଖି ଶେଷ ବନ୍ଦାର ପିଛତେ ଥାବିଂ ଯୋରା ହାଜାବଟ୍ଟା ତୁଳ ଅଣ୍ଟି ଚାଇ (ହିଚାପ ବନ୍ଦିଲେ ହୟତୋ ହାଜାବତବେ ବେହି ହେ ଓଲାବ !) ମବଳୋଥିନି ଠାନ ଠିକ ବନ୍ଦି ଶୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦି ଦିଯାର ବାବେ ମୃଦୁଲ ଦାବ ହିୟା ଭବି ଧନ୍ୟବାଦ ଜଳାଳୋ । କାପାତ୍ତବବର୍ଷର ମହାଯତ ଇଉନିବେଣ୍ଡ ତ ଲିଥା ଆଟାଇଥିନି ତଥ୍ ‘ଗୀତାଞ୍ଜଲି’ଲୈ ମଲାନି ବନ୍ଦି ବର୍ଗ ମଂଥାପନର ବନମଥିନି ଆଣି-ଶୁବ୍ରି ମାରି ବନ୍ଦି ଦିଯାର ବାବେ ବିବଗ ଥନିବର୍ଷ ବନବନ୍ଦିଦେଉର ଓଚବତ ଚିବ ବୃତ୍ତଜ୍ଞ ଆରୁ ଇମାନ ବ୍ୟକ୍ତତାର ମାଜତୋ ବିନ୍ତାପଥନର ବେଟୁପାତାଟି ଅନ୍ଧବର ବନ୍ଦି ଦିଯାର ବାବେ ଡାଙ୍ଗବୀର ବରା ଦାର ଚିବଞ୍ଚ ଗୀ ହେ ବଲୋଁ । ମାଟେଇ ଆପୋନାଲୋବର ଆଗବାନ୍ତି ନହା ହଲେ ଏହି ବିନ୍ତାପଥନ ବେଣତିଆଓ ପାଠବର ଓଚବତ ଚାପିବଲେ ମନ୍ତ୍ରମ ନାହିଁଲେ ।

ଆକାବରେଁ ବିନ୍ତାପଥନ ପାଠବର ମମାଜେ ଆଦରି ଲ’ବ ଆରୁ ଆମାର ଚିବ ଚନେହୀ ଅମରୀଯା ଭାଷାଟିର ଭାବର ଚହବଣ ହୋରାତ ବିଶିଷ୍ଟ ପବିମାଣେ ହଲେଓ ରହାଯ ବନ୍ଦିବ । ଅନିଷ୍ଟବୃତ୍ତଭାବେ ବନ୍ଦା ମମୁହ ତୁଳ ଅଣ୍ଟିର ବାବେ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଇତି

୦୭/୧୨/୨୦୧୯

ଅଙ୍ଗମାନେ

ବିଶ୍ଵନାଥ ଚାରିଆଲି, ବିଶ୍ଵନାଥ, ଅମମ

(iii)

সূচিপত্র —

১. কৃষ্ণের হাতপিণ্ডি	১-৩
২. ২০১২ চনের যোধপুরের আচরিত বিস্ফোরণ	৪-৫
৩. কুণ্ঠবা নামের অভিশপ্ত গাউঁথন	৬-৮
৪. গোড়াখের চুম্বকীয় পাহাৰ	৯-১০
৫. তেজের বৰষুণ	১১-১৩
৬. যাদুকৰী শিল্প	১৪-১৫
৭. কংকাণের ঝুদ	১৬-১৭
৮. সূর্য মন্দিৰ লে কা঳ে মন্দিৰ?	১৮-২০
৯. খুটা নহোৱা ধৰ — বৰা ইমামবাৰা	২১-২২
১০. বাম জেতু লে পক্ষতিৰ বিস্ময়?	২৩-২৫
১১. কংকাণে পাছ — <i>UFO</i> বৰ ধাৰ্টি	২৬-২৭
১২. পুনৰ্জন্ম — মঁচাইলে?	২৮-৩২
১৩. ভানগড় দুর্গ — ভাৰতৰ ভূত বাংলা	৩৩-৩৫

১৪. সপ্রাটি অশোক আৰু	
তেওঁৰ সহস্যময় ৯ জন পাণ্ডিত	৩৬-৩৮
১৫. মৎস্য পূৰ্বাণ নে বাইবেলৰ গোৱা?	৩৯-৪১
১৬. কোদিস্থী — যমজ সন্তানৰ গাঁও	৪২-৪৩
১৭. খুলিৰ গোৱাৰা দুৰাৰ খন	৪৪-৪৭
১৮. পহুচ জানী — মাতোজী	৪৮-৫০
১৯. ভগৱান, আমাৰ অতীত আৰু কিছু নকৰণগীয়া কথা	৫১-৫৫

আচৰিত — মঁচাইনে?

কোপান মন্দিৰত পোৱা ছবি খন, ইয়াক পথালিকৈ
চাওঁক আৰু এবাৰ দীঘলীয়াকৈ চাওঁক। মানুহ জনৰ
হাত আৰু ভবি দুখনে কি কৰি আছে যেন লাগিছে?
কিহৰ মাজেদি চাই থকা যেন লাগিছে বাৰু?

কৃষ্ণের হৃৎপিণ্ড !

ভারত দেশখনেই আলৌকিক কাহিনীরে ভৱপূর্ব। গ্রীকসকলৰ দৰেই আমাৰ মাজতো বিভিন্ন আখ্যান প্ৰচলিত হৈ আহিছে। তাৰে কিছু আখ্যানৰ প্ৰমাণ বৰ্তমানেও সমাজত দেখিবলৈ পোৱা যায়। জগন্নাথ পুৰীও তেনে ধৰণৰে এক নাম। উবিয্যাৰ জগন্নাথ পুৰী এক বিশ্ব প্ৰসিদ্ধ ঠাই। প্ৰতি বছৰে লাখ লাখ মানুছে এই জগন্নাথ মন্দিৰ দৰ্শন কৰিবলৈ যায়। এই জগন্নাথ ধামৰ বিষয়ে বিভিন্ন আখ্যান পঢ়িবলৈ পোৱা যায়। আখ্যানসমূহে এই জগন্নাথ ধামৰ যে হিন্দু ধৰ্মৰ লগতে বৌদ্ধ ধৰ্মৰ লগতো সম্পর্ক আছে সেই ফালে আঙুলিয়াই দিব বিচাৰে। এই মন্দিৰৰ স্থাপনৰ কাহিনী কৃষ্ণের লগত জড়িত। আখ্যানমতে কৃষ্ণৰ মৃত্যুৰ পিছত তেওঁৰ শৰীৰটো যেতিয়া জলাই দিয়া হৈছিল, তেতিয়া তেওঁৰ শৰীৰৰ সকলো অংশ জলি গৈছিল, কিন্তু হৃৎপিণ্ডটো থাকি গৈছিল।

পিছত হৃৎপিণ্ডটো সাগৰত পেলাই দিয়া হৈছিল। সেই হৃৎপিণ্ডটোৱেই কাঠৰ টুকুৰা হৈ উটি আহিছিল আৰু এক সপোনৰ পম খেদি তেতিয়াৰ পুৰীৰ বজা ইন্দ্ৰদুৰ্ম্মই সেই কাঠটুকুৰা পুৰীত পাইছিল। ইন্দ্ৰদুৰ্ম্মই তেতিয়ালৈকে কাঠৰ টুকুৰাৰ মহিমা বুজা নাছিল, কিন্তু যেতিয়া বিশ্বকৰ্মাই আহি বজাক কলেহি যে এই কাঠৰ টুকুৰাত কৃষ্ণের হৃৎপিণ্ড আছে বুলি আৰু তেওঁ তাৰে এক মন্দিৰ সাজিব লাগিব বুলি কোৱাত বজা মান্তি হ'ল। কিন্তু বিশ্বকৰ্মাই এক চৰ্ত বাখিলে যে তেওঁক ২১ দিনৰ সময় লাগিব, এটা বন্ধ কোঠালি লাগিব, য'ত তেওঁ একো নোখোৱাকৈ একে বাহে ২১ দিন কাম কৰি মূৰ্তি সাজিব। বজাই হয়ভৰ দিলে, আৰু কামো আৰস্ত হ'ল। কিন্তু ১৪ দিনৰ পিছত যেতিয়া তাত কৰ্মৰত থকা পালিপহৰীয়াই সাজি থকা কোঠালিৰ পৰা একো শব্দ নহা বুলি ক'লৈ

বজা চিন্তিত হ'ল, আৰু কৌতুহল সামৰিব নোৱাৰি কোঠালিটো খুলি কাম হৈছে নে নাই চাবলৈ সোমাই গ'ল। বিশ্বকর্মাই তেতিয়া কাম নকৰাকৈ আধাতে কাম সমাপ্ত কৰি গুচি গ'ল। সেয়েহে আজিও আমি জগন্নাথ ধামত থকা জগন্নাথ, বলোভদ্র আৰু সুভদ্রাৰ মূর্তি আধৰৰাকৈয়ে দেখিবলৈ পাওঁ।

আনহাতে মূর্তিৰ গঠনৰ ফালে চালে সেই ঠাইৰ জনগোষ্ঠীয় চাপ দেখা যায়। আমাৰ বিচার্য বিষয় পিছে এই মূর্তিসমূহনহয়, সেই আখ্যানত কোৱা কৃষ্ণৰ হৃৎপিণ্ডটোহে। বাকী আখ্যান কিমান দূৰ সত্য বা কিমান অসত্য কৰি নোৱাৰি, কিন্তু ভাবি আচৰিত লাগে এই হৃৎপিণ্ডটো সঁচাকৈয়ে আছে। আজি ইয়াক ব্ৰহ্মা বুলি কয়। প্রতি ১২ অৰ পৰা ১৮ বছৰৰ ভিতৰত এই তিনিওটা মূর্তি নতুন কৈ সজা হয়, যাক নৱকলবেৰাৰ উৎসৱ বুলি জনা যায়। কিন্তু ভিতৰৰ সেই ব্ৰহ্মা সলনি কৰা নহয়। পুৰণি মূর্তিৰ পৰা নতুন লৈ নিয়া হয়। বিশ্বাস কৰিবনে আমি আজিৰ একবিংশ শতিকাৰ মানুহ হৈও সেই বিধান কৰা সময়ত উৰিয়াৰ চৰকাৰে বিদ্যুত সংযোগ বিচ্ছিন্ন কৰি দিয়ে, যাতে সেই ব্ৰহ্মাক নতুন মূর্তি লৈ নিওতে একো কষ্ট নহয়। কেৱল ইমানেই নে? আজিলৈকে ইমানবাৰ এই ব্ৰহ্মা সলনি কৰা হৈছে যদিও কোনেও এই ব্ৰহ্মানো কি বুজাই ক'ব পৰা নাই। ঠিকেই বুজিছে, আজিলৈকে কোনেও নাজানে এই ব্ৰহ্মানো হয় কি? নতুন মূর্তি লৈ নিয়াৰ সময়ত ধামৰ সকলো কেমেৰা বন্ধ থাকে, মাজ নিশাৰ পিছত এই কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰা হয় আন্ধাৰৰ মাজত, চৰকাৰেও বিদ্যুতৰ যোগান বন্ধ কৰি দিয়ে, যিজন পুৰোহিতে এই কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰে তেওঁৰ চকু আৰু হাত কাপোৰেৰে বাঞ্চি দিয়া হয়, যাতে চুব নোৱাৰে। যেতিয়া পুৰোহিত সকলক এই অনুভৱৰ কথা সোধা হয়, তেওঁলোকে এই ভাষ্য দিয়ে যে এই ব্ৰহ্মা কেনেকুৰা বুজাৰ নোৱাৰি। যেন কোনো শহা পছ হাতত জঁপিয়াই আছে, তেনেকুৰা অনুভৱ হয়। আজিলৈকে কোনেও এই ব্ৰহ্মাক না চুইছে, না দেখিছে, না বুজিছে। আচৰিত, ধৰ্মৰ নামত আমি কিমান যে কি কৰা নাই!

মনত উদয় হোৱা প্ৰশ্ন অলেখ। যদি সঁচাই ই কৃষ্ণৰ হৃৎপিণ্ড হয়, তেন্তে ইয়াৰ অৰ্থ এইটোৱেই যে মহাভাৰতত কোৱা বাকী কাহিনীবোৰো সঁচা। আৰু যদি হৃৎপিণ্ডই হয়, তেন্তে ইমান শ শ বছৰ কেনেকৈ ই ঠিকে আছে? কোৱা হয়, সকলো জীৱৰ উৎপত্তি ব্ৰহ্মাৰ পৰাই হৈছে। আৰু এই ব্ৰহ্মাতে বহু কথা লুকাই আছে। এই ব্ৰহ্মানো কি, অথবা ইয়াৰ পৰা আমি কিমান কথা জানিম, সেয়া আমি এই ব্ৰহ্মাক অধ্যয়ন কৰিলেহে গম পাম। আন ফালৰ পৰা ক'বলৈ গলে আকৌ ব্ৰহ্মা মানেই শক্তি! তেন্তে কি আছে লুকাই সেই মূর্তিৰ মাজত? বৈজ্ঞানিকভাৱে বিশ্লেষণ হ'ব নে? চৰকাৰেই যদি সমগ্ৰ চহৰৰ বিজুলী নোহোৱা কৰি এনে কামত সহায় কৰিছে, তেন্তে আমি কি আশা কৰিব পাৰো চৰকাৰৰ পৰা? হয়তো তাত কিবা বহস্য আছে; হয়তো এয়া এক ডাঙৰ ব্যৱসায়ৰ গুপ্ত বহস্য! হয়তো বুলি কৈ বহু কাৰণেই দৰ্শাৰ পাৰি। কিন্তু কথা আছে,

কেতিয়ালৈ আমি সঁচাখিনি উদ্ধাব কৰিব পাৰিম? বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিবে কথাবোৰ চোৱাৰ
সময় আহি পৰিছে। হয়তো বিজ্ঞান আৰু অতীতৰ ধৰ্মৰ মিল হোৱাৰ সন্দিক্ষণো এয়াই,
কিয়নো এই ধৰ্মৰ গুৰিতো যে বহুত বেছি আগবঢ়া জ্ঞান লুকাই আছিল, সেয়াও নুই
কৰিব নোৱাৰি।

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://sambadenglish.com/brahma-padartha-the-unsolved-mystery-of-nabakalebara/>

<https://rgyan.com/blogs/mythology-jagannath-puri-temple-lord-krishnas-heart/>

<https://www.quora.com/What-is-the-mystery-of-Brahma-Padartha-during-nabakalebara-in-Puri-Jagannath-temple-Is-it-really-Lord-Krishna-s-Heart>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Nabakalebara>

<https://www.telegraphindia.com/states/west-bengal/myriad-mysteries-of-lord-jagannath/cid/1469753>

<https://www.firstpost.com/politics/scandalous-lapse-in-lord-jagannaths-rituals-why-this-will-be-too-hot-for-naveen-patnaik-to-handle-2315882.html>

<https://unsolvedmysteriesindia.blogspot.com/2015/01/the-brahma-inside-statue-of-lord.html>

উচ্চৰিত — সঁচাইনে?

ইষ্টাৰ দীপত পোৱা বিশাক্ষায় মূর্তি বোৰ, ইয়াৰে
একোটা ৩৩ ফুটৰ পৰা ৬৬ ফুট ওখ আৰু প্ৰাৱ
একোটাৰ ওজন 50 টন, এইবোৰ এনেদৰে অত
ত'ত এনেদৰে সিচ'ৰিত হৈ আছে যেন অতি সহজে
এইবোৰ বনাব আৰু লৰাব পাৰিব...

২০১২ চনৰ ১৮ ডিচেম্বৰৰ যোধপুৰ

সম্পূর্ণ পৃথিবীতে তেতিয়া ২০১২ চনৰ ২১ ডিচেম্বৰৰ ভূতে লাভিছিল। পৃথিবী নিজৰ অস্তিম স্থিতিত উপস্থিত হৈছিল বুলি বহুতে ভাবি লৈছিল। ঠিক সেই বছৰতেই ২১ ডিচেম্বৰৰ কিছু দিন পূৰ্বে অৰ্থাৎ ১৮ ডিচেম্বৰৰ বাতিপুৱা সময় ঠিক ১১ বাজি ২৫ মিনিট গৈছিল। সমগ্ৰ যোধপুৰ বাসীক ভয় খুৰাই এক বৃহৎ শব্দই যোধপুৰ বাসীক জোকাৰি গৈছিল। সকলোৱে এক অতি শব্দ (sonic boom) শুনা পাইছিল।

প্ৰথমে সকলোৱে বায়ু সেনাৰ জেটৰ বাবে অথবা কিবা বোমা বিস্ফোৰণৰ বাবে এই শব্দ হৈছিল বুলি ভাবিছিল যদিও পিছত তাৰ বায়ুসেনাৰ মুখ্যপাত্ৰ কৰ্ণেল এছ. দি. (S.D.) গোস্বামীয়ে সেই কথা সম্পূর্ণ কপে অস্বীকাৰ কৰে। যিহেতু অতি শব্দ কোনো বন্ধু শব্দতকৈ বেছি বেগত গলে হে উৎপন্ন হয়, গতিকে সেনাৰ নিয়মৰ মতে বসতি থকা অঞ্চলৰ ৬০ কি.মি. দূৰত্বলৈ কোনো ধৰণৰ এনে পৰীক্ষা কৰিব নোৱাৰে। সেয়েহে সেইদিনা সেনাৰ কোনো পৰীক্ষাৰ বাবে এই শব্দ হোৱা নাছিল।

আচাৰিত ভাবে যোধপুৰেই এক মাত্ৰ ঠাই নাছিল য'ত এনে ধৰণৰ শব্দ শুনা গৈছিল, যোধপুৰৰ বাদেও পৃথিবীৰ অন্য ঠাইতো এনে ধৰণৰ অতি শব্দ সেই মাহচৌত বিভিন্ন ঠাইত শুনা গৈছিল বুলি কয়। আৰু কিছু ঠাইত সেই শব্দৰ লগতে সেউজীয়া বঙ্গৰ আভাও দেখিবলৈ পোৱা গৈছিল বুলি দেখা লোক সকলে কব বিচাৰে।

সেই অতিশব্দৰ উৎস কি বা পৃথিবীৰ অন্য ঠাইতো শুনা এই শব্দ বোৰৰ নিজৰ মাজত সম্পৰ্ক আছে নে নাই আজি লৈকে কোনোও ডাঠি কব পৰা নাই, অথবা

ভূতত্ত্ব বিদ সকলেও ইয়াৰ একো যুক্তি দিব পৰা নাই, সঁচাকৈয়ে এক আচৰিত ঘটনা। হয়তো সেই ঘটনাৰ লগত আন কোনো ঘটনাৰ শৃঙ্খলা আছিল, হয়তো আমাৰ মগজুৰে তুকি পোৱাৰ ওপৰৰ কিবা প্ৰাকৃতিক পৰিঘটনা আছিল, হয়তো চৰকাৰে জনসাধাৰণৰ পৰা লুকুৱাই কৰা কিবা পৰীক্ষা আছিল, যিহেতু তেনে পৰিঘটনা নঘটা নহয়, য'ত চৰকাৰে সমাজৰ পৰা লুকুৱাই বিভিন্ন পৰীক্ষা চলাই থাকে, গতিকে হব পাৰে তেনেকুৱা কথাও। অথবা ইয়াৰ উৎস অন্য গ্ৰহৰ জীৱৰ লগতেই হওক বা মায়ান কেলেঞ্চাৰৰ ২১ ডিচেম্বৰৰ লগতেই হওক, সমাধান নোহোৱা লৈকে এই ঘটনা যে বহু জনৰ বাবে চিন্তাৰ খোৰাক হৈ থাকিব, ই সঁচা। কোনে জানে, হয়তো এনেকুৱা আকৌ হবও পাৰে, ইয়াতকৈও ভয়ানক ভাবে!

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://timesofindia.indiatimes.com/city/jaipur/Panic-in-Jodhpur-after-sonic-boom/articleshow/17657770.cms>

<https://www.lookchup.com/read-blog/THE-MYSTERY-OF-JODHPUR-BOOM.html>

<http://www.indiancontents.com/2017/07/mystery-of-jodhpur-boom.html>

<https://unsolvedmysteriesindia.blogspot.com/2014/10/the-jodhpur-boom.html>

https://zeenews.india.com/news/india/the-jodhpur-boom-one-of-indias-greatest-mysteries_1849614.html

<https://telanganatoday.com/tonic-boom-jodhpur-unsolved-mystery>

<https://www.quora.com/What-is-the-mystery-behind-Jodhpur-boom>

কুলধাৰা নামৰ অভিশপ্ত গাঁওখন

বাজস্থানৰ জয়চেলমীৰ জিলাৰ এখন গাৰৰ নাম হ'ল কুলধাৰা। জয়চেলমীৰ চহৰৰ পৰা প্ৰায় ১৮ কিলোমিটাৰ দক্ষিণ-পশ্চিমে এই গাঁওখন অবস্থিত আছিল। এই গাঁওখন প্ৰায় ১৩শ শতিকাতে বহিছিল। এসময়ৰ ঐশ্বর্য্যশালী এই গাঁওখনত পালিৱাল ব্ৰাহ্মণসকলে বসবাস কৰিছিল। গাঁওখনত প্ৰায় ৪১০টা ঘৰৰ ভগ্নাবশেষ দেখা পোৱা যায়। আৰু গাঁওখনৰ ওচৰে পাজৰে সকলো দিশতে মুঠ ২০০টা ঘৰৰ ভগ্নাবশেষ এতিয়াও আছে। ১৭-১৮শ শতিকাত গাঁওখনৰ জনসংখ্যা প্ৰায় ১,৫৮৮জন আছিল। কিন্তু বৰ্তমান সম্পূৰ্ণ গাঁওখন জনশূন্য। যদিও পানীৰ পৰিমাণ কম আছিল তথাপি কুলধাৰা সেইসময়ৰ এখন লেখত ল'বলগীয়া গাঁও হৈ পৰিছিল।

এক তথ্যৰ মতে ১৯ শতিকালৈ গাঁওখনত পানীৰ পৰিমাণ আচৰিত ভাৱে কমি আছিল। ১৮১৫ চনলৈ গাঁওখনৰ প্ৰায়বোৰ কুঁৰা শুকাই গৈছিল। ১৮৫০ চনলৈ কেৱল মাত্ৰ এটা খাজ কটা কুঁৰা আৰু দুটা বহুত গভীৰ নাদতহে পানী আছিল। হয়তো সেইবাবেই গাঁওখনৰ মানুহবোৰে গাঁওখন এৰি গুচি যাবলৈ লৈছিল। ইতিহাসৰ তথ্যৰ মতে ১৮১৫ চনলৈ গাঁওখনৰ জনসংখ্যা কমি ৮০০জন হৈছিল, আৰু ১৮৯০ চনলৈ মাত্ৰ ৩৭জন। কিন্তু অন্য এক ইতিহাসে কয় যে গাঁওখন মাত্ৰ এৰাতিৰ ভিতৰতে জনশূন্য হৈ পৰিছিল। প্ৰায় ২০০ বছৰ আগত জয়চেলমীৰ দেৱান চালিম সিং আছিল, তেওঁ অত্যন্ত বেছি কৰ লগোৱাৰ বাবে জনাজাত আছিল। সেই দেৱানজন কুলধাৰা গাঁৱৰ মুখিয়ালজনৰ জীয়েকৰ প্ৰেমত পৰিছিল। তাইক পাৰলৈ অত্যন্ত বিয়াকুল হৈ পৰি তাইক নাপালে গাঁওখনৰ ওপৰত অতি বেছি কৰ লগাম বুলি সকলোকে ভয় খুৱাইছিল। আৰু সেইবাবে দেৱানজনে যি দিনা তেওঁৰ পালি পহৰীয়া পঠোৱাৰ কথা আছিল, তাৰ আগবাতি গোটেই গাঁৱৰ মানুহে সকলো বস্তু বাহিনী গাঁওখনতে এৰি গুচি গৈছিল। আৰু এক তথ্যৰ মতে সেই ঠাইৰ ওচৰৰ আন ৮৩খন গাঁৱেও সকলো এৰি গুচি গৈছিল। এতিয়াও গাঁওখনত এৰি হৈ যোৱা মানুহসকলে দি যোৱা শাও আছে বুলি কোৱা হয়, যাৰ বাবে তাত কোনো অন্য বসবাস গাঢ় লৈ নুঠিল। ইমানখিনি মানুহ একে বাতিত নোহোৱা গৈছিল, অথচ আজিলৈকে কোনেও তেওঁলোকক সেই বাতি যোৱা দেখা বুলি কোৱা মানুহ এজনো নোলাল অথবা তেওঁলোক কলৈ গ'ল কোনেও গমো নাপালে।

যিহেতু সকলোৱে সেই ঠাই খনত কোনো অন্য শক্তিয়েও বসবাস কৰে বুলি কয়, আৰু তাত কোনো মানুহেই এক নিশা পাৰ কৰিব নোৱাৰে বুলি কয়, সেইবাবে

কেইবছৰমান আগত দিল্লীৰ আধি-ভৌতিক (Paranomal) সংস্থাই সেই ৰহস্যৰ উদ�াটন কৰিবলৈ ১৮জন সাহসী ব্যক্তিক পঠোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিলৈ। গৌৰৰ তিৰাবীৰ নেতৃত্বত সংস্থাৰ ১৭জন অন্য ব্যক্তি আৰু তাৰে ১০-১২জন লোক সেই গাঁৱত সম্পূৰ্ণ ১২ ঘণ্টা তাত অতিবাহিত কৰিছিল। (এই খিনিতে অন্য এটা কথা উল্লেখনীয় যে গৌৰৰ তিৰাবী ভাৰতীয় আধি-ভৌতিক সংস্থাৰ সংস্থাপক আছিল আৰু এই ধৰণৰ কামত আগবঞ্চুৱা আছিল, কিন্তু ২০১৬ চনৰ ৭ জুলাইত মাত্ৰ ৩০ বছৰ বয়সতে ৰহস্য জনক ভাবে তেওঁৰ মৃত্যু হয়।) দলটোৱে তাত কটোৱা সময়খিনিত কিছু অস্বাভাৱিক পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হয়। তেওঁলোকে উষ্ণতা জুখিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা K -2 মিটাৰ যন্ত্ৰটোৱে অস্বাভাৱিক উষ্ণতাৰ পৰিৱৰ্তন দেখুৱাইছিল। এক ঠাইত যন্ত্ৰ টোৱে ৪১ ডিগ্ৰী ছেলচিয়াচ দেখুৱাইছিল কিন্তু কেইখোজমান যোৱাৰ পিছতেই উষ্ণতা ৩১ ডিগ্ৰীলৈ কমি গৈছিল। আকেৰ দলটোৱে ব্যৱহাৰ কৰা লেজাৰ (LASER) ৰশ্মিয়ে লৰচৰ কৰি থকা ছাঁ ধৰা পেলাইছিল।

আন বছতে কৰ খোজে যে সেই ঠাইত পানীৰ পৰিমাণ কমি অহা বাবে মানুহ সকল লাহে লাহে তাৰ পৰা আতিৰি গৈছিল।

এতিয়া প্ৰশ্ন হয় কেইবাটাও — মানুহখিনি যদি নোহোৱা হৈ গ'ল, ক'লৈ গ'ল? ইমান কম সময়ত মানুহ এনেদৰে নোহোৱা হৈ যাব নোৱাৰে, আৰু হ'লেও সেই মানুহখিনি জীয়াই থাকক বা নাথাকক, শৰীৰবোৰতো পোৱা গ'লহেঁতেন। আন ৮৩খন গাঁও বাদ দিলেও এখন গাঁৱৰে মানুহ একে বাতিত সাধাৰণভাৱে নোহোৱা হৈ যাব নোৱাৰে। আনহাতে আজিৰ এই বিজ্ঞানৰ দিনত ভূত-প্ৰেতত বিশ্বাস কৰা অবাস্তৱ। তেনেস্তুলত তেওঁলোকৰ যন্ত্ৰখিনিয়ে কিয় এনেকুৱা ভুল তথ্য দেখুৱালে? মেচিন বেয়া

হ'লেই যেনিবা কিন্তু আকৌ কিয় আন কোনো দল তালৈ গৈ পৰীক্ষা নকবিলে ? প্ৰশ্ন
বহুত হয় যদিও উভৰ কোৱা এই মুহূৰ্তত প্ৰায় অসমৰ। বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভঙ্গীৰ ফালৰ
পৰা চাৰলৈ গ'লে কৰ পাৰি যে, সময়ৰ প্ৰভাৱত সেই ঠাইত পানীৰ পৰিমাণ কমি
অহাৰ কথাটো নুই কৰিব নোৱাৰি, কিন্তু আনহাতে আকৌ প্ৰচলিত বিশ্বাস সমূহৰো
যুক্তি-সংগত বাখ্যা নথকাত একে আসাৰে নুই কৰিব নোৱাৰি। হয়তো আকৌ যদি
ভালদৰে বিচাৰ খোচাৰ কৰি অধ্যয়ন কৰিবলৈ তেন্দৰে বিশ্বাসী দল ওলায়, তেন্তে
এদিন এই গাঁৱৰ বহস্য সমাধান হ'ব।

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://en.wikipedia.org/wiki/Kuldhara>

<https://www.thebetterindia.com/48562/abandoned-cursed-200-year-old-village-kuldhara-rajasthan/>

<https://lakshmisarath.com/halloween-special-kuldhara-haunted-village-near-jaisalmer/>

<https://timesofindia.indiatimes.com/travel/destinations/kuldhara-the-ghost-village/as37241961.cms>

<https://www.quora.com/What-is-the-truth-behind-the-village-of-Kuldhara-in-Rajasthan>

<https://www.quora.com/What-is-the-mystery-of-Kuldhara-village>

<https://www.tourmyindia.com/states/rajasthan/kuldhara-jaisalmer.html>

লাডাখৰ চুম্বকীয় পাহাৰ

লাডাখ ভাৰতৰ অন্যতম ঠাইসমূহৰ মাজত এক। এই লাডাখৰ নাম নুঞ্জা মানুহ হয়তো বহুত কম ওলাব। কিন্তু এই লাডাখতে অৰ্থাৎ সাগৰ পৃষ্ঠৰ পৰা ১৪, ০০০ ফুট ওপৰত, লেহ- কার্গিল-বাল্টিক বাস্তীয় ঘাইপথত, আৰু লেহৰ পৰা ৩০ কি.মি. দূৰত এখন পাহাৰ আছে, যাক চুম্বকীয় পাহাৰ বুলি কোৱা হয়। কাৰণ?

কাৰণ পাহাৰৰ মাজেৰে যোৱা এই বাষ্টাত এখন গাড়ী টার্ট নকৰাকৈ ওপৰলৈ গৈ থাকিব পাৰে সেয়াও ২০ কি.মি. প্রতি ঘণ্টা গতিবেগত, তেন্তে চুম্বকীয় পাহাৰ নকে কি বুলি ক'ব?

লাডাখৰ এই চুম্বকীয় বাষ্টাটোৱে যাত্ৰীসকলক বাৰকৈয়ে আচৰিত কৰে। গাড়ীখনৰ ইঞ্জিনটো বন্ধ কৰি থ'লেও ই নিজে নিজে গৈ থাকে। ইফালে বাষ্টাটোও ওপৰলৈ যোৱা। এই চুম্বকীয় ক্ষেত্ৰখন ইমানেই শক্তিশালী বুলি কোৱা হয় যে ওপৰেদি যোৱা হেলিকপ্টাৰ আৰু এৰোপ্লেনবোৰো বহুত ওপৰেদি পাৰ হৈ যায়, চুম্বকীয় শক্তিৰ পৰা বাচিবলৈ।

এতিয়া আচল প্ৰশ্নটো হ'ল সঁচাকৈয়ে এই ঠাইখন চুম্বকীয় নে? ইমান শক্তিশালীনে যে ই মাধ্যাকৰ্যণ শক্তিকো চেৰ পেলায়। বহুতে ক'ব বিচাৰে আচলতে এইটো সঁচা নহয় বুলি। ই চুম্বকীয় ক্ষেত্ৰৰ বাবে নহয়। ই এক সাধাৰণ প্ৰাকৃতিক পৰিষ্টলা হে। অৰ্থাৎ ই এক ভ্ৰম (illusion) হে। আমি এখন ঠাই ওপৰলৈ হেলনীয়া নে তললৈ হেলনীয়া নে সমান্তৰাল, সেই কথাটো দিগন্তৰ (horizon)ৰ সহায়ত হে গম পাওঁ। কিন্তু আমি যদি দিগন্তই (horizon) দেখানাপাওঁ, তেন্তে কোনখন ঠাই ওপৰলৈ

হেলনীয়া বা কোনখন ঠাই তললৈ যোৱা সেইটো কব নোৱাৰিম। ঠিক সেইটোৱেই এই চুম্বকীয় পাহাৰতো হয়। আৰু সেইবাবেই আমি তললৈ গৈ থকা ৰাষ্টা এটা ওপৰলৈ গৈ আছে বুলি ভাবি লওঁ।

চুম্বকীয় ক্ষেত্ৰৰ ধাৰণা আৰু optical illusion ৰ ধাৰণা এই দুয়োটাৰ মাজত কোনটো সম্পূৰ্ণৰূপে সঁচা সেই লৈ মানুহৰ মাজত মতভেদ আছে। সম্পূৰ্ণ বৈজ্ঞানিক এক গৱেষণাৰ যোগেদিহে ইয়াৰ আচল কাৰণ উদ�াটন কৰিব পৰা যাব।

তথ্য সংগ্ৰহ —

[https://en.wikipedia.org/wiki/Magnetic_Hill_\(India\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Magnetic_Hill_(India))

<http://kunzum.com/2009/18/magnetic-hill-near-leh-in-ladakh-is-it-for-real/>

<https://traveltriangle.com/blog/magnetic-hill-in-ladakh/>

<http://vargiskhan.com/log/truth-behind-mysterious-magnetic-hill-of-ladakh/>

<https://www.holidify.com/pages/magnetic-hill-311.html>

<https://www.quora.com/What-is-the-physics-behind-the-magnetic-hill-in-Ladakh-India>

<https://www.visitntt.com/ladakh-tours/magnetic-hill.html>

<https://devilonwheels.com/magnetic-hill-leh-ladakh/>

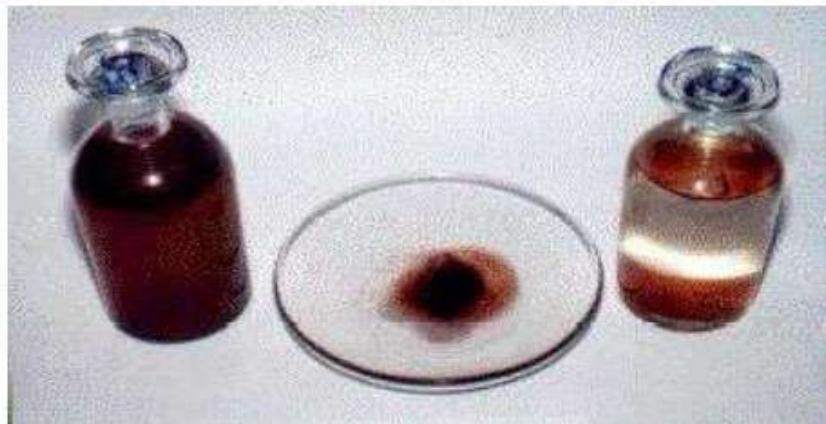
অচৰিত — সঁচাইনে ?

চিয়াহোৱানাকোত পোৱা শুকান মাটিত (dry mud) থকা কেলেওৱাৰ বন যি বন কেলেওৱাৰে বিশুৰ সংক্ৰান্তিকে ধৰি মহাকাশীয় ঝাতু, প্রতি ঘণ্টাত চৰ্কাৰ অৱস্থান আৰু গতি, ইয়াৰ ওপৰিও পৃথিৰীৰ গতিৰো নিৰ্গয় কৰাৰ তথ্য দিব পাৰে...

তেজৰ বৰষুণ

নামটো পঢ়ি ভয় খাইছে নিশ্চয় ! ভয় খোৱাৰে কথা । দিনত ঘৰৰ বাহিৰত ঠিয় হৈ থাকোতে যদি হঠাতে বঙ্গ বৰষুণ আপোনাৰ গাত পৰে, তেন্তে সঁচাই ভয় খোৱাৰে কথা । তেজ নহয় যদিও সঁচাকৈয়ে বঙ্গ বঙ্গৰ বৰষুণ কেৰেলাৰ কোট্টায়াম আৰু ইন্দুকি জিলাত ২০০১ চনৰ ২৫ জুলাইৰ পৰা ২৩ চেন্টেন্সৰ লৈকে হৈছিল । এইটোৱেই প্ৰথমবাৰৰ বাবে নহয়, ইয়াৰ আগতেও ১৮৯৬ চনত এনেকুৱা বঙ্গ বঙ্গৰ বৰষুণ কেৰেলাত হোৱা তথ্য পোৱা গৈছিল । আৰু মাত্ৰ কেইবছৰমান আগত অৰ্থাৎ ২০১২ চনৰ জুন মাহতো পুনৰ এই বঙ্গ বৰষুণ হৈছিল । আৰু তাৰ ঠিক কেইমাহমান পিছতেই ১৫ নৱেন্দ্ৰৰ পৰা ২৭ ডিচেন্দ্ৰৰ লৈকে শ্ৰীলংকাৰ পূব আৰু মধ্য উভৰ ঠাইত বঙ্গ বঙ্গৰ বৰষুণ হৈছিল । ইয়াৰ আগে পিছেও এনেকুৱা আৰু কেইবাবাৰো হৈছিল বুলি জানিব পৰা যায় ।

২০০১ চনত হোৱা বৰষুণৰ বিষয়ে সেই ঠাইৰ নিবাসীসকলে কয় যে বঙ্গ বৰষুণ অলপ ঠাই যেনে ২ -৩কি.মি. ঠাইৰ ভিতৰতে হৈছিল । আৰু এই বৰষুণ আৰম্ভ হোৱাৰ আগত তেওঁলোকে অতিশব্দ (sonic boom) শুনাৰ কথা কয় আৰু সেই ঠাইৰ বহুত গছৰ পাত হঠাতে পুৰি শেষ হৈ যোৱা দেখে বুলিও তেওঁলোকে কয় । ইয়াৰ লগতে হঠাতে কুঁৰাৰ পানীও শুকাই যোৱাও পৰিলক্ষিত হয় বুলি স্থানীয় লোকে পিছত কয় । ইয়াৰ কাৰণ কোনেও নাজানিলেও এই বঙ্গ বৰষুণৰ কাৰণ জানিবলৈ বিভিন্ন ধৰণৰ পৰীক্ষা কৰা হৈছিল । প্ৰথমতে যদিও ভবা হৈছিল যে এই বঙ্গ বঙ্গ উক্কাপিণ্ডৰ বিস্ফোৰণৰ বাবে হৈছিল, কিন্তু পিছত এই কথা নুই কৰা হয় । কিয়নো সঁচাকৈয়ে যদি উক্কা বিস্ফোৰণৰ বাবে ইহ'লহেতেন তেন্তে এই বঙ্গ বঙ্গ কেৱল সীমিত

ঠাইতে সীমাবদ্ধ হৈনাথাকিলেহেঁতেন, অন্য ঠাইলেও ইবতাহৰ লগত গতি কৰিলেহেঁতেন। কিন্তু এই বঙ্গা বৰষুণ কেৱল সীমিত এলেকাতে হৈছিল। বহুবাৰ এনেকুৰাও হৈছিল যে এই ঠাইত যদি বঙ্গা বৰষুণ হৈছিল, অলপ আঁতৰতে সাধাৰণ বৰষুণ দি আছিল। এই বঙ্গা বৰষুণ ২০ মিনিটত কৈ কম সময়ৰ বাবে হৈছিল। এক মিলিলিটাৰ বৰষুণত প্ৰায় ৯ মিলিয়ন বঙ্গা বঙ্গৰ কণিকা আছিল। যিমান দিন এই বঙ্গা বৰষুণ দিছিল, সেই হিচাপত প্ৰায় সম্পূৰ্ণ এলেকাত ৫০, ০০০ কিলোগ্ৰাম বঙ্গা কণিকা সমগ্ৰ এলেকাত পৰিষ্কৃতি। কণিকা বোৰ মটিয়া — বঙ্গা আছিল। বৰষুণৰ ৯০% এই বঙ্গা কণিকা আছিল আৰু বাকীখনি আৱৰ্জনা আছিল (debris)। Centre for Earth Science Studies (CESS) আৰু The Tropical Botanical Garden and Research Institute (TBGRI) যে একেলগে কৰা পৰীক্ষাৰ পৰা পোৱা গ'ল যে এই বঙ্গা কণিকাবোৰ Trentrpohila জাতি(genus) ব লাইকেন হোৱা শেলাইৰ(lichen-forming algae)।

সেই ঠাই পৰীক্ষা কৰি এই বিধ শেলাই যে তাত বহুত পৰিমাণে পোৱা যায়, সেইটোও গম পোৱা গ'ল। তদুপৰি বৰষুণত যে কোনো ধৰণৰ আগ্ৰেয়গিৰিৰ পদাৰ্থ, উল্কাপিণ্ডৰ টুকুৰাব কণিকা অথবা মৰুভূমিৰ বালিৰ কণিকা নাছিল, সেইটোও নিশ্চিত কৰা হ'ল। ইমান লৈকে ঠিকেই আছিল কিন্তু সমস্যা তেতিয়াহে আছিল যেতিয়া ইমানবোৰ গম পোৱাৰ পিছতো ইমান বেছিকৈ এইবোৰ ৰেণু ডারৰ লগত কিদৰে মিলিত হ'ল তাৰ কোনো উন্নৰ পোৱা ন'গল। কোনো এখন ঠাইত লাগিলে যিমানেই ৰেণু নাথাকক কিয়, ৫০,০০০ কিলোগ্ৰাম ৰেণু বতাহত আকাশলৈ উৰি গৈ ডারৰ লগত মিলিত হৈ বৰষুণত পৰাটো কোনোপধ্যেই মানি ল'ব নোৱাৰি।

আন এক দলে আকৌ অন্য এক দিশলৈ আঙুলি টোৱাৰ বিচাৰে। Kottayam's Mahatma Gandhi Universityৰ Santhosh Kumar & Godfrey Louis এ ক'ব বিচাৰে যে এই বঙ্গা কণিকাবোৰ বাহিৰ জগতৰ। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পৰীক্ষাৰ পৰা ক'লে যে এই বঙ্গা কণিকা বোৰ জীৱিত, এই জীৱবোৰ ৩০০ ডিগ্ৰী ছেলচিয়াচতো জীয়াই থাকিব পাৰে। তেওঁলোকে এই জীৱবিধৰ DNA পৰীক্ষা কৰোঁতে বেছি আচৰিত হৈছিল, কিয়নো তেওঁলোকে সেই জীৱ বিধৰ DNA বিচাৰি পোৱা নাছিল। যিহেতু পৃথিবীৰ সকলো জীৱৰে DNA পোৱা যায়, গতিকে এইবিধ জীৱৰ DNA নাপাই তেওঁলোকে এই জীৱ বাহিৰ বুলি ঠারৰ কৰিছিল। তেওঁলোকৰ এই গৱেষণা “The red rain phenomenon of Kerala and its possible extraterrestrial origin” নামেৰে Astrophysics and Space Science ত ২০০৮ চনত প্ৰকাশ কৰিছিল। কিন্তু পিছত Wickramasinghe নামৰ অন্য এজন গৱেষকে কৰা পৰীক্ষাৰ পৰা এই জীৱৰ যে DNA আছে, সেইটো

প্রমাণ পোরা গ'ল। কিন্তু ইমানবোৰ কণিকা কি দৰে ডাৰৰত মিলিত হ'ল সেই বিষয়ে
আজিলৈকে নিৰ্ভৰযোগ্য তথ্য কোনেও দিব পৰা নাই।

আকৌ বঙা বৰষুণৰ আগত হোৱা সেই অতি শব্দ, পুৰি যোৱা গছৰ পাত
আৰু হঠাতে উদ্ধৃত হৈ আকৌ হঠাতে শুকাই যোৱা কুঁৰা বোৰে বেলেগ এটা দিশৰ
পিনে হে আঙুলি টোৱাই থকা যেন লাগে। সকলোৰে অজানিতে যদি আমি অন্য
কাৰোবাৰ দ্বাৰা কোনো পৰীক্ষাৰ বাবেহে ব্যৱহৃত হৈছিলোঁ? কোনে জানে? যদিও ই
এক আচৰিত ধাৰণা, আমি উলাই কৰিব নোৱাৰোঁ, কিয়নো ঘটনাবোৰ যি ধৰণৰ,
ইয়াত সকলো সম্ভৱ হ'ব পাৰে।

তথ্য সংগ্ৰহ —

https://en.wikipedia.org/wiki/Red_rain_in_Kerala

[https://www.thelivingmoon.com/41pegasus/02files/
Red_Rain_in_Kerala.html](https://www.thelivingmoon.com/41pegasus/02files/Red_Rain_in_Kerala.html)

[https://www.researchgate.net/publication/
1778007_The_Red_Rain_Phenomenon_of_Kerala_and_its_Possible_Extraterrestrial-Origin](https://www.researchgate.net/publication/1778007_The_Red_Rain_Phenomenon_of_Kerala_and_its_Possible_Extraterrestrial-Origin)

https://www.newworldencyclopedia.org/entry/Red_rain_in_Kerala

[https://mybookofmysteries.blogspot.com/2019/04/red-rain-in-
kerala.html](https://mybookofmysteries.blogspot.com/2019/04/red-rain-in-kerala.html)

<https://link.springer.com/article/10.1007/s10509-005-9025-4>

<https://watchers.news/2012/11/18/sri-lanka-red-rain-mistery-solved/>

যাদুকর্বী শিল

মুস্তাইর পৰা প্ৰায় ১৮০
কিলোমিটাৰ দূৰত এখন গাওঁ আছে, নাম হ'ল
শিৰপুৰ। প্ৰায় ৬০০ বছৰ আগতে এইখন
গাঁৱতে মুছলিম সম্প্ৰদায়ৰ এঘৰ মানুহৰ তাত
এটা ল'বাৰ জন্ম হ'ল, ঘৰৰ মানুহে নাম
ৰাখিলে কমৰ আলী। ডাঙৰ
ককায়েকহ'ততকৈ খীন-মীণ এই
ল'বাজনক সকলোৱে লাজ দিছিল। এখন ঘৰ,
য'ত সকলোৱে শাৰীৰিক শক্তিক বেছি গুৰুত্ব
দিয়ে সেইখন ঘৰত এনে ঠাণ্ডা, শাৰীৰিকভাৱে
দুৰ্বল ল'বা এজনক ঠাট্টা মস্কৰা কৰাটো
স্বাভাৱিক। কমৰ আলীৰ মনোযোগ শাৰীৰিক
দিশতকৈ আধ্যাত্মিক দিশত বেছি আছিল।

৬ বছৰ বয়সতেই তেওঁলোকৰ ঘৰৰ ওচৰতে বসবাস কৰা চুফী সন্ন্যাসী এজনৰ শিষ্য
হৈ পৰিছিল। তেওঁ সময়খনি ধ্যান আৰু উপবাস কৰিয়েই পাৰ কৰিছিল। অতি কম
সময়তেই বেলেগ মানুহৰ কষ্ট নিৰাময় কৰিব পৰা হোৱা বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ বহু
মানুহ আহিবলৈ লৈছিল। কমৰ আলী পিছে বহু কম সময়তেই মৃত্যু মুখত পৰিছিল।
তেওঁৰ মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁ ৭০ কেজি ওজনৰ এটা শিল তেওঁৰ মৃত্যুৰ ঠাইৰ ওচৰত
থবলৈ কৈ গৈছিল যে যদিহে ১১জন মানুহে সেঁ হাতৰ (index) তজনী আঙুলি
শিলটোৰ তলত থয় আৰু একেলগে কমৰ আলীৰ নাম লয়, তেন্তে শিলটো অনায়াসে
উঠাব পাৰিব। কিন্তু অন্য কোনো প্ৰকাৰেই এই শিলটো মাটিত কৈ ২ ফুটত কৈ
ওপৰত উঠাব নোৱাৰিব। ইয়াৰ যোগেদি তেওঁ পৃথিবীবাসীক ক'ব বিচাৰিছিল যে
আধ্যাত্মিক শক্তিতকৈ কোনো শক্তিয়েই ডাঙৰ নহয়।

সঁচাকৈয়ে আজিও সেই কথাই আখৰে আখৰে পালন হৈ আহিছে। সেই
অন্তৰ যাদুকৰ্বী শিল চাবলৈ কিমান মানুহ গৈছে হিচাপ নাই, বহু গৱেষকেও নিজে
পৰীক্ষা কৰি চায়ো একো কাৰণ উলিয়াব পৰা নাই। শিলটোক কোনো মহিলাক চুবলৈ
দিয়া নহয়। যিহেতু কমৰ আলী কুমাৰ হৈ থাকোতেই তুকাইছিল, সেয়েহে সেই কুমাৰত

অক্ষুণ্ণ বাখিবলৈকে কোনো মহিলাকে এই শিলৰ ওচৰলৈ যাব দিয়া নহয় ! এই শিলটোৰ ওপৰত বহুজনে বিভিন্ন ধৰণৰ পৰীক্ষা কৰি চাইছে, কোনো জনে অকলে ডাঙিব চেষ্টা কৰিছে, ১১ জনত কৈ কম লোকে মিলি ডাঙিব চেষ্টা কৰিছে, ১১ জনতকৈ বেছি লোকে মিলি ডাঙিব চেষ্টা কৰিছে, ১১ জনেই ঠটা কৈ আঙুলিৰে ডাঙিব চেষ্টা কৰিছে, ১১ জনে তজনী আঙুলিৰেই কমৰ আলীৰ সলনি বেলেগ নাম লৈ ডাঙিবলৈ চেষ্টা কৰিছে, তজনী আঙুলিৰ সলনি গোটেই হাতেৰে ডাঙিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছে, কিন্তু এবাৰো দুফুটতকৈ বেছি ওপৰলৈ উঠাবলৈ সম্ভৱ হোৱা নাই। কিন্তু যেতিয়াই ১১জন মানুহে কেৰল মাত্ৰ তজনী আঙুলিৰে কমৰ আলীৰ নাম লৈ ডাঙিবলৈ লয়, তেতিয়াই অনায়াসে ই এজন সাধাৰণ মানুহৰ উচ্চতাতকৈ বেছি ওপৰলৈ গুঢ়ি যায়।

আচৰিত, কিন্তু মছজিদটোত মাইক্ৰোভ অথবা অন্য কিবা শক্তিয়ে ক্ৰিয়া কৰি আছে নেকিও চোৱা হৈছিল যদি একো সুফল পোৱা নগ'ল।

আকৌ, অন্য এক দৃষ্টি কোণৰ পৰা চাবলৈ গলে, বহুতে কৰ খোজে নিজৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা যে তেওঁলোকে এই কাৰ্য্য কৰা সময়ত জোৰ দিয়া নাছিল, অথবা উচ্চাৰণ কৰিব লগীয়া নাম লোৱা নাছিল, কিন্তু তথাপি বাকী কেইজন মানুহে শিল টোক ওপৰলৈ ডাঙিব পাৰিছিল। একবিংশ শতিকাত এনে কথা মানিবলৈ অসুবিধা হয়, পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ নিয়ম সমূহক সম্পূৰ্ণ ৰূপে নস্যাং কৰি তিষ্ঠি থকা এনে পৰিঘটনা সমূহক বিস্তৃত ভাবে গৱেষণাৰ বিষয় ৰূপে অধ্যয়ন কৰি সমাজৰ মাজলৈ উলিয়াই লৈ অনাটো নিতান্তই প্ৰয়োজনীয়।

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://www.odditycentral.com/travel/the-levitating-stone-of-shivapur-a-controversial-miracle.html>

<https://www.indiatravelforum.in/threads/the-levitating-stone-in-shivapur-maharashtra.1216/>

<https://unsolvedmysteriesindia.blogspot.com/2015/01/levitating-stone-of-shivapur.html>

<https://forums.civfanatics.com/threads/mysteries-of-india-the-levitating-stone-of-shivapur.189041/>

<https://www.quora.com/Is-the-Levitating-Stone-Shivapur-Maharashtra-true-and-has-any-one-witnessed-this>

<https://amazingindiablog.in/levitating-stone-of-shivapur-explained/>

কংকালৰ হুদ

সাগৰপৃষ্ঠৰ পৰা ৫,০২৯ মিটাৰ ওপৰত ট্ৰেকিং কৰিবলৈ গ'লে সাধাৰণতে কেনে ধৰণৰ মন এটা লৈ যোৱা হয় বাৰু ? ইমান ওপৰত কোনোবাই কংকালৰ হুদ এটা দেখিবলৈ পাম বুলি ভাৰিব নে ? নিশ্চয় নাভাবে। কিন্তু সঁচাকৈয়ে এই কংকালৰ হুদ আছে। উত্তৰাখণ্ড বাজ্যৰ চামলি জিলাত সাগৰপৃষ্ঠৰ পৰা ৫, ০২৯ মিটাৰ ওপৰত হিমালয়ত এই কৃপ কুণ্ড হুদ আছে। কিন্তু এই নামতকৈ বেছি ই কংকালৰ হুদ বুলিহে জনাজাত। কেৱল ২ মিটাৰমান দ এই হুদটোৱে সকলোৱে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল, কিয়নো যেতিয়া বৰফ গলিবলৈ লয়, তেতিয়া এই হুদটোৰ তলত দেখা পোৱা যায়, অলেখ মানুহৰ কংকাল !

১৯৪২ চনত এই হুদটোৰ কংকাল বোৰৰ বিষয়ে মানুহে গম পায়। যদিও প্রথমে ব্ৰিটিছসকলে এই কংকালবোৰ জাপানীসকলৰ বুলি ভাবিছিল, কিন্তু পিছলৈ কংকালবোৰ বহু পুৰণি বুলি গম পোৱাত সেই সন্দেহ নাইকিয়া হয়। তাত কেৱল কংকালেই উদ্বাৰ হোৱা নাছিল, লগতে কাঠৰ বিভিন্ন বস্তু, জোতা, আঙুষ্ঠি ইত্যাদিকে ধৰি বিভিন্ন সামগ্ৰীৰো অৱশ্যে উদ্বাৰ হৈছিল। কংকাল বোৰৰ কিছুমানত মঙ্গহো লাগি আছিল। বৰফৰ বাবে সেইবোৰ পঢ়ি যাব পৰা নাছিল।

কংকালবোৰ কাৰ আছিল, সেই বিষয়ে বহুখনি গৱেষণা আৰু DNA পৰীক্ষা কৰাৰ পিছত ২০০৪ চনত এই কথা পোহৰলৈ আহে যে সেই কংকালখনি দুই ধৰণৰ মানুহ আছিল। কিছু আছিল অলপ চাপৰ মানুহ, যিসকল তাৰ স্থানীয় বাসিন্দা আছিল আৰু বাকীখনিত মহারাষ্ট্ৰৰ কংকানাষ্টা ব্ৰাহ্মণ সকলৰ চিন আছিল বুলি ঠাবৰ কৰা

হয়। হয়তো বাহিরের সেইসকল লোকে স্থানীয়সকলক লৈ ক'বলালৈ গৈ আছিল। কংকাল বোৰ নৱম শতিকাৰ অৰ্থাৎ ১,২০০ বছৰ পুৰণি বুলি পৰীক্ষাৰ পৰা গম পোৱা যায়। কংকালবোৰের মাজত এটা সাদৃশ্য আছিল, আৰু সেইটো হ'ল, সকলোবোৰ মানুহৰ মৃত্যুৰ কাৰণ আছিল মূৰৰ পিছফালে ত্ৰিকেট বলৰ সমান গোল কিবা বস্তুৰে বহু জোৰেৰে খুন্দা মৰা। উদ্বাৰ হোৱা কংকালবোৰের মূৰৰ বাদে আন ক'তো অলপো দুখ পোৱা চিন নাছিল। ওপৰৰ পৰা বহু জোৰে সেই গোল বস্তুবোৰ পৰা বাবেই আটাইবোৰ মৃতু মুখ্যত পৰে। সেই গোল বস্তুবোৰ বৰফেই আছিল বুলি বহুতে ক'ব বিচাৰে। হয়তো সকলোখিনি এক ভয়ংকৰ বৰফৰ ধূমুহাৰ (hailstorm)ৰ মাজত সোমাই পৰে, আৰু নিজকে ঢাকিবলৈ একো নাপাই সকলো মানুহ মৃত্যুমুখ্যত পৰে।

প্ৰায় ৩০০ মানুহ একেলগো সেই ঘটনাত মৃত্যুমুখ্যত পৰে। মৃত্যুৰ কাৰণটোও ওপৰত কোৱাৰ দৰেই আছিল বুলি সেই ঠাইৰ স্থানীয় গাঠাৰ পৰা গম পাব পাৰি, কিন্তু সেই লোকসকল ক'ব পৰা আহিছিল আৰু ক'লৈ গৈ আছিল সেই বিষয়ে আজিলৈকে একো গম পোৱা হোৱা নাই। হয়তো অদূৰ ভৱিষ্যতে এই ঘটনাৰ ওৰ ওলাব, কিন্তু ইমানদিন আগতে সাগৰপৃষ্ঠৰ পৰা ইমান ওপৰত ইমানখিনি মানুহৰ কংকাল পোৱা কথাটোৱেই মনত হাজাৰ প্ৰশ্নৰ উদয় কৰে, যিহেতু আজিও সেই ঠাইৰ জনসংখ্যা শূন্য।

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://www.quora.com/Whats-the-mystery-behind-all-the-skeletons-found-in-Roopkund>

<http://www.indiamarks.com/weird-history-roopkund-lake-uttarakhand/>

<https://sciedummy.wordpress.com/2013/10/07/mystery-solved-the-skeleton-lake-of-india/>

<https://www.ancient-origins.net/unexplained-phenomena/skeleton-lake-and-mystery-ancient-remains-020154>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Roopkund>

<https://www.atlasobscura.com/places/skeleton-lake-of-roopkund-india>

<https://www.indiatoday.in/india/north/story/uttarakhand-roopkund-skeleton-lake-mystery-solved-bones-9th-century-tribesmen-died-of-hail-storms-165083-2013-05-31>

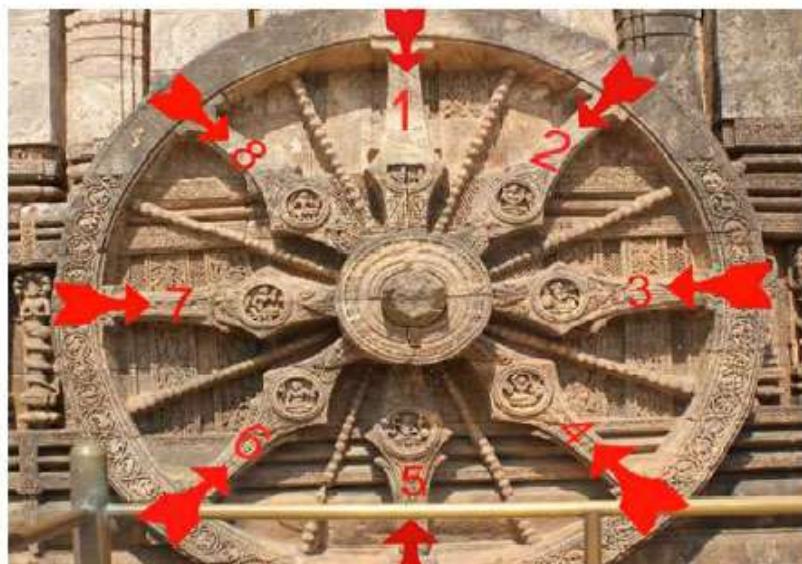
সূর্য মন্দির নে কাল মন্দির

কোণার্ক প্রসিদ্ধ সূর্য মন্দির কথা সকলোরে জানে। বিশ্বাস মতে এই প্রসিদ্ধ মন্দিরটো ১২৫৫ খ্রীষ্টাব্দত নবসিংহদের — ১ এ নির্মাণ করিছিল। কোণার্ক শব্দটো সংস্কৃত শব্দ কোণা আৰু আৰ্ক শব্দৰ পৰা অহা। আৰ্কৰ অৰ্থ সূৰ্য দেৱতাক উদ্দেশ্য এই মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। এই মন্দিৰটো সূৰ্যৰ এখন বৃহৎ বৰ্থৰ আকৃতিত সজোৱা হৈছিল। বৰ্থ খনত ১২যোৰ ডাঙৰ শিলৰ পৰা কাটি ওলোৱা চকা লগোৱা আছে, এটা চকা প্রায় ৩ মিটাৰ বহল আৰু গোটেই বৰ্থখন ৭টা ঘোঁৱাৰে টানি থকা দেখুওৱা হৈছে য'ত ৪টা সৌঁফালে আৰু ৩টা বাঁওফালে আছে।

এই মন্দিৰটোৰ বিষয়ে বিভিন্ন আখ্যান শুনিবলৈ পোৱা যায়। জনা মতে এই মন্দিৰটো চুম্বক আৰু শিলৰ এক বিশেষ সমন্বয়েৰে সজা হৈছিল। মুখ্য টাৱাৰটো সাজোঁতে প্রত্যেক দুটা শিলৰ মাজত এখনকৈ লোহাৰ প্লেট লগোৱা হৈছিল। মন্দিৰটোৰ একেবাৰে ওপৰত ৫২ টন ওজনৰ এক বৃহৎ চুম্বক আছিল যিয়ে গোটেই মন্দিৰটো ধৰি ৰাখিছিল বুলি কোৱা হয়। প্ৰবাদ মতে সূৰ্য দেৱতাৰ মূর্তিটো লোহা আৰু অন্য মিশ্ৰণেৰে এনেদৰে সজা হৈছিল যে ই বিনা কোনো সহায়েৰে বতাহত ভাঁহি থাকিব পাৰিছিল। এই সকলোৰেৰ সন্তুষ্টি হৈছিল সেই বিশাল ৫২ টন ওজনৰ চুম্বকটো আৰু অন্য লোহাৰ প্লেট বোৰৰ সংযোজনৰ বাবে। অন্য প্ৰবাদে কয় যে সেই বিশালকায় চুম্বকৰ চুম্বকীয় শক্তি ইমান বেছি আছিল যে ই সাগৰীয় কূলৰ কাষেদি পাৰ হৈ যোৱা জাহাজবোৰৰ কম্পাছ বেয়া কৰি পেলাইছিল। আৰু সেইবাবে এবাৰ পৰ্তুগীজসকলে সেই বিশালকায় চুম্বক লৈ গৈছিল আৰু তাৰ পিছতেই মন্দিৰটোও ভাঙি পৰিছিল।

যদি ইমানথিনি কথাবেও হতভন্ন হোৱা নাই, তেন্তে এই মন্দিরটোৰ সেই
বৃহৎ চকাকেইটাৰ বিষয়ে জানি নিশ্চয়কৈ আচৰিত হ'বই লাগিব। ওপৰত কোৱাৰ
দৰেই বথখনত মুঠ ২৪টা বৃহৎ চকা আছে আৰু প্রতিটো চকা ৯ ফুট ৯ ইঞ্চি বহল।
বিভিন্নজনৰ মতে এই চকা কেইটাৰ বিভিন্ন অৰ্থ আছে। কিছুসংখ্যকৰ মতে বথ খনৰ
৭টা ঘোৰাই সপ্তাহৰ প্রতিটো দিন বুজায় আৰু ১২যোৰ চকাই বছৰটোৰ ১২ মাহ বুজায়।
আৰু মুঠ ২৪টা চকাই এদিনৰ ২৪ ঘণ্টাক সূচায়। প্রতিটো চকাতে ৮ ডালকৈ শকত
শলা আৰু ৮ ডালকৈ মিহি শলা আছে। প্রতিডাল মিহি শলাই প্রতিডাল শকত শলাক

সম্পূর্ণকপে দুভাগ কৰিছে। অৰ্থাৎ এডাল শকত আৰু এডাল মিহি শলাৰ মাজত
সময়ৰ ব্যৱধান ৯০ মিনিট। প্রতি দুডাল শকত আৰু মিহি শলখাৰ মাজত ৩০টাকৈ
মালাৰ গুটিৰ দৰে গুটি সজোৱা আছে। অৰ্থাৎ প্রতিটো গুটিয়ে ৩ মিনিট বুজাইছে।
গুটিকেইটা ইমান ডাঙৰ যে আমি তাত সূৰ্যৰ পোহৰ মাজত পৰিষে নে চুকত পৰিষে,
সেইটো উলিয়াব পাৰোঁ। অৰ্থাৎ আমি সময়ৰ গণনা মিনিটলৈকে কৰিব পাৰোঁ।

এতিয়া মনলৈ অহা প্ৰশ্নসমূহ হ'ল, সূৰ্য্য যেতিয়া পূবৰ পৰা পশ্চিমলৈ যাব,
তেতিয়া আমি সময়ৰ গণনা কেনেকৈ কৰিম? যিহেতু চকাটো বেৰত লগোৱা, গতিকে
সেইটোক লৰোৱাৰ প্ৰশ্নই নাহে, ইয়াৰ উন্নৰটো হ'ল, তাত মুঠতে ২৪টা চকা আছে,
আৰু আন এটা চকাই আবেলিৰ সময়ৰ গণনা দিব পাৰে। আমি বৰ্তমানলৈকে মাত্ৰ এই
দুটা চকাৰহে কাৰ্য্যপ্ৰণালী জানো। কোনে জানে হয়তো তাত থকা অন্য চকাই চন্দ্ৰৰ
লগত বিজাই সময় ক'ব পাৰেই বা! আকৌ, শলাবোৰত প্রতিডালতেই ৬০টাকৈ দীঘলীয়া
গুটি সাজি থোৱা আছে, যাৰ অৰ্থ কোনেও নাজানে। আকৌ অন্য কিছুমান এনেধৰণৰ
ছবি আছে যিবোৰ প্ৰকৃতিত মাত্ৰ এক নিৰ্দিষ্ট সময়ত হে হয়, যেনে বান্দৰৰ প্ৰজননৰ
ছবি অংকিত কৰা আছে, যি কেৱল ঠাণ্ডা দিনতহে হয়।

শ শ বছৰ বাবে আমি এই চিহ্নবোৰ সজোৱাৰ চিহ্ন হিচাপে ভাবি আছিলোঁ, মাত্ৰ কেইবছৰ মান পূৰ্বে হে আমি এই ২৪টা চকাৰ মাত্ৰ দুটাৰ অর্থ বুজি পাইছোঁ। হয়তো এই গোটেই চকাকেইটাই এনে অন্য বহু কিবাকিবি তথ্য দিব পাৰে, যি বোৰ ল'বলৈ মানৱজাতি আজিও সাজু হোৱা নাই। আনহাতে প্ৰশ্ন এইটোও উঠে যে ইমান কাৰিকৰীপূৰ্ণ দক্ষতাৰে কিদৰে অতীজত এই কামটো সাধাৰণ এজন ৰজাই মানুহ লগাই সম্ভৱ কৰি তুলিছিল ? নে তেওঁ কাৰোবাৰ নিৰ্দেশতহে কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল ! হয়, বিখ্যাত পুৰাতত্ত্ববিদ এৰিক বন ডেনিকেন ডাঙৰীয়াই তেওঁৰ কেইবাখনো কিতাপৰ এখন ‘Chariots of Gods’ ত যিধৰণে এনে ঘটনাৰ প্ৰমাণসহ ব্যাখ্যা দি গৈছে, তাৰ পৰা এইটোও ভাবিব পাৰি যে, এই সূৰ্য মন্দিৰটিও যেন কাৰোবাৰ নিৰ্দেশত সজা হৈছিল। কোনো উন্নত জাতিৰ নিৰ্দেশ আৰু জ্ঞানৰ সহায়ত। সূৰ্য মন্দিৰ বুলি কোৱাৰো কাৰণ নথকা নহয়। যিহেতু প্ৰাচীন মানুহকে ধৰি এতিয়ালৈকে আমাৰ বাবে দিন ৰাতি সূৰ্যক কেন্দ্ৰ কৰিয়েই হয়, অৰ্থাৎ সময়ৰ ব্যাখ্যাৰ বাবে আমি সদায় সূৰ্যলৈকে চাই আহিছোঁ, গতিকে হয়তো মানৱ জাতিক প্ৰকৃত সময়ৰ জ্ঞান দিবলৈ এই মন্দিৰৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল, যাৰ সহায়ত আমি সময়ৰ লীলাখেলাসমূহ বুজি পাৰলৈ সক্ষম হ'ম বুলি।

এইটোও এটি ধাৰণা হে। কিন্তু যি স্থাপত্যৰ নিৰ্দেশন এই বিখ্যাত সূৰ্য বা কাল মন্দিৰ, সঁচাকৈয়ে যে কিবা এটা পৰিঘটনা ইয়াৰ লগত লগ খাই আছে সেইটো নিশ্চিত। প্ৰশ্ন হয় মানৱ জাতি আজি সাজু হৈ উঠিছে নে নাই এই জ্ঞান গ্ৰহণ কৰিবৰ বাবে !

তথ্য সংগ্ৰহ —

https://en.wikipedia.org/wiki/Konark_Sun_Temple

<https://en.wikipedia.org/wiki/Konark>

<http://www.thekonark.in/konarkwheel.html>

<https://www.themysteriousindia.net/sun-temple-konark/>

<http://www.thekonark.in/konarkfloatingidol.html>

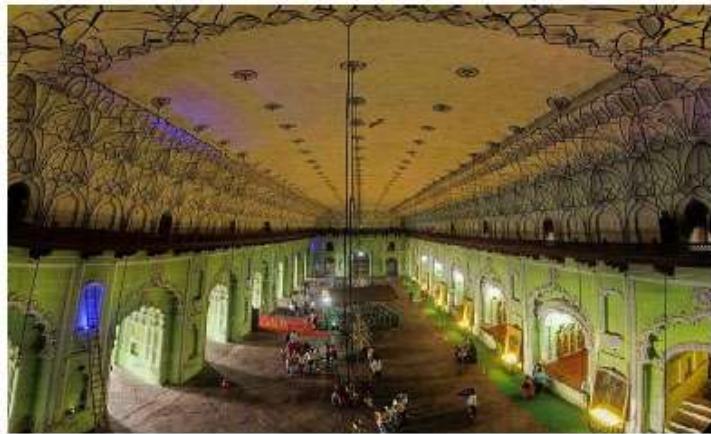
<http://www.industrytap.com/ancient-sun-temple-worlds-biggest-clock/18092>

<https://victoriaclubhotel.com/mystery-behind-how-the-sun-temple-at-konark-got-demolished/>

খুটা নহোৱা ঘৰ — বৰা ইমামবাৰা

মানুহৰ এক
মৌলিক প্ৰয়োজন হ'ল
বাসস্থান। সেইবাবেই মানুহে
ঘৰ সাজি বাস কৰিবলৈ
লৈছিল। আমি আজি ও
বিভিন্ন ধৰণৰ ঘৰ দেখিবলৈ
পাৰওঁ। কিন্তু লক্ষ্মীত থকা এই
ঘৰটোৰ কথা আকৌ সুকীয়া।

এটা বিশাল ঘৰ কল্পনা কৰকচোন, য'ত এটাও খুটা নাই, বিশ্বাস কৰিবনে? নকৰাটোৱেই
স্বাভাৱিক। খুটা নোহোৱাকৈ এটা সৰু ঘৰেই সজা দিগদাৰ হয়, তেনেছ্লত এটি বিশাল
মহল! কিন্তু এই অসন্তুষ্টিৰ কাম সন্তুষ্টিৰ কৰি উলিয়াইছিল ১৭৮৪ চনৰ অৱধিৰ নৰাব
আচাফ—উদ—দৌলাই। আৰু নাম দিছিল বড়া ইমামবাৰা। বড়া মানে হ'ল ডাঙৰ
আৰু ইমামবাৰা মানে হ'ল মুছলমান সকলৰ আল্লাক নাম লোৱা প্ৰাৰ্থনা ঘৰ। ১৭৮৫
চনত যেতিয়া অৱধিৰ দুৰ্ভিক্ষ হৈছিল, তেতিয়া সাধাৰণ জনসাধাৰণৰ পৰা ধনী
লোকসকলো বহু কষ্টত ভুগিছিল। ঠিক তেনে সময়তেই নৰাব আচফ-উদ-দৌলাই এই
বড়া ইমাম বাৰা সজাৰলৈ ঠিক কৰিছিল যাতে মানুহবোৰে ইয়াত কাম কৰাৰ যোগেদি
কৰ্ম সংস্থাপন পাব পাৰে। তেওঁ আটাইতকৈ ভাল স্থাপত্যবিদ সকলক মাতিছিল আৰু
লক্ষ্মীত এক বিশাল প্ৰাৰ্থনা ঘৰ সাজিবলৈ কৈছিল। কিফায়তোল্লাহ নামৰ দিল্লীৰ
স্থপতিজনৰ অংকন বাছনি কৰা পিছতেই এই বড়া ইমামবাৰা সজাৰ কাম আৰম্ভ হৈছিল।
নৰাবে প্ৰায় ২০, ০০০ মানুহক এই কামৰ যোগেদি কৰ্মসংস্থাপন দিছিল। সাধাৰণ
মানুহসকলে দিনত কাম কৰিছিল, সন্তোষ আৰু অভিযন্তা সকলে ৰাতি কাম কৰিছিল,
ইয়াৰ উদ্দেশ্য দুটা আছিল— যাতে তেওঁলোকৰ এই নিৰ্মাণ কৌশল বাহিৰত জনাজাত
নহয়, আৰু সকলোৱে কৰ্মসংস্থাপন পায়। কিয়নো ১০ বছৰ চলা এই দুৰ্ভিক্ষত বহু
মানুহ মৰিলোহেঁতেন খাবলৈ নাপায়, যদিহে নৰাবে এই অভিনৱ পস্থা হাতত
নলগোহেঁতেন। গোটেই মহল সজা ১৭৯১ চনত শেষ হৈছিল আৰু মুঠ খৰচ হৈছিল
প্ৰায় আধাৰ পৰা এক মিলিয়ন টকা।

বড়া ইমামবাৰাৰ গঠন শৈলী সঁচাই আন্তৰুত। ৫০ মিটাৰ দীঘল, ১৬ মিটাৰ
বহল আৰু ১৫ মিটাৰ ওখ এই বিশাল ইমামবাৰাত দেখা নাযায় এটাও খুটা। কেৱল

ইটাৰ গাঁথনিৰেই গোটেই মহলটো এতিয়াও ঠিয় হৈ আছে। এটাৰ খুটা নোহোৱাকৈ ইমান ডাঙৰ মহল পৃথিৰীত বড়া ইমামবাৰাই একমাত্ৰ। মূল ঘৰটোক সংলগ্ন কৰি ৮টা আৰু কোঠা আছে যি ৪৮-৯টা দেখাত একে বাস্টাৰে সংযুক্ত হৈ আছে। একেলগে ইয়াক ভুল ভুলয়া বুলি কোৱা হয়। এইটোৱেই ভাৰতৰ এক মাত্ৰ ভুল ভুলয়া (maze) বুলি জনাজাত। ইমান ডাঙৰ এটা বিল্ডিং এনেদৰে ইমানবোৰ ফোঁপোলা কোঠাৰ সৈতে কি দৰে ঠিয় হৈ আছে, সেইটোও এক ভাবিবলগীয়া কথা। বড়া ইমামবাৰাৰ চাদখন ধান পতানৰ মিশ্রণ দি সজা, যিটো অন্য এক লেখত লবলগীয়া কথা। ইমানতেই বড়া ইমামবাৰাৰ আশৰ্চৰ্য্য শেষ হোৱা নাই। প্ৰবাদমতে ইয়াৰ তলত সুৰংগ আছে, যি নেকি গোমতী নদী, ফাৰিজাবাদ, এলাহাবাদ, আনকি দিল্লীলৈকে গৈছে বুলি কোৱা হয়। আগতে যদিও এই সুৰংগবোৰ খোলা আছিল, কিন্তু যেতিয়া সেই ফালেদি যাওঁতে মানুহবোৰ হৰোবলৈ ধৰিলে তেতিয়া অৰ্থাৎ বৃত্তিচৰ সময়ত বন্ধ কৰি দিয়া হল। কথাখিনি আগতে শুনাৰ দৰে লাগিছে নে অলপ মান? হয়, আমাৰ তলাতল ঘৰৰ সৈতে কথাখিনি প্ৰায় একেই। এতিয়া কথা হয়, সেই স্থাপত্যবিদ জনৰ এই দুয়োটা বিশেষ ঘৰৰ সৈতে কিবা আন সম্পর্কও আছিল নেকি? প্ৰশ্ন এইটোও হয় যে এই ৫০ মিটাৰ দীঘল, ১৫ মিটাৰ ওখ ঘৰ এটা এটাৰ মাজত খুটা নোহোৱাকৈ প্ৰাকৃতিক কাৰণতেই হওক বা আন কাৰণতেই হওক, কিয় এতিয়া লৈকে ভাঙি যোৱা নাই? মাজে মাজে হোৱা ভূমিকম্প বোৰেও বৰ বেছি ক্ষতি কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণ কি?

এতিয়া আচলতে নিজৰ মনত উদয় হোৱা প্ৰশ্নটো হ'ল আমি দিনে দিনে উন্নতি কৰি গৈছো নে অৱনতি? কিয়নো, যদি উন্নতিয়েই হৈছে, তেন্তে আমি কিয় আজিৰ তাৰিখত এনে কাৰকাৰ্য্যৰে খচিত স্থাপত্যৰ নিদৰ্শন এটি নিৰ্মাণ কৰিব নোৱা হৈছো? নে আমাৰ লাজ লাগে অতীতক ৰোমস্থন কৰি অতীতৰ পৰা কিবা এটা শিকিবলৈ? কাৰণ যিয়েই নহওক, আমি অতীতৰ এই বিশ্ময়কৰ নিদৰ্শনসমূহৰ পৰা যে শিকিবলগীয়া বহুত কথা আছে, সেইটো সঁচা।

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://timesofindia.indiatimes.com/travel/destinations/do-you-know-about-the-gravity-defying-palace-in-lucknow/as68523066.cms>

<http://www.excitingindia.in/visit-the-mysterious-gravity-palace-barai-mambara-at-lucknow/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Bara_Imambara

<https://www.thehindu.com/features/metroplus/exploring-the-mysteries-of-barai-imambara-in-lucknow/article7309728.ece>

পৃথিবী বিখ্যাত বাম সেতু

সৰুৰে পৰা আমি সকলোৱে ৰামায়ণৰ কাহিনী কম বেছি পৰিমাণে শুনি বা পঢ়ি আহিছোঁ। পৃথিবী বিখ্যাত বাম বাৰণৰ যুদ্ধ হোৱাৰ আগত শ্ৰী ৰাম লংকালৈ যাবৰ বাবে নিৰ্মাণ কৰা ৰাম সেতুৰ কথা হয়তো নজনা মানুহ নাই। ব্ৰেতা যুগতে লিখা ৰামায়ণত ৰাম সেতুৰ সঠিক স্থান দেখুওৱা আছে। আজিও আমি শ্ৰীৰাম সেতুখন ভাৰতৰ পশ্চন দ্বীপ অথবা ৰামেশ্বৰম দ্বীপ আৰু শ্ৰী লংকাৰ মন্দিৰ দ্বীপৰ মাজত দেখা পাওঁ। ভূ-বিজ্ঞানী সকলে এই সেতু ভাৰত আৰু শ্ৰী লংকাৰ ভূ-ভাগ বিভাজিত হোৱা সময়ত গঠিত হৈছে বুলি কয়।

এতিয়া প্ৰশ্ন হ'ল কিমান কি জানো আমি এই ৰাম সেতুৰ বিষয়ে? সেতুখন ৫০ কিলোমিটাৰ দীঘল। তাৰ মন্দিৰৰ পৰা পোৱা তথ্য মতে এই সেতুখন ১৪৮০ চনত অহা ঘূৰ্ণি বতাহৰ ধুমুহাজাকৰ আগলৈকে সাগৰৰ ওপৰত আছিল। এই সেতুখন নিৰ্মাণ কৰা সম্পর্কে দিমত আছে। নাছা আৰু অন্য কিছুৰে ক'ব বিচাৰে যে এই সেতুখন প্ৰাকৃতিকভাৱে গঠন হোৱা। এসময়ত ভাৰত আৰু শ্ৰীলংকা একেলগে আছিল আৰু যেতিয়া এই দুই ভূ-ভাগ বেলেগ বেলেগ হৈ গ'ল তেতিয়া প্ৰাকৃতিক কাৰণত মাজত এই সেতুৰ দৰে গঠন থাকি গ'ল। সেতুখন তালৈ গৈ অধ্যয়ন নকৰাকৈ, কৃত্ৰিম উপগ্ৰহৰ পৰা লাভ কৰা তথ্য অনুসৰি ISROৰ SACৰ সাগৰীয় আৰু জল গৱেষণা বিভাগে তথ্য দিলে যে ৰাম সেতুখনত ১০৩টা সৰল বৈথিকভাৱে থকা এনে ওপৰত দেখা পোৱা প্ৰালৰ টুকুৰা (small patches of reef) আছে। নাছায়ো মাত্ৰ ক'লৈ এই সেতুখন প্ৰাকৃতিক ভাৱে গঠিত। ইমানখিনি কৈ সকলোৱে নিজৰ দায়িত্ব সামৰিলৈ। এতিয়া আহোঁ আনটো মতলৈ। যিটো মতৰ কথা সকলোৱে সৰুৰে পৰা পঢ়ি আহিছোঁ। কি দৰে ভগৱান শ্ৰীৰামে নীল, নল আৰু তেওঁৰ বানৰ সৈন্যৰ সহযোগত এই সেতুখন সাজিছিল। এই সেতুখন সাজোঁতে ১০ নিযুত বানৰ সেনাৰ ৫ দিন লাগিছিল। তথ্যমতে এই সেতুখন ১.৭ নিযুত বছৰ পুৰণি। বছতে ক'ব বিচাৰে যে, যিবোৰ শিলৰ সহায়ত ৰাম সেতুখন সজা হৈছিল, সেইবোৰ আগ্নেয়গিৰিৰ লাভাৰ পৰা গঠিত হোৱা পিউমিচ্ (pumice) শিল। আমি জানো যে আগ্নেয়গিৰিৰ ভিতৰখন বহু চাপযুক্ত আৰু বছত গৰম, প্ৰায় ১৬০০ ডিগ্ৰী ছেলচিয়াচ। যেতিয়া ইয়াৰ ভিতৰৰ পৰা ইমান গৰম লাভা ওলাই আহে, তেতিয়া ই তৎক্ষণাত বাহিৰৰ বতাহৰ সংস্পৰ্শলৈ আহে, যাৰ উষওতা সাধাৰণতে মাত্ৰ ২৫ ডিগ্ৰী ছেলচিয়াচ মান হে থাকে। তেতিয়া লগে লগে দুটা ঘটনা সংঘটিত হয়, চাপ কমাৰ লগে লগে বতাহ আৰু পানীৰ বুদ বোৰ লাভাৰ লগত

সংমিশ্রিত হৈ পৰে আৰু উষওতাৰ ইমান বেছি পাৰ্থক্যই লাভাবোৰক প্ৰায় লগে লগেই কঠিন কৰি পেলায়, যাৰ ফলত বতাহ আৰু পানীবোৰ কঠিন হৈ পৰা শিলটোতে থাকি যায়, কিছু ক্ষেত্ৰত কিছুমান পিউমিচ্ শিলৰ প্ৰায় ৯০% সেই বুৰুৰণিৰে গঠিত হয়। এই ঘটনাৰ বাবে ই স্পঞ্জৰ দৰে কাম কৰে আৰু ফলস্বৰূপে পানীত ওপঞ্জি থাকে। কিন্তু যিহেতু সেই বিন্ধাবোৰত লাহে লাহে পানী সোমাবলৈ ধৰে সেইবাবে এই শিল বোৰ চিৰদিনৰ বাবে ওপঞ্জি নাথাকে আৰু সেইটো কাৰণতেই হয়তো ৰাম সেতু আজি পানীৰ তলত।

এই দ্বিমতৰ কোনোটোকেই নুই কৰিব নোৱাৰিবি, কিন্তু কোনোটোকেই সম্পূৰ্ণৰূপে আঁকোৱালিও হ'ব নোৱাৰিবি। এফালে প্ৰশ্ন আহে, যদি সঁচাকৈয়ে এই সেতুখন প্ৰকৃতিয়ে সজা তেন্তে ৰামায়ণত ইমান বেলেগাকৈ প্ৰকাশ কৰাৰ কি দৰকাৰ আছিল, আৰু এইখন প্ৰকৃতিয়ে সজা বুলিও ভূ-তত্ত্ববিদসকলে সম্পূৰ্ণ তথ্য সহকাৰে ক'ব পৰা নাই, আনহাতে

যদি এই সেতুখন পিউমিচ্ শিলেৰেই গঠিত তেন্তে ইমানখিনি সৈন্য কিদৰে সেইখন সেতুৰ ওপৰেদি পাৰ হৈছিল, কিয়নো যি বস্তু পানীত ওপঞ্জি থাকিব পাৰে, তাৰ ওপৰেদি, ইমান এক বিশাল সৈন্য দল কিদৰে পাৰ হৈ যাব পাৰিব?

কথাবোৰ সকলোপিনৰ পৰাই ভাৰিবলৈ যত্ন কৰিব লাগিব। এনেকুৱাৰও হয়তো হ'ব পাৰে, তেনেকুৱা এক সেতু সঁচাকৈয়ে তথ্যমতে ভূ-ভাগ খণ্ডিত হওঁতে গঠন হৈছিল, আৰু তাকেই পিছলৈ ৰামায়ণৰ কাহিনীত ব্যৱহাৰ কৰা হ'ল। পুৰাণ, ৰামায়ণ, মহাভাৰত- এই কাহিনীসমূহ যে সম্পূৰ্ণ কাঙ্গনিক নাছিল, সেই কথা সকলোৱেই মানি ল'ব। কিন্তু সমাজত এই কাহিনীসমূহৰ যোগেদি প্ৰকাশ কৰিব বিচৰা বাৰ্তাসমূহ প্ৰেৰণ কৰিবৰ বাবে কিছুমান কাঙ্গনিক কথাৰো আশ্রয় লোৱাটো যুক্তিসংগত বুলিয়েই ক'ব পাৰি। সাধাৰণ এটি উদাহৰণ- মহাভাৰতৰ যুদ্ধৰ আৰন্তগিৰ আগত গীতাৰ মাহাত্ম্য

শ্রী কৃষ্ণের অর্জুনক কৈছিল বুলি ভবাটো ভুল; হয়তো অর্জুনৰ মনত তেনে প্রশ্ন আহিছিল, কিন্তু ১৮টা দিন যুদ্ধৰ মাজত তেনেকৈ কোনেও কাৰো কথা নুশনে, সেয়েহে কোৱা হয় গীতাখন মহাভাৰতত পিছত সংযোজন কৰা হৈছে। ঠিক তেনেদৰেই মহাভাৰতৰ বচযিতা ব্যাসদেৱ মাত্ৰ এজন লোক আছিল বুলি কোৱাটোও ভুল। এজন মাত্ৰ ব্যাসদেৱে মহাভাৰত বচনা কৰা নাছিল। আৰম্ভণি কৰাজনৰ নাম নিশ্চয় ব্যাসদেৱ আছিল, কিন্তু পিছত সংযোজন কৰি যোৱা সকলৰো নাম আন নাৰাখি ব্যাসদেৱ বুলিয়েই কৈ যোৱা হ'ল। ‘মহাভাৰত, বিশ্বাস আৰু বিষ্ময়’— এই কিতাপখনত এই বিষয়ে বিতংকৈ লিখা আছে।

ৰামায়ণৰ বামসেতুৰ বিষয়ে আমি আজি লৈকে একমত হ'ব পৰা নাই। এই সকলোবোৰ প্রশ্নৰ আজিলৈকে কোনো উত্তৰ নাই, কেতিয়া এই উত্তৰবোৰ পোৱা যাব, তাৰ কোনো নিশ্চিতি দিব পৰা নাযায়। যদিৰেই এই সেতু খনৰ গঠন নহওক কিয়, এই সেতুখন সঁচাকৈয়ে যে এক বহস্যৰ বিষয় সি সঁচা।

তথ্য সংগ্ৰহ —

https://en.wikipedia.org/wiki/Adam%27s_Bridge

<https://www.quora.com/How-can-the-Rama-Setu-Adams-Bridge-made-of-stone-float>

<https://www.speakingtree.in/allslides/science-behind-the-floating-stones-of-ram-setu>

<https://www.everystudent.com/forum/miracles2.html>

<https://www.quora.com/What-is-the-science-behind-the-floating-stones-of-Rameswaram>

কংকা লা পাছ — UFO র ঘাটি

হিমালয়ৰ নিম্নাংশত ভাৰত আৰু চীনৰ সীমাত এখন ঠাই আছে, নাম হ'ল কংকা লা পাছ। কংকা লা পাছৰ উত্তৰ অংশ চীন দেশৰ অধীনত যাক আপ্টই চিন বুলি জনা যায় আৰু দক্ষিণ অংশ ভাৰতৰ অধীনত আছে, যাক জনা যায় লাডাখ বুলি। এই ঠাইতেই ভাৰত চীনে ১৯৬২ চনৰ যুদ্ধ লাগিছিল। এই ঠাই সেইবোৰ ঠাইৰ ভিতৰত পৰে য'ত কোনো মানুহ নাথাকে।

এতিয়া আহোঁ আচল কথাটোলৈ, কংকা লা পাছ বিখ্যাত UFO র ঘাটি বুলি। আনকি প্রত্যক্ষভাবে দেখা বহুতে ইয়াৰ ফটো আৰু ভিডিও' কৰিছে যিয়ে পৃথিবী তোলপাৰ কৰিছে। তাত বসবাস কৰা সকলৰ বাবে বেলেগা পোহৰ দেখা, আকাশী

যান যিবোৰ পৃথিবীত চলি থকাবোৰৰ লগত নিমিলে তেনে যান সেই ঠাইত দেখা আৰু অদৃশ্য হোৱা, এইবোৰ দেখাটো দৈনন্দিন ঘটনা। বহুতে কয় ২০০৬ চনৰ আগলৈকে গুগল মেপত এই ঠাই চালে সেনাৰ ঘাটিৰ দৰে দেখুৱাইছিল বুলি কয়। কিন্তু এতিয়া সেয়া একো দেখা পোৱা নাযায়। দৰ্শনাৰ্থীৰ এটা দলে বৰ্ণনা কৰি কৈছিল যে তেওঁলোক যেতিয়া ওপৰৰ ধৰ্মালয়লৈ গৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে হঠাতে আকাশত আচৰণা পোহৰ আহি কংকা লা পাছত অৱতৰণ কৰা দেখা পাইছিল। তেওঁলোকে অনুসন্ধিৎসা দমাৰ নোৱাৰি যেতিয়া সেই ঠাইলৈ যাবলৈ ওলাল, তেতিয়া চীনা সৈন্যই যাবলৈ নিদিলে। যদিও তেওঁলোকৰ হাতত পার্মিট আছিল, তথাপি তেওঁলোকক অলপো আগবাঢ়ি যাবলৈ দিয়া নহ'ল আৰু দুনাই সেই ঠাইলৈ নাহিবলৈ আদেশ দিয়া হ'ল। তেওঁলোকে তাত ২৪ ঘণ্টাই দুয়োখন দেশৰে সৈন্য পহৰাত থাকে বুলি গম পালে।

কেৱল ইমানেই নে? ২০০৪ চনত হিমাচল প্ৰদেশৰ লাহোল — স্পিতি ত

যেতিয়া ভূ-বিজ্ঞানী আৰু glaciologist ৰ এটা দলে কাম কৰি আছিল Space Applications Centre at Ahmedabad ৰ ড° অনিল কুলকানীৰ অধীনত, তেওঁলোকে প্ৰায় ৪ ফুট ওখ এক ৰবটৰ দৰে কিবাই পাহাৰৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহি পোনে পোনে ওপৰলৈ গৈ অদৃশ্য হৈ যোৱা দেখিবলৈ পালে। তেওঁলোকে ধৰিবলৈ সম্ভম হোৱা ভিডিঅটোত এই দৃশ্য ভালকৈ চাব পাৰি।

আকৌ ২০১২ চনৰ ছেপ্টেম্বৰ মাহত পানগংগ হুদৰ ওপৰত ভাৰতীয় সেনা বাহিনীৰ জোৱানে ১৬০ কিমি দীঘল ফিতাৰ দৰে দেখাত কিবা বস্তু এটা দেখিছিল। তেওঁলোকে mobile ground-based radar আৰু spectrum analyzer আনি পৰীক্ষা কৰিবলৈ ল'লে। যদিও বস্তুবিধি খালী চকুৰে দেখা গৈ আছিল, কিন্তু বাড়াৰত দেখা পোৱা নগ'ল, আৰু spectrum analyzer ৰেও বস্তুটোৰ চিগনেল বিচৰাত অসম্ভম হ'ল। সেনাৰ লোকসকলে reconnaissance drone এৰি বস্তুটোৰ পিছ লৈছিল যদিও দ্ৰোণবোৰ নিজৰ অধিকতম উচ্চতা পোৱাৰ পিছত ঘূৰি আহিবলৈ বাধ্য হ'ল। বস্তুটো ইতিমধ্যে তেওঁলোকৰ চকুৰ পৰা আঁতৰিছিল। সেইবছৰে ১ আগষ্টৰ পৰা ১৫ অক্টোবৰৰ ভিতৰত ভাৰত- তিব্বতৰ বৰ্ডাৰ পুলিছ (ITBP) আৰু ভাৰতীয় সেনাই লাডাখত UFO দেখা পোৱা বুলি জনায়।

হয়তো দুয়োখন দেশৰে চৰকাৰে এই বিষয়ে জানে। হয়তো চকু থাকিও সকলো অন্ধ। কিন্তু একো কাৰণ নোহোৱাকৈ ইমানথিনি মানুহে যে কেৱল মিছা কথা ক'ব, সেই কথা মানি ল'বলৈ টান লাগে। হয়তো তাত সঁচাকৈয়ে কিবা আছে লোকচক্ষুৰ আৰত, সংগোপনে যি বৈ আছে, সঠিক সময়ৰ বাবে।

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://coolinterestingstuff.com/the-kongka-la-pass-ufo-base>

https://en.wikipedia.org/wiki/Kongka_Pass

<https://www.indiatoday.in/magazine/nation/story/20121112-ufo-seen-in-ladakh-jammu-and-kashmir-by-indian-army-itbp-760402-2012-11-02>

<http://theunexplainedmysteries.com/china-india-ufo.html>

<http://ufosightingshotspot.blogspot.com/2016/01/google-earth-blacked-out-secret-ufo.html>

<https://www.quora.com/What-is-the-truth-behind-the-Kongka-La-Pass-UFO-base-mystery>

পুনর্জন্ম — সঁচাইনে ?

পৃথিবীখন আচরিত ঘটনারে ভৱপূর্ব। এনে আচরিত ঘটনাবোৰৰে এটা হ'ল পুনর্জন্ম। অন্য ঠাইৰ তুলনাত এছিয়া মহাদেশত এই পুনর্জন্মৰ কাহিনী বেছিকে প্ৰচলিত। হিন্দু ধৰ্ম আৰু বৌদ্ধ ধৰ্মই পুনর্জন্মত বিশ্বাস কৰে, আনহাতে শ্ৰীষ্টান আৰু মুহূলিম ধৰ্মই ইয়াক বিশ্বাস নকৰে। আমি সকলোৱে এনে বিভিন্ন কাহিনী শুনি আহিছো, কিন্তু আজিলৈকে গোটেই পৃথিবীৰ বিজ্ঞ সমাজৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা পুনর্জন্মৰ কাহিনী বুলি ক'লে সকলোৱে শান্তি দেৱীৰ ফালেই আঙুলিয়াই দিব বিচাৰে। শান্তি দেৱীৰ জন্ম ঠাই?

এই ভাৰতবৰ্ষই।

শান্তি দেৱীৰ জন্ম হৈছিল ১৯২৬ চনৰ ১১ ডিচেম্বৰত, দিল্লীত। অন্য ছোৱালীৰ দৰেই দেখাত একেই আছিল যদিও তেওঁ ৪ বছৰ বয়সলৈকে বেছি কথা ন'কৈছিল। কিন্তু লাহে লাহে যেতিয়া তেওঁ কথা ক'বলৈ লৈছিল, তেতিয়া তেওঁ পায়ে তেওঁৰ আগৰ জন্মৰ গিৰিয়েক আৰু সন্তানৰ বিষয়ে কৈছিল। তেওঁ মথুৰাত থকা তেওঁৰ গিৰিয়েকৰ কাপোৰৰ দোকানখনৰ কথা কৈছিল আৰু নিজকে চ্ছাউবাইন (চ্ছাউবাইৰ ঘৈণী) বুলি কৈছিল। প্ৰথমে শান্তি দেৱীৰ মাক দেউতাকে বেছি ভৰা নাছিল যদিও যেতিয়া খোৱা সময়ত হঠাৎ তেওঁ ‘মথুৰাত থাকোঁতে বেলেগ মিঠাই খাইছিলোঁ’ অথবা মাকে কাপোৰ পিঙ্কা সময়ত তেওঁ নিজে মথুৰাত কি ধৰণৰ কাপোৰ পিঙ্কিছিল সেই বিষয়ে ক'বলৈ লৈছিল আৰু আগৰ জন্মৰ বহু ঘটনাবোৰ বাবে বাবে কৈ থাকিবলৈ ল'লে তেতিয়া মাক দেউতাকে চিন্তিত হৈ তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ ডাক্টৰজনক সকলো কথা বিৱৰি ক'লে। তেতিয়া লৈ শান্তি দেৱীৰ বয়স মাত্ৰ ৬ বছৰ হৈছিল। ডাক্টৰজনো আচৰিত হৈছিল কিয়নো ইমান সৰু ছোৱালীজনীয়ে চিজাৰিয়ানৰ বিষয়ে বহুখনি তথ্য ক'ব পাৰিছিল। কথাখনি আৰু গভীৰ হৈ পাৰিছিল। ঘৰৰ মানুহ সকলে ভাবিবলৈ লৈছিল যে শান্তি দেৱীয়ে সঁচাকৈ নিজৰ অতীতৰ বিষয়ে জানিছিল। লাহে লাহে ডাঙৰ হৈ অহা শান্তি দেৱীয়ে মথুৰাৰ আগৰ ঘৰখনলৈ যাবলৈ বেছি কৈ জেদ ধৰিবলৈ লৈছিল। যিহেতু আমাৰ দেশত সেই সময়ত পত্নীয়ে নিজৰ পতিৰ নাম নলয়, সেইবাবে শান্তি দেৱীয়েও কেতিয়াও নিজৰ গিৰিয়েকৰ নাম লোৱা নাছিল। এদিন তেওঁলোকৰ দূৰৰ পৰিয়ালৰ দিল্লীৰ দৰয়াগঞ্জৰ বামজাজ বিদ্যালয়ৰ বাবু বিশ্বাচন্দ আহিছিল। তেওঁ শান্তি দেৱীক ক'লে যে যদি তেওঁক শান্তি দেৱীয়ে নিজৰ গিৰিয়েকৰ নাম কয় তেন্তে তেওঁ শান্তিদেৱীক মথুৰালৈ লৈ যোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব। শান্তি দেৱীয়ে

তেতিয়া তেওঁর গিরীয়েকৰ নাম কেদাবনাথ চ্ছাউবা আছিল বুলি ক'লে। বিশ্বাচন্দই তেতিয়া কেদাবনাথ চ্ছাউবা লৈ সকলোখিনি বিবৰাই এখন চিঠি লিখিলে। কেদাবনাথে শান্তি দেৱীয়ে কোৱা বহুখিনি কথাই সঁচা বুলি কৈ উত্তৰ পঢ়িয়ালে। আৰু ইয়াকো ক'লে যে দিল্লীত থকা তেওঁলোকৰ সম্পৰ্কীয় পণ্ডিত কাঞ্জিমলে শান্তি দেৱীক লগ কৰিবলৈ।

যথা সময়ত কাঞ্জিমল আছিল আৰু শান্তি দেৱীয়ে তেওঁক গিরীয়েকৰ ভাগিন বুলি চিনি পালে। শান্তি দেৱীয়ে নিজৰ আগৰ আগৰ জন্মৰ বিভিন্ন কথা ক'লে। এইবোৰ শুনি কাঞ্জিমল আচৰিত হ'ল আৰু মথুৰালৈ গৈ কেদাবনাথক আছিবলৈ ক'লে। কেদাবনাথ ১৯৩৫ চনৰ ১২ নৱেম্বৰত তেওঁৰ বৰ্তমানৰ পত্নীক লৈ আৰু আগৰ ঘৈণীয়েকৰ

সন্তান নৱনীত লালক লৈ শান্তি দেৱীৰ তালৈ আছিল। কাঞ্জিমলে শান্তি দেৱীক পুনৰ পৰীক্ষা কৰি চাবলৈ কেদাবনাথক কেদাবনাথৰ ককায়েক বুলি শান্তি দেৱীক পৰিচয় কৰাই দিছিল। শান্তি দেৱীয়ে লাজকুৰীয়া হাঁহি মাৰি এফালে ঠিয় হৈ দিছিল। কোনোবা এজনে কিয় হাঁহিছিল বুলি সোধাত তেওঁ কৈছিল চিনাক্ত কৰি দিয়া মানুহজন তেওঁৰ পতিৰ ককায়েক নহয়, পতিয়েই হয়। তাৰ পিছত যেতিয়া মাকক আলহীৰ বাবে খাদ্য বনাবলৈ কোৱা হ'ল, তেতিয়াও সকলোকে আচৰিত কৰি কোনে কি ভাল পায় সকলো কৈ দিছিল। কেদাবনাথক আনকি এই জন্মত এবাৰো গৈ নোপোৱা কেদাবনাথৰ ঘৰত থকা কুঁৰা টোৰ অৱস্থানলৈকে কৈ দিছিল, য'ত শান্তি দেৱীয়ে আগৰ জন্মত বিয়াৰ পিছত গা ধূবলৈ লৈছিল। ইয়াৰ উপৰিও এনে বহু বেলেগে নজনা কথা কেদাবনাথক কৈছিল যি কেৱল কেদাবনাথ আৰু তেওঁৰ প্ৰথম পত্নী লুগদীয়ে হে জানিছিল।

কেদাবনাথকে ধৰি সকলোৱে মানিবলৈ বাধ্য হৈছিল যে শান্তি দেৱীয়েই

আগৰ লুগ্দী আছিল। লুগ্দীৰ জন্ম ১৯০২ চনৰ ১৮ জানুৱাৰীত হৈছিল আৰু ১০ বছৰ বয়সত কেদাৰনাথলৈ বিয়া হৈছিল। লুগ্দী বহু ধাৰ্মিক আছিল আৰু বহু কম বয়সতেই কেইবাখনো ধৰ্মালয়লৈ গৈছিল। লুগ্দী প্ৰথমবাৰ গৰ্ভাবতী হওঁতে চিজাৰিয়ান কৰিব লগা হৈছিল। দ্বিতীয়বাৰ গৰ্ভাবতী হওঁতেও ১৯২৫ চনৰ ২৫ চেপ্টেম্বৰত আকো এবাৰ চিজাৰিয়ান কৰিব লগা হৈছিল। কিন্তু সেইবাৰৰ পিছত লুগ্দীৰ শাৰীৰিক অৱস্থা বেছি হে বেয়া হ'ল আৰু ৯ দিন পাচতেই, ৪ অক্টোবৰত লুগ্দীয়ে মৃত্যুক আকোৱালি লৈছিল। আৰু এই দিনটোৱ ১ বছৰ ১০ মাহ ৭ দিনৰ পিছত অৰ্থাৎ ১৯২৬ চনৰ ১১ ডিচেম্বৰত শান্তি দেৱীৰ জন্ম হৈছিল।

শান্তি দেৱীৰ পুনৰ্জন্মৰ এই ঘটনা কেদাৰনাথ ঘূৰি যোৱাৰ পিছতেই সকলোফালে বজনজনাই গৈছিল আৰু মহাভাৗাঙ্গীয়ে এই ঘটনাটোত বিশেষ আগ্ৰহ দেখুৱাই বিভিন্ন স্তৰৰ ১৫জন লোকক এই ঘটনাক বিশেষভাৱে অধ্যয়ন কৰিবলৈ নিয়োগ কৰিছিল। তেওঁলোকে শান্তি দেৱীক লৈ ১৯৩৫ চনৰ ২৪ নৱেম্বৰত ৰেলেৰে মথুৰালৈ ৰাওনা হৈছিল। মথুৰাত ঘটা ঘটনাবোৰ আৰু বেছি আশৰ্ষ্যকৰ আছিল। মন্দিৰ কিমান সময়ত বন্ধ হয়, কেদাৰনাথৰ ককায়েকক হঠাতে চিনাক্ত কৰা, ঘোঁৰা গাড়ীত উঠি নিজৰ পুৰণি ঘৰলৈ সকলোকে লৈ যোৱা, বিয়াৰ আগৰ ঘৰৰ সকলোকে চিনাক্ত কৰা, বিয়াৰ পিছত ঘৰত লুকুৱাই থোৱা পইচাৰ কলহটো, দ্বাৰ্কাধীশ মন্দিৰৰ বিভিন্ন কথা, যলৈ শান্তি দেৱী এবাৰো যোৱাও নাছিল, আগৰ লুগ্দীৰ বান্ধবী সকল, এই সকলোবোৰ কথা শান্তি দেৱীয়ে কোৱাৰ দৰেই সঁচা বুলি প্ৰমাণ পাইছিল। কেদাৰনাথে সম্পূৰ্ণকপে তেতিয়া সকলোবোৰ সঁচা বুলি মানি লৈছিল যেতিয়া শান্তি দেৱীয়ে তেওঁক দ্বিতীয়বাৰ কি দৰে গৰ্ভাবতী হৈছিল সেই বিষয়ে সম্পূৰ্ণ তথ্য দিছিল। সেই সময়ত লুগ্দাৰ আৰ্থাৰাইটিচ (arthritis) হৈছিল আৰু সেয়েহে উঠিব পৰা নাছিল, তেওঁলোকে তেতিয়া কি ধৰণে সংগম কৰিছিল তাৰ প্ৰত্যেকটো কথা শান্তি দেৱীয়ে সম্পূৰ্ণ শুন কৈ কেদাৰনাথক কৈছিল।

শান্তি দেৱীয়ে বিয়া পতা নাছিল। আজীৱন কুমাৰী হৈয়েই তেওঁ অতিবাহিত কৰিছিল। শান্তি দেৱীৰ এই ঘটনাটো বহু সংখ্যক গৱেষক, সাধু, জ্ঞানী পুৰুষ, সমালোচকে অধ্যয়ন কৰিছিল। চুইডেনৰ এজন বিখ্যাত গৱেষক Sture Lonnerstrand এ প্ৰথমে এই ঘটনাটো মিছা বুলি ভাবি ভাৰতলৈ তাৰ সত্যতা নিৰ্বাপন কৰিবলৈ আহিছিল, কিন্তু তেওঁ ঘটনাটোৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰি I have lived before: The Reincarnation of Shanti Devi নামৰ কিতাপখন লিখি উলিয়াইছিল। শান্তি দেৱীৰ ঘটনা, বিশেষজ্ঞ Ian Stevenson and K.S. Rawat এও অধ্যয়ন কৰিছিল, য'ত শান্তি দেৱীয়ে মৃত্যুৰ সময়ত অনুভৱ হোৱা অনুভৱৰ বিষয়ে ব্যক্ত কৰিছিল কি দৰে তেওঁৰ জীয়াই থকাৰ মোহে তেওঁৰ মনটোক ব্যাকুল কৰি তুলিছিল মৃত্যুৰ সময়তো

আক সেইবাবেই হয়তো তেওঁর এই পুনর্জন্ম হৈছিল। শান্তি দেৱীৰ মৃত্যু ১৯৮৭ চনৰ ২৭ ডিচেম্বৰত হয়।

সঁচাকৈয়ে মৃত্যুও এক আচৰিত শিল্প। মানুহৰ ইমান দিনৰ জ্ঞান-জিজ্ঞাসাক ঠেলি আঁতৰ কৰি পেলাৰ পাৰে এই মৃত্যুয়ে। আমাৰ সমষ্ট জীৱনৰ জ্ঞান আহি এই মৃত্যুৰ মুহূৰ্তটিত থমকি ৰয়। কোনে জানে কিমান কি হৈ থাকে আমাৰ পৃথিৰী নামৰ সৰু যে গোলকটিত। কি দৰে এই পুনর্জন্ম হৈছিল, কেনেকুৱা ধৰণৰ শক্তিয়ে কাম কৰিছিল তাত! বিজ্ঞানে কেতিয়াবা এনে প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিব পাৰিব নে? নে আমি ভাবি লোৱা কথা হে এইবোৰ? আমি সঁচাকৈয়ে সাৰ পাই আছো নে? নে সঁচা বুলি ভাবি আমিও এক টোপনিৰ দৰে কিবা মায়াজালত সোমাই আছোঁ? ভাবি পাৰ নোপোৱা কথা! কি ঠিক হয়তো আপোনাৰ অৱচেতন মনটোৱেও এই মুহূৰ্তত আগৰ জীৱনটোৰ কথা ভাবি আছোই বা!

মৃত্যুৰ বিষয়ে আজিলৈকে বহু জনে বহুখনি লিখিছে। এই লেখাটিত মৃত্যুৰ বিষয়ে লিখাৰ পিছত এই অভাজনেও কবিতা এটি দিয়াৰ লোভ সামৰিব নোৱাৰিলে। কবিটাটি অমুকাই লিখা নহয়, বিশ্বনাথ চাৰিআলিৰ হাটখোলাত অৱস্থিত এখন পান দোকানৰ মালিক খোকন পৰ্বত ডাঙুৰীয়াই লিখা। তেখেতৰ কবিতাও তেখেতে বনোৱা পানৰ দৰেই সকলোপিনৰ পৰা উত্তম।

হে — ‘মৃত্যু’ তুমি কি সুন্দৰ

হে — ‘মৃত্যু’ তুমি কি সুন্দৰ,
শিল্পীৰ শিল্পকলাৰ ৰূপান্তৰ।

শান্ত শীতল — নিথৰ দেহা মোৰ,

তাৰ মাজত ঘন ঘোৰ অন্ধকাৰত যেন জোনাকী পথিলাৰ তিৰবিৰনিৰ এফাল পোহৰ।

‘মৃত্যুদুত’ হৈ নতুন আশাৰ বাটত জীৱনক খোজ কৰোৱা,

বিলাই দিয়া মোৰ শৰীৰৰ সকলো তত্ত্ব,

তৰ্কৰহিত জীয়াতু প্ৰশ্ন।

সৰ্বাত্মিক সাধনা হৈ পৰে ‘মৃত্যু’ৰ ভাৱনা,

তথাপি তোমাক ভয় কৰে অজ্ঞানী সবে,

ভালপাও মই তোমাক জন্মলগ্নৰ মহাবৰ্থী ৰাপে।

তোমাৰেই বোকোছাত উঠি পাৰি দিলো সংসাৰ সাগৰ,

স্তৰহীন যাত্রা, অস্তৰহীন যাত্রী —

কত মায়া, কত জ্ঞালা, কত আশা, স্বপ্নৰ বুৰুৰণি।

শূন্য হৈ আগমন মোৰ, পূৰ্ণ হাতে পৰিত্রাণ !
 তথাপি জন্য সবে নুবুজে — ‘মৃত্যু’ৰ পৰিভাষা,
 আড়ম্বৰপূর্ণতাৰে আৰণ্ড জীৱনৰ জয়াত্রা ।
 হেৰুৱা নাই মই মনৰ মানুহ, হেৰুৱা নাই মোৰ সুন্দৰ নীৰ,
 দেহান্তৰেৰে দেহাতন্ত্র হৈ —
 আছো মই তত্ত্ব কাপে ।
 মৰমো আছে, জীয়াতুৰকপে
 জীৱন্তৰ বাবে ।
 মায়াও আছে আশাও আছে স্বপ্ন গঢ়াৰ অস্তঃবানে,
 ভাষাহীন, বোধহীন কণ কণ কণিকা কাপে
 দেহ মোৰ আজি সহস্র প্ৰাণীৰ দেহমাৰো ।

তথ্য সংগ্রহ —

<https://www.speakingtree.in/allslides/shanti-devi-rebirth-story-past-life>

<https://monkeywah.typepad.com/paranormalia/past-life-research.html>

<https://ocoy.org/the-thrilling-narrative-of-shanti-devi-and-her-past-life/>

<https://www.wisdomlib.org/buddhism/book/the-way-of-the-white-clouds/d/doc51722.html>

http://www.inplainsite.org/html/past_life_recall.html

<https://www.quora.com/What-is-the-truth-behind-the-reincarnation-of-Shanti-Devi-And-the-commission-that-was-setup-by-Mahatma-Gandhi-to-investigate-on-it>

<https://www.beliefnet.com/faiths/hinduism/2002/06/i-have-lived-before-the-reincarnation-of-shanti-devi.aspx>

https://en.wikipedia.org/wiki/Shanti_Devi

<https://www.carolbowman.com/dr-ian-stevenson/case-shanti-devi>

ভানগঢ় দুর্গ- ভারতৰ অন্যতম ভূত বাংলা

প্রাচীন ভারতৰ কাৰিকৰী জ্ঞানৰ এক অন্যতম নিৰ্দশন হ'ল বিভিন্ন ৰাজ্যত অৱস্থিত বিভিন্ন ধৰণৰ দুৰ্গসমূহ। তাৰে মাজৰ এক সাংঘাতিক দুৰ্গ হ'ল ভানগঢ় দুৰ্গ। ১৭শ শতিকাত আকবৰৰ নৰৰত্বৰ মাজৰ এজন মান সিঙ্গে তেওঁৰ ভায়েক মধু সিঙ্গৰ বাবে এই ভানগঢ় দুৰ্গ বনাইছিল। ৰাজস্থানৰ আলৱাৰ জিলাৰ সবিক্ষা বাঘ সংৰক্ষণৰ ওচৰতে অৱস্থিত এই দুৰ্গটো মধু সিঙ্গে তেওঁৰ ককাক মান সিং বা ভান সিঙ্গৰ নামেৰে নামকৰণ কৰিছিল। দুৰ্গটোৰ কাষৰীয় ঠাইত প্ৰায় ২০০ ঘৰ মানুহেৰে ১,৩০৬জন লোকে বাস কৰিছিল। কিন্তু এই দুৰ্গটো ভারতৰ ভিতৰতে আটাইতকৈ ভয়লগা ভূতৰ দুৰ্গ হিচাপেহে সকলোৰে মাজত পৰিচিত। হয়তো সেইবাবেই ভাৰতীয় পুৰাতত্ত্ব বিভাগেও সন্ধিয়া ৬ বজাৰ পিছত দৰ্শনাৰ্থীৰ প্ৰৱেশ নিয়েধ কৰি গৈছে।

দুৰ্গৰ বিষয়ে এক ধৰণৰ বিশ্বাস আছে যে কোনো মানুহেই সূর্যাস্ত হোৱাৰ পিছত এই দুৰ্গত থকাৰ সাহস কৰিব নোৱাৰে, আৰু যি কেইজনে সাহস কৰিছিল, তেওঁলোকো আধা ৰাতিতে প্ৰাণৰ ভয়ত পলাব লগা হৈছিল এই দুৰ্গৰ অতীতৰ বিষয়ে দুই ধৰণৰ আখ্যান পোৱা যায়। এক আখ্যান মতে সেই দুৰ্গটো সজোৱাৰ আগৰে পৰা সেই ঠাইত বাবা বালু নাথ নামেৰে এজন সাধু বাস কৰিছিল। তেওঁ দুৰ্গটো সাজিবলৈ দিছিল কিন্তু এটা চুক্তিতহে যে সেই দুৰ্গৰ ছাঁ তেওঁ বাস কৰা ঠাইত কেতিয়াও পৰিবলৈ নহ'ব। যদি কেতিয়াৰা সেয়া হয়, তেন্তে গোটেই চহৰ খনেই ধৰংসন্ত্বপলৈ পৰিৱৰ্তিত হব। ৰজাই কেইবাতলীয়া কৈ দুৰ্গটো সাজিলে আৰু যেতিয়াই ইয়াৰ ছাঁ বালু নাথৰ

ওপৰত পৰিল, সম্পূর্ণ চহৰখনেই সম্যাসী জনৰ শাপৰ বাবে ধৰংসন্ত্বপলৈ পৰিণত হ'ল। অন্য এক আখ্যানমতে ভানগঢ়ৰ একালৰ বাজকুমাৰী আছিল বত্ত্বারতী— যাৰ কাপে গুণে সকলোকে মোহিত কৰিছিল। ১৮ বছৰ হওঁতেই বাজকুমাৰীয়ে বহু বাজ্যৰ পৰা বিবাহৰ প্ৰস্তাৱ পাইছিল। সেই সময়তে সিংঘিয়া নামেৰে এজন তাৎক্ষিক বাজকুমাৰীৰ প্ৰেমত মোহাচ্ছন্ন হ'ল। কিন্তু যেতিয়া তাৎক্ষিকজনে বুজি উঠিল যে বাজকুমাৰী কোনোপধ্যেই তেওঁলৈ বিয়া নহয়, তেতিয়া তেওঁ চল কৰি বাজকুমাৰীক নিজৰ বশলৈ আনিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। এদিন যেতিয়া তাৎক্ষিকজনে বাজকুমাৰীৰ দাসী এজনীয়ে বজাৰত তেল লৈ থকা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ সেই তেলত ক'লা যাদু কৰিলে যাতে বাজকুমাৰীয়ে সেয়া চোৱাৰ লগে লগেই তাৎক্ষিক জনৰ বশীভূত হৈ পৰে। ঘটনা ক্ৰমে বাজকুমাৰীয়ে সেই কথা গম পাই তেলখিনি মাটিত পেলাই দিলে আৰু সেই তেলখিনি এক শিললৈ ৰূপান্তৰিত হৈ তাৎক্ষিক জনক মৃত্যু মুখত পেলালে। শিলৰ চেপাত গুৰি হৈ মৃত্যু মুখত পৰা আগত তাৎক্ষিক জনে ভানগঢ় চহৰখন মৃত্যু হোৱাৰ শাও দি কৈ গৈছিল যে ভৱিষ্যতে ইয়াত আৰু কাৰো জন্ম নহয়। সেই ঘটনাৰ অলপ পিছতেই ভানগঢ় আৰু আজবগঢ়ৰ মাজত হোৱা এক যুদ্ধত বাজকুমাৰী বত্ত্বারতীৰ মৃত্যু হয়। ইয়াৰ পিছৰ আখ্যানৰ মতে বাজকুমাৰীয়ে ক'বৰাত পুনঃজীৱন লব আৰু আকৌ ভানগঢ় দুৰ্গলৈ উভতি আহিব। ভানগঢ় আজিও সেই দিনটোৰ বাবে বৈ আছে। আৰু সেইবাবেই তেতিয়া লৈকে দুৰ্গটোত নিশা ভূত-প্ৰেতে বসবাস কৰে বুলি বিশ্বাস কৰে। সেইটো কাৰণৰ বাবেই ৰাতি কোনো মানুহেই তাত থাকিবলৈ যাবলৈ নিদিয়ে।

তাৰ মানুহে কোৱা মতে ৰাতি তাত কোনো থকাৰ সাহস কৰিব নোৱাৰে। এনেকুৰা বহু কাহিনী শুনিবলৈ পোৱা যায়, য'ত নিশা কটাবলৈ চেষ্টা কৰা মানুহে অলৌকিক শক্তি, চিত্ৰে বাখৰ, অস্তুত গোন্ধ কিছুমান, যাক ভায়াৰে বৰ্ণনা কৰিব নোৱাৰি, তেনেকুৰা ধৰণৰ কিছু অনুভৱৰ কথা কৈছে আৰু পিছত ভয়ত নিজৰ জীৱন বচাই পলাবলৈ বাধ্য হৈছে।

ভয়, ভূত- ভগৱান। এই শব্দ খিনিয়েই চিন্তাৰ খোৱাক দিয়ে। ইমানখিনি মানুহে বৰ্ণনা কৰা ঠাই এখন, য'ত আজি লৈকে নিশা কটোৱাৰ সাহস কোনেও কৰিব পৰা নাই, সেই ঠাই খনৰ বিষয়ে ভালদৰে অধ্যয়ন কৰিবলৈ কাৰ নো মন নাযাব? ভাবিয়েই শিহৰিত হৈ থকা ৰোমাঞ্চকৰ ঠাই ভানগঢ় দুৰ্গ। ভানগঢ় দুৰ্গত সঁচাই কোনোৰা আছে নে নাই, ক'ব নোৱাৰি, কিন্তু ই সঁচাই এক চিন্তাৰ খোৱাক যে একবিংশ শতিকাতো এনে ঠাই আৰু এনে দুৰ্গ আছে য'ত চৰকাৰেও অলৌকিক কাৰণৰ বাবে ৰাতি যোৱাটোত নিয়েধাজ্ঞা জাৰি কৰি হৈছে।

তথ্য সংগ্রহ —

<https://www.holidify.com/pages/bhangarh-fort-haunted-1322.html>

https://en.wikipedia.org/wiki/Bhangarh_Fort

<https://www.scoopwhoop.com/Bhangarh-Fort-Real-Life-Spooky-Stories/>

<https://www.deccanherald.com/supplements/travel/haunts-of-horror-762961.html>

http://creative.sulekha.com/most-haunted-experience-of-malife_447206_blog

<https://timesofindia.indiatimes.com/travel/destinations/more-than-just-bhangarh-rajasthans-most-haunted-places/as48743139.cms>

<https://www.quora.com/What-are-some-interesting-stories-or-real-life-experiences-of-those-who-have-visited-The-Bhangarh-Fort-India>

<https://daily.bhaskar.com/news/TOP-gaurav-tiwari-in-bhangarh-5372582-PHO.html>

আচরিত — সঁচাইনে?

৩০০ বছৰ পুৰণি স্পেইনৰ

সালামানাকাত উদ্কাৰ হোৱা এক বিশাল

গীজাৰ প্ৰৱেশ দুৱাৰত থকা ভাস্কৰ্য ...

সন্দ্রাট অশোক আৰু তেওঁৰ বহস্যময়

৯ জন পণ্ডিত

সন্দ্রাট অশোকৰ নাম নুশুনা মানুহ হয়তো ভাৰতবৰ্ষতে নহয়, সমগ্ৰ পৃথিৱীতে বহু কম হে ওলাব। অশোকৰ কাহিনী সকলোৱে মুখে মুখে পৰিচিত। সন্দ্রাট অশোক ২৭৩ B.C. ত সন্দ্রাট হৈছিল। সকলোৱে জানে কিদৰে সেই বিখ্যাত কলিংগৰ যুদ্ধত প্ৰায় ১,০০,০০০ মানুহৰ মৃত্যু হৈছিল সন্দ্রাট অশোকৰ বাবে, আৰু কি দৰে তেওঁ তাৰ পিছত সম্পূৰ্ণৰূপে সলনি হৈ বুদ্ধ ধৰ্ম অৱলম্বন কৰি সমগ্ৰ পৃথিৱীতে সুখ আৰু শান্তিৰ বাবে কাম কৰিছিল। সন্দ্রাট অশোকৰ বিষয়ে বহুজনে বহু কথা লিখিছে যদিও ইয়াত H.G. Wells এ তেওঁৰ কিতাপ “Outline of World History” ত লিখা “ইতিহাসত লিপিবন্ধ হৈ থকা হাজাৰ হাজাৰজন বজাৰ মাজত বজা অশোক সদায় অকলে এটি নক্ষত্ৰৰ দৰে জিলিকি থাকিব” কথাখনি উল্লেখযোগ্য।

বজা অশোকে নিজৰ সময়ত সমগ্ৰ দেশত আৰু দেশৰ বাহিৰতো সকলোৱে শান্তিৰ বাবে কৰা কামবোৰ উল্লেখযোগ্য। তেওঁ সঁচাই এজন বিদ্বান লোক আছিল, তেওঁ বুজি উঠিছিল যে মানুহৰ জ্ঞান, বুদ্ধিদীপ্ত চিন্তাবোৰ, বৈজ্ঞানিক আৰু প্ৰযুক্তি বিজ্ঞান এই সকলোৱোৰ দুষ্টচক্ৰৰ হাতৰ পৰা সদায় আঁতৰ কৰি ৰখাটো উচিত, নহ'লে এই জ্ঞানৰ সহায়ত কোনে কেতিয়া কি কৰে ঠিক নাই, সেয়েহে তেওঁ লোকচক্ষুৰ আৰত ৯জন বিদ্বান লোকৰ এটা দল গঠন কৰিছিল। পৃথিৱীৰ ভিতৰতে এক শক্তিশালী কোনেও নজনা গোট। এই নজন বিদ্বান সদায় লোকচক্ষুৰ আঁৰত থাকিছিল আৰু সামাজিক ধৰণৰ কাম কাজবোৰৰ পৰা নিজকে আঁতৰাই ৰাখিছিল। তেওঁলোকক বহু কম মানুহে জানিছিল যদিও বহু গৱেষকে তেওঁলোক সঁচাকৈয়ে আছিল বুলি ভাবে।

সৌ সিদিনা ১৯২৭ চনতহে ভাৰতত বৃটিছ পুলিচ হিচাপে ২৫ বছৰ কৰ্মৰত টালবত মোণ্ডিয়ে লিখা কিতাপ The Nine Unknown খনৰ যোগেদি সমগ্ৰ পৃথিৱীবাসীয়ে এই বিষয়ে গম পায় (ভাৰতৰে অতীতৰ কথা এজন বিদেশীয়ে লিখিছিল, যিটো এজন ভাৰতীয়ৰ বাবে এক লজ্জাজনক বিষয়)। কিতাপখনত মোণ্ডিয়ে এইটোও লিখে যে সেই নজন ব্যক্তিৰ প্ৰতিজনৰ হাততে এখন কৈ কিতাপ আছিল। প্ৰতিখন কিতাপেই সময়ৰ লগে লগে আকৌ লিখি, শুন্দ কৰি উন্নত কৰি থকা হৈছিল। নখন কিতাপৰ প্ৰতি খনেই এটা বিশেষ বিষয় সামৰি লৈছিল।

প্ৰথম কিতাপখনত মনোস্তুতি বিজ্ঞানৰ সকলো কথা সাঙুৰি লোৱা হৈছিল।

কোরা হয় কি দরে বহু জনসাধারণক নিজের মতে পরিচালিত করিব পারি, মানুহৰ
মনটোক কি দরে নিজের বশত করিব পারি, এই সকলো কথাই তাত আছিল।

দ্বিতীয় কিতাপখনত শবীৰ বিদ্যার বিষয়ে আছিল। য'ত কি দরে কেৱল মাত্ৰ
চুয়েই কাৰোবাক মৃত্যু মুখত পেলাব পারি, তেনে ধৰণৰ বিষয় বোৰ সাঙুৰি লোৱা
হৈছিল।

তৃতীয় কিতাপখনে অগু জীৱবিজ্ঞান আৰু চতুৰ্থখনে ধাতুৰ মৌলান্তকৰণক
সামৰি লৈছিল।

পঞ্চম কিতাপখনত সকলোৰোৰ যোগাযোগৰ বিষয়ে আছিল। এই কিতাপখন
বেছি মনোগ্রাহী কিয়নো এই কিতাপখনৰ পৰা বুজিব পারি যে তেওঁলোকে বাহিৰৰ
গ্রহৰ প্রাণীৰ বিষয়ে অৱগত আছিল।

ষষ্ঠ কিতাপখনে মাধ্যাকৰ্ষণ শক্তিৰ বিষয়ে কৈছিল। সপ্তম কিতাপখনত
মহাকাশৰ বিষয়ে আছিল আৰু অষ্টম কিতাপখনত পোহৰৰ বিষয়ে।

নৰম কিতাপখনত সমাজৰ বিষয়ে আছিল। কি দৰে এখন সমাজ আগবঢ়িব পাৰে,
আৰু কি কি কাৰণত এক সভ্যতাৰ বিনাশ হব পাৰে, এই সকলোৰোৰ তাত সন্ধিবিষ্ট
আছিল বুলি কোৱা হয়।

আজিলৈকে যদিও এই কিতাপ কেইখন অথবা সেই নজন ব্যক্তিৰ অস্তিত্বৰ
কথা জনসমাজৰ আগলৈ অহা নাই, কিন্তু এনে কিছুমান কথা আছে, য'ত তেওঁলোকৰ
অস্তিত্বৰ প্ৰমাণ পোৱা গৈছে। বহুতে ক'ব বিচাৰে বিখ্যাত জুড়ো খেল দ্বিতীয় কিতাপখনৰ
পৰা অহা বুলি। আকৌ পোপ চিলভেষ্টাৰ ২ৰ পৰাও এই নথন কিতাপৰ অস্তিত্ব আছে
বুলি ভাৰিব পারি। তেওঁ ৯২০ শকত জন্ম লাভ কৰিছিল আৰু এজন বেনেডিক্টাইন
সাধু আছিল আৰু চেইম্স বিশ্ববিদ্যালয়ত প্ৰফেচৰ আছিল। তেওঁ ভাৰতলৈ আহিছিল,
কিয় আহিছিল তাৰ উত্তৰ কাৰো লগত নাই। কিন্তু ঘূৰি যোৱাৰ পিছত তেওঁ ইমানখিনি

জ্ঞান লগত লৈ গৈছিল বুলি কোরা হয়, যিথিনি জ্ঞান সময়ত কৈ বহুত আগবঢ়া আছিল। ইয়াৰ ভিতৰত পোপ জনে নিজৰ বাজপ্রাসাদত বনোৱা ব্ৰঞ্চৰ মূৰবোৰৰ পৰা গম পোৱা যায়, যি বোৰে হয় বা নহয়ত সোধা প্ৰশ্ন বোৰৰ উত্তৰ দিব পাৰিছিল। ঠিক আজিৰ দিনৰ অতি সাধাৰণ ৰৱট এটিৰ দৰে।

কাহিনী বা কিংবদন্তীবোৰ নিজে নিজে প্ৰচলিত নহয় কেতিয়াও। আজি আমি যিহেতু সেই নখন কিতাপৰ বিষয়ে শুনিছো আৰু পঢ়িছো, সেই কিতাপখনৰ পৰা সময়ে সময়ে ওলাই অহা জ্ঞান বোৰৰ বিষয়ে গম পাইছো, সেয়েহে এই কিতাপ কেইখনৰ অস্তিত্ব সম্পূৰ্ণৰূপে নুই কৰিব নোৱাৰিব। হয়তো আজি বা আজিৰ পৰা ১০০ বছৰলৈকে এই কিতাপ কেইখনৰ কথা মানুহে গম নাপাব, এই কিতাপ কেইখনৰ বিষয়ে থকা তথ্য খিনি যেতিয়া দেশৰ বাহিৰৰ মানুহৰ পৰাহে পোৱা গৈছে, অথচ ভাৰততে ইয়াৰ অস্তিত্ব, কিন্তু ভাৰতৰ মানহে নাজানে, গতিকে আজিৰ পৰা ১০০ কিয়, ২০০ বছৰ লাগিলৈও ইয়াত আচৰিত হ'বলগীয়া একো নাই।

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://www.quora.com/Apart-from-the-mention-in-novels-is-there-any-evidence-that-shows-the-Ashokas-secret-society-of-the-Nine-Unknown-Men-exists>

https://en.wikipedia.org/wiki/The_Nine_Unknown

<https://www.mensxp.com/special-features/today/28398-the-secret-society-of-ancient-india-s-illuminati-the-story-of-ashoka-s-nine-unknown-men.html>

<https://eden-saga.com/en/secrete-science-sufism-india-emperor-asoka-nine-unknown.html>

<https://bitmesra.ac.in/naps/the-secret-nine/>

<https://www.speakingtree.in/allslides/were-ashokas-nine-unknown-men-ancient-indias-illuminati>

<https://www.ancient-origins.net/myths-legends-asia/mysterious-secret-society-ancient-india-and-nine-unknown-men-ashoka-006714>

<http://www.jasoncolavito.com/blog/the-copy-and-paste-mysteries-of-the-nine-unknown-men>

ମୃଦୁ ପୁରାଣର ମନୁ ନେ ବାହିବେଳର ନୋରା ?

ମାନର ଇତିହାସ ବାନପାନୀରେ ଭବପୂର ! ଆଚରିତ ହେଛେ ନହଯାନେ ? ସଂଚାକେଯେ ଇତିହାସ ବାନପାନୀରେ ଭବପୂର କିନ୍ତୁ । ଆମାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରାଣଲୈୟେ ଚାବ ନେ ବାହିବେଳଲୈ ? ନେ କୋରାନଲୈ ? ନେ ଗିଞ୍ଜାମେଶ୍ଵର ଲିପି ବୋରଲୈ ? ସକଳୋତେ ଏକେଟାଇ ଲିଖନି, ମାନର ଜାତିର ଇତିହାସତ ଏବାର ନେ ତାତୋତକେ ବେଛି କବ ପରା ନାଥାୟ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଲୟଂକାରୀ ବାନ ଯେ ଆହିଛିଲ ଇ ଧୂରପ, ଆରୁ ପ୍ରତିବାରେଇ, ସପୋନତେଇ ହେବକ ବା ଭଗରାନେ ସ୍ଵୟଂ ଆହିଯେଇ ହେବକ କିଯ, ମାନର ଜାତିର କେଇଜନ ମାନ ବିଶେଷ ଲୋକକହେ ସେଇ ପ୍ରକୋପର ପରା ବକ୍ଷା କରିଛିଲ ଆରୁ ଆକୌ ନତୁନ କୈ ମାନର ଜାତିର ପାତନି ମେଲିଛିଲ ।

ବର୍ଜା ଶ୍ରଦ୍ଧାଦେର ଓରଫେ ମନୁର କଥା ସକଳୋରେ ଜାନେ, କି ଦରେ ତେଓଁ ଏଦିନ ସର୍ବ ମାଛ ଏଟି ପାଇଛିଲ ଆରୁ କି ଦରେ କେଇଦିନମାନର ଭିତରତେ ମାଛଟୋର ବାବେ ସାଗର ଖଣ୍ଡୋ ସର୍ବ ହେ ପରିଛିଲ ଆରୁ ତାର ପିଛତ କି ଦରେ ମାଛଟୋରେ ଭଗରାନ ବିଷୁଵ୍ର କୃପ ଲୈ ମନୁକ କୈଛିଲ ଯେ ଆରୁ କେଇଦିନ ମାନର ଭିତରତେ ପୃଥିବୀତ ଏକ ବିଶାଳ ପ୍ରଲୟ ହବ ଆରୁ ତାର ପରା ବାଚିବଲୈ ମନୁରେ ୭ ଜନ ଝୟି ଆରୁ ସକଳୋ ଧରଣର ଜୀବର ଏଯୋବା ଆରୁ ୯ ବିଧ ଗଛର ଗୁଡ଼ି ଲଗତ ଲୈ ବିଶାଳ ନୌକା ଖନତ ଯାତ୍ରା କରିବ ଲାଗିବ ! ସେଇ ୭ ଜନ ଝୟିର ନାମୋ ଉଲ୍ଲେଖ ଆଛେ । ନାମମୂଳ୍କ - କାଶ୍ୟପ, ଅତ୍ରି, ବଶିଷ୍ଠ, ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର, ଗୌତମ ମହାର୍ଷି, ଜମଦଗ୍ନି, ଆରୁ ଭରଦ୍ଵାଜ ମୁନି । ଏଇଥିନିତେ ଏଟା ଭାବି ଆଚରିତ ଲଗା କଥା କୈ ଥେଓଁ ଯେ ମନୁ କୋନୋ ଏଜନ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ନାହିଁ । ଇ ଏଟା ଉପାଧି ହୟ, ଠିକ ତେନେଦରେଇ, ଇନ୍ଦ୍ର ଅଥବା ଉପର୍ଯୁକ୍ତ ସପ୍ତର୍ଷିଓ ଏକ ଉପାଧିହେ ହୟ, ଯି ୧୪ଟା ମାନରଙ୍ଗରତ ପ୍ରତିଟୋତେ ବେଳେଗ ବେଳେଗ ମାନୁହ ଅଥବା ଦେରତାଇ ପାଯ । ବର୍ତମାନ ସପ୍ତମ ମାନରଙ୍ଗର ଚଲି ଆଛେ । ଏହି ୧୪ଟା ମାନରଙ୍ଗର ଯୋଗେଦି ବ୍ରନ୍ଦାବ ଏଟା ଦିନର ୧୨ ଘଣ୍ଟା ହୟ । ଆଖ୍ୟାନ ଅନୁସରି ବ୍ରନ୍ଦାଇ ୧୨ ଘଣ୍ଟା ଜିରଣି ଲୟ ଆରୁ ୧୨ ଘଣ୍ଟା କାମ କରେ, ଗତିକେ ବ୍ରନ୍ଦାବ ଏଟା ଦିନର ୧୪ଟା ମାନରଙ୍ଗର ହୟ । ପ୍ରତିଟୋ ମାନରଙ୍ଗର ଏକୋଜନ କୈ ମନୁ, ଏକୋଜନ କୈ ଇନ୍ଦ୍ର ଆରୁ ୭ ଜନ କୈ ମହର୍ଷି ଥାକେ । ଏକ ମାନରଙ୍ଗର ପ୍ରାୟ ୩୦୭ ନିଯୁତ ବଚ୍ଚର ଥାକେ ଆରୁ ସେଇ ହିଚାପତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିଚାପ କରିଲେ ହିନ୍ଦୁ ଇତିହାସେ ପ୍ରାୟ ୪.୩୨ ବିଲିଯନ ବଚ୍ଚର ଇତିହାସ ଆରୁ ଭରିଯତର ବର୍ଣନା କରି ଥୋରା ଆଛେ । ଏକ ଆଚରିତ କିନ୍ତୁ ସଂଚା କଥା ।

ମନୁରେ ମୃସରାପୀ ଭଗରାନର କଥା ମାନି ଏଥିନ ପ୍ରକାଣ୍ଡ ନୌକା ବନାଲେ, ଆରୁ ତାତ ସକଳୋଥିନି ଭଗରାନେ କୋରାମତେ ତୁଳି ଲଲେ ଆରୁ ସାଗରତ ନିଜର ଯାତ୍ରା ଆବନ୍ତ କରିଲେ । ଅତି ସୋନକାଳେ ତେଓଁଲୋକେ ଏକ ଶିଂ ଥକା ମାଛ ଦେଖିବଲୈ ପାଲେ ଆରୁ ନାଓଖନ ବ୍ରଚୀରେ ମାଛଟୋର ଶିଂଟୋତ ବାନ୍ଧି ଲାଗେ । ଇଯାତ ବ୍ରଚୀରେ ଶେଷନାଗକ ବୁଜୋରା ହେଛେ ।

এই দৰেই বাকী পৃথিৰী
প্লয়ংকাৰী বানে নিঃশেষ
কৰিছিল কিন্তু মনু আৰু
বাকীসকল ৰক্ষা পৰিছিল।
মৎস পুৰাণৰ মতে মনুৰ
নাওখন মলয়া পৰ্বতৰ
ওপৰত বখা হৈছিল। এই
পৰ্বতলানি ভাৰতৰ উত্তৰ

দিশত মনালিৰ ওচৰত থকা বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। ঠাইখন ১৮০০ৰ পৰা ২০০০
মিটাৰ উচ্চতাত আছে। মনালি শব্দটোও মনুৰ আলয় আছিল বাবে হৈছে বুলি কোৱা
হয়। সম্পূৰ্ণ পৃথিৰীৰ ভিতৰত একমাত্ৰ মনালিতেই মনুৰ এক পৌৰাণিক মন্দিৰ আছে।
যেতিয়ালৈকে বান শেষ হোৱা নাছিল মনু সেই নাওখনতেই তেতিয়ালৈকে আছিল।
প্লয়ংকাৰী বান শেষ হোৱাৰ পিছত মনুৱে নতুন কৈ জীৱৰ পাতনি মেলিছিল বুলি
কোৱা হয় আৰু সেইবাবে আজিৰ সকলোকে মানৱ অথবা মানুস অর্থাৎ মনুৰ পুত্ৰ
বুলি কোৱা হয়।

ইমানথিনি কম আশ্চৰ্য্যকৰ আছিল নে যে এতিয়া বাইবেলৰ নোৱাৰ লগতো এই
কিংবদন্তী মিলিবলৈ ল'লে! জেনেচিচ (৬ — ৯) লৈকে ঠিক একে ধৰণৰ কাহিনী
এটাই আছে। তাত লিখা আছে যে মানুহৰ সেই সময়ৰ দুষ্কার্যবোৰ দেখি ভগৱানে
সকলোবোৰ প্লয়ংকাৰী বানৰ দ্বাৰা ধ্বংস কৰিবলৈ মন মেলিলে। তাৰ মাজতে
এজন সাধু পুৰুষ যাৰ নাম নোৱা আছিল তেওঁক ভগৱানে ভৱিষ্যতৰ দায়িত্ব দিলে।
ভগৱানে কোৱা মতেই নোৱাই এখন বিশাল নাও সাজিলে য'ত তেওঁ আৰু তেওঁৰ
পৰিয়াল আৰু সকলো জীৱিত প্রাণীৰ একোযোৱা আৰু খাদ্য ভৰাই ল'লে। নাওত
উঠাৰ পিছত একেৰাহে ৪০ দিন, ৪০ বাতি প্লয়ংকাৰী বৰষুণ দিলে আৰু একেৰাহে
১৫০ দিনৰ বাবে পৃথিৰীখন পানীৰ কৰলত থাকিল। যিমান জীৱ আছিল সকলো
মৃত্যুৰ কৰলত পৰি নিঃশেষ হৈ গ'ল। সকলোবোৰ শেষ হোৱাৰ পিছত নাওখন আৰালত
পৰ্বতত বখোৱা হ'ল আৰু নোৱাই নতুন কৈ সৃষ্টিৰ পাতনি মেলিলে।

ঠিক একে ধৰণৰ কাহিনী গিঙ্গামেষ, চুমাৰ, বেবিলন, গ্রীচ, আমেৰিকাৰ মায়ান সকল
আৰু আফ্রিকাৰ যৰোৱাসকলৰ মাজতো প্ৰচলিত হৈ আছে।

বেদৰ প্লয়ংকাৰী বান আৰু বাইবেলৰ প্লয়ংকাৰী বানৰ মাজত থকা
কেইটামান মিল হ'ল -

উক্তোক্ত মনু আৰু নোৱা দুয়োজনৰে তিনিজন সন্তান আছিল,
বানৰ সময়ত মানৱ জাতি শুন্দ হৈ থকা নাছিল,

দুয়োজনকে ভগবানে আগতে আহি কৈছিল,
দুয়োটা কাহিনীতেই পৃথিবীৰ পৰা সমগ্ৰ মানৱ জাতি শেষ হৈ যোৱা দেখুৱাইছে,
জীৱ-জন্তবোৰ বেলেগ কৈনাওত ভৰোৱা হৈছিল যাতে পৃথিবীত পুনৰ আকৌ জীৱনে
পোখা মেলিব পাৰে,
বানৰ পিছত নাও দুইখনেই ওখ পৰ্বতত থোৱা হৈছিল,
আজিৰ মানৱ জাতি মনু বা নোৱাৰ বৎশথৰ।

শাব্দিক অর্থৰ পৰা চালে দেখা যায়, মানৱ শব্দটো মনুৰ পৰা অহা, man
শব্দটোও একে সংস্কৃত শব্দ মনুৰ পৰা অহা। আকৌ অন্য এটা সংস্কৃত শব্দ ‘মানুষ’
Swedish শব্দ ‘manniska’ৰ সৈতে বহু পৰিমাণে জড়িত। দুয়োটা শব্দই মানৱ
জাতিকে বুজায়। একে ধৰণৰ উদাহৰণ ইজিপ্তৰ Menes, Minos, জাপানৰ Maru,
Sioux ভাষাৰ Minne ইত্যাদিত পোৱা যায়।

এই দুয়ো বিখ্যাত ইতিহাস ভাগ্যক্রমে মিল হৈছে বুলি ভাবিব নোৱাৰিব।
কোন আছিল সেই ভগবান কৃপী সত্ত্বা ! প্রলয়ংকাৰী বানৰ বিষয়ে কি দৰে তেওঁলোকে
আগতেই জানিছিল ? নে তেওঁলোকেই সেই বানৰ সৃষ্টি কৰিছিল ? মানৱ জাতিক মানুহ
হোৱাৰ, জীৱ শ্ৰেষ্ঠ হৰলৈ দিয়া জ্ঞানৰ পিছতো মানুহে কুকৰ্ম কৰিবলৈ এৰি নিদিয়াৰ
বাবেই নতুন কৈ মানুহৰ সৃষ্টিৰ বাবেই আছিল নে এই প্রলয় ? নে সমগ্ৰ মানৱ জাতি
অন্য কোনো সত্ত্বাৰ অধীন হৈ কৰি থকা এক পৰীক্ষাৰ হেফলাফল ?

আমাৰ ইতিহাস সঁচাকৈয়ে ভবাতকৈ বেছি পাকলগা।

তথ্য সংগ্ৰহ —

https://en.wikipedia.org/wiki/Shraddhadeva_Manu

[https://en.wikipedia.org/wiki/Manu_\(Hinduism\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Manu_(Hinduism))

<https://www.themysteriousindia.net/similarities-noahs-ark-manus-boat/>

<http://decodehindumythology.blogspot.com/2012/04/manu-first-man.html>

<https://onartandaesthetics.com/2016/03/02/manu-and-matsya/>

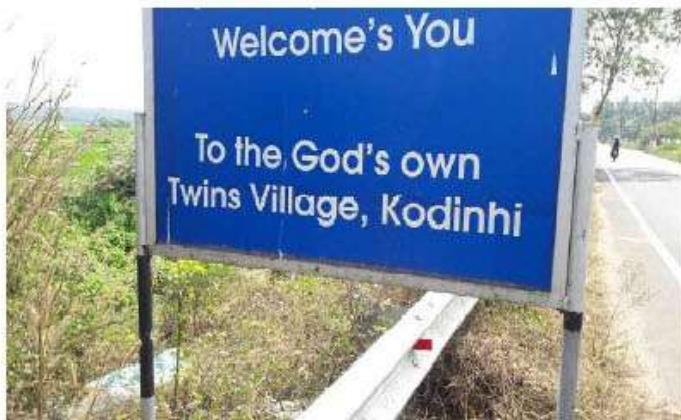
<https://www.ancient-origins.net/human-origins-religions/startling-similarity-between-hindu-flood-legend-manu-and-biblical-020318>

<https://creation.com/noahs-flood-and-the-gilgamesh-epic>

<https://www.britannica.com/topic/Manu>

কোদিন্হী — যমজ সন্তানৰ গাঁও

সৰুবে পৰা এই লেখাটি পঢ়ি থকালৈকে আপোনাৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ দিয়কচোন- আজিলৈকে আপুনি কিমানমান যমজ মানুহ দেখা পাইছে বাৰু? শতকৰা এশজনৰ মাজত ২-৪ জন? হয়, সাধাৰণতে আমি ইমান বেছিকে যমজ লোক দেখা নাপাওঁ। যমজ লোকৰ ফালৰ পৰা চাবলৈ গলৈ ভাৰত এখন একো বিশেষ গুণ থকা দেশ নহয়। কিন্তু আশ্চৰ্য্যৰে ভৱপূৰ ভাৰত দেশ আমাৰ। আমাৰ ভাৰতৰে কেৰেলাৰ মালাঞ্চুৰম জিলাৰ এখন গাঁৱৰ নাম হ'ল কোদিন্হী। অন্য বহু গাঁৱৰ দৰেই একে দেখাত যদিও এই গাঁওখন এক আচৰিত ঘটনাৰ বাবে বিখ্যাত। ২০০৮ চনৰ মতে গাঁওখনত মুঠ ঘৰৰ সংখ্যা প্ৰায় ২০০০। আৰু এই ২০০০টা পৰিয়ালত প্ৰায় ২৫০ টি যমজ সন্তানৰ যোৰা আছে। অৰ্থাৎ প্ৰায় ৫০০জন যমজ লোক। ভাৰত এনে এখন দেশ, য'ত যমজ সন্তানৰ হাৰ বহুত কম, ১০০০ জনৰ ভিতৰত মাত্ৰ ৯জন। তেনেক্ষেত্ৰত এই গাঁওখনত এই হাৰ ১০০০ জনৰ ভিতৰত প্ৰায় ৪৫জন। অৰ্থাৎ ৫ গুণ বেছি। তথ্যমতে তাত আটাইতকৈ পুৰণা যমজ সন্তান জন্ম হৈছিল ১৯৪৯ চনত। আৰু এতিয়া প্ৰায় প্ৰতিটো পৰিয়ালতেই এযোৰকৈ হলেও যমজ সন্তান পৰিলক্ষিত হয়েই। সংগ্ৰহ কৰা তথ্যৰ পৰা পোৱা মতে প্ৰতি বছৰে এই সংখ্যা বাঢ়িহে আহিছে। হয়তো এই আচৰিত পৰিঘটনাৰ বাবেই ২০০৮ চনত কোদিন্হী গাঁৱৰ ৩০টা যমজৰ গোট আগবাঢ়ি আহি পৃথিৰীৰ প্ৰথমটো 'The Twins and Kins Association'ৰ জন্ম দিয়ে।

এই আচৰিত ঘটনাক অধ্যয়ন কৰিবৰ বাবে ভাৰত, জাৰ্মানী, ইংলেণ্ডৰ কেইবাজনো গৱেষক মিলিত হৈ যমজ সন্তানক অধ্যয়ন কৰিবলৈ আহিছে আৰু তেওঁলোকে সন্তানসমূহৰ চুলি, লেলাউতি অদিৰ অধ্যয়ন কৰিছে যদিও বিশ্বাসযোগ্যভাৱে

এই পরিষটনার একো কাবণ দর্শা পৰা নাই। বৰ্তমানেও CSIR, Hyderabad ৰ Centre for Cellular and Molecular Biology; Kerala University of Fisheries & Oceanic Studies (KUFOS), Kochi; Institute of Tropical Medicine at the University of Tubingen, Germany, and the University College, London ৰ ১২ জন বিজ্ঞানীৰ এটা দলে এই ঘটনাৰ ওপৰত গৱেষণা কৰি আছে। হয়তো এইবাৰ এই আচৰিত পরিষটনাৰ ব্যাখ্যা ওলাবও পাৰে। এতিয়াও বহুতে ভাৰে এই ঘটনাৰ কাৰণ হয়তো সেই ঠাইৰ বতাহত বা পানীত পোৱা কিবা পদাৰ্থ। কিন্তু আচৰিত কথাটো এয়ে যে, এই ঠাইৰ পৰা দূৰলৈ বিয়া হৈ যোৱা মহিলাৰ ক্ষেত্ৰতো এনে পৰিষটনা দেখা গৈছে। হয়তো জেনেটিক কাৰণ থাকিব পাৰে ঘটনাটিৰ লগত, এক কথাত ক'বলৈ গ'লৈ জেনেটিক বৈষম্য। বহু ক্ষেত্ৰত এনেকুৱা আন ঘটনা বিভিন্ন জীৱ-জন্মৰ লগত হোৱা দেখা যায়। সাধাৰণতে এনে জেনেটিক আঁসোৱাহ কেইটিমান প্ৰজন্মৰ পিছত ঠিক হৈ যায়, অথবা কমি হৈ আছে। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত চাবলৈ গ'লৈ যমজৰ সংখ্যা বাঢ়িহে আহিছে। কেতিয়ালৈ এই ঘটনাৰ ওৰ ওলায় হয়তো কোনোও ক'ব নোৱাৰিব, কিন্তু এনেবোৰ আচৰিত পৰিষটনায়েই বিজ্ঞানক নতুন কিবা এটাৰ সন্ধান দিবলৈ সন্ধৰ্ম হয়।

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://www.thenewsminute.com/article/kodinhi-kerala-village-400-pairs-twins-continues-be-mystery-researchers-61083>

<https://mysteriousuniverse.org/2014/07/the-mysterious-village-of-twins/>

<https://www.telegraph.co.uk/news/newstopics/howaboutthat/5306898/Indian-village-with-250-sets-of-twins.html>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Kodinhi>

<https://www.livescience.com/16469-twins-countries-twinning-rates.html>

<https://www.amazingworldreality.com/2018/01/the-tale-of-twins-at-kodinhi-kerala.html>

<https://www.thehindu.com/news/national/kerala/Science-turns-lens-on-Kodinhi-twins-mystery/article16082582.ece>

<https://www.dailymail.co.uk/news/article-1180544/Twin-town-The-Indian-village-220-sets-twins-doctors-baffled.html>

খুলিব নোৱাৰা দুৱাৰ খন

এখন দর্জাৰ কথা কলানা কৰকচোন, যিখন খুলিব নোৱাৰি, আচৰিত হৈছে নহয়নে ? হয়, দক্ষিণ ভাৰতৰ কেৰেলাৰ তিৰৱনস্তপুৰমত থকা এটি মন্দিৰৰ নাম হ'ল পদ্মনাভস্বামী মন্দিৰ। কেৰেলা আৰু দ্রাবিড়িয়ান শৈলীত নিৰ্মিত এই মন্দিৰটোৰ সাংঘাতিকভাৱে বিশেষ। মন্দিৰৰ পৰা পোৱা তথ্যৰ মতে এই মন্দিৰটো কলিযোগ আৰম্ভ হোৱাৰ ১৬৪ দিন পিছত দিৱাকৰ মুনিৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত হৈছিল। মন্দিৰটোৰ কেৰাটাও নামৰ ভিতৰত ‘সোণৰ মন্দিৰ’টো উল্লেখযোগ্য। অন্য বহু আখ্যানৰ মতে কেৱল এই মন্দিৰ টোৱেই নহয়, গোটেই চহৰ খনেই প্ৰাচীৰ বোৱেই সোণেৰে নিৰ্মিত আছিল বুলি ক'ব পাৰি। এই মন্দিৰটো পৃথিৱীৰ ভিতৰত এতিয়ালৈকে উদ্বাৰ হোৱা স্থানসমূহৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ধনী পূজা কৰা স্থল বুলি গণ্য কৰা হয়।

প্ৰথমে এই মন্দিৰটোত প্ৰথমে ৬টা ভল্ট আছিল বুলি ভৱা হৈছিল আৰু লিখিত সুবিধাৰ বাবে এই ভল্টসমূহক A, B, C, D, E, আৰু F নামেৰে নামাংকিত কৰা হৈছিল। পিছলৈ আৰু দুটা ভল্টৰ বিষয়ে জনা হয় আৰু সেই দুটাক G, H নাম দিয়া হয়। C, D, E, F এই ভল্টকেইটা মন্দিৰৰ পূজাৰীসকলৰ দ্বাৰা বছৰটোৰ বিভিন্ন সময়ত অতি কমেও ৮ বাৰ খোলা হয় আৰু তাত থকা সম্পদসমূহ মন্দিৰৰ বিভিন্ন কামত ব্যৱহৃত হয়। বিশ্বাসমতে ভল্ট G আৰু H বহু শতিকাৰ বাবে বন্ধ অৱস্থাত আছিল, কিন্তু, ১৮শ শতিকাৰ শেষৰ ভাগলৈ খোলা হৈছিল আৰু তাত থকা সম্পদসমূহ নিৰ্ণয়কৰণ কৰা হৈছিল। ছুপ্রিম কোৰ্টৰ নিৰ্দেশ অনুসাৰে ২০১১ চনৰ ৩০ জুনত ভল্ট A খোলা হয়। লোহাৰ প্ৰিল খোলাৰ পিছত এখন কাৰ্ঠৰ দৰ্জা আৰু তাৰ পিছত গ্ৰেনাইটৰ

শ্লেব এখন অঁতৰ কৰোৱাৰ পিছতহে কোঠাটোত সোমাৰ পৰা যায়। ৫-৬ খোজ যোৱাৰ পিছত এটা সৰু, অন্ধকাৰ কৰ্ম এটাত য'ত ত'ত সিঁচৰতি অৱস্থাত বহু মূল্যৱান সম্পদ পোৱা যায়। সকলোবোৰ সম্পদ বাহিৰলৈ উলিয়াবলৈ প্ৰায় ১২ দিন সময় লাগিছিল। এতিয়ালৈকে কৰা গণনা অনুসাৰে তেওঁলোকে মাটিৰ পৰা ২০ ফুট তলত প্ৰায় ২০ বিলিয়ন আমেৰিকান ডলাৰৰ অতি মূল্যৱান সোণ আৰিষ্কাৰ কৰিছিল। এই সকলোবোৰ সোণ, যুদ্ধৰ সামগ্ৰী, হীৰা, ১৮ ফুট দীঘল সোণৰ চেইন (সেইবোৰ কোনে পিঞ্জিৰিল বাক !!), নেপোলিয়ন যুগৰ মুদ্ৰা, শ্ৰীষ্টপূৰ্ব ২০০ চনৰ প্ৰায় ৮০০ কিলোগ্ৰাম সোণৰ মুদ্ৰা, ৩৬ কিলোগ্ৰাম ওজনৰ সোণৰ ওৰণ !! , ৫০০ কিলোগ্ৰাম ওজনৰ সোণৰ sheaf! ইত্যাদি বিভিন্ন ৰূপত পোৱা গৈছে।

আকৰ্ষণীয় কথাটো ভল্ট B ৰ ক্ষেত্ৰতহে আহি পৰে। ছুপ্ৰিম কোৰ্টৰ নিৰ্দেশমৰ্মে প্ৰথমে ধাতুযুক্ত দৰ্জাখন খোলা হ'ল, তাৰ পিছত থকা কাঠৰ দৰ্জাখনো খোলা হ'ল, কিন্তু সমস্যাটো আহিল তৃতীয়খন দৰ্জাত হে। কোনো খিলি বা হক নোহোৱাকৈ থকা লোহাৰ দৰ্জাখন কোনোপধ্যেই খুলিব পৰা ন'গল। উপায়ন্তৰ হৈ তলা মেৰামতি কৰিব পৰা মানুহ (locksmith) এজনক মতাৰ সিদ্ধান্ত লোৱা হ'ল, কিন্তু জুলাইৰ মাজ ভাগত, খুলিব পৰা কাৰিকৰী মানুহজন অহাৰ আগতেই, ছুপ্ৰিম কোটে বাজপৰিয়ালক দৰ্জাখন খোলাৰ ওপৰত নিষেধাজ্ঞা জাৰি কৰিলে।

বিশেষজ্ঞ সকলৰ মতে সেই দৰ্জাখন এটি বিশেষ মন্ত্ৰ মাতিলে নিজে নিজে খোল থাই যাব। দৰ্জাখন ৰহস্যৰে ভৰপূৰ। এই দৰ্জা খনত দুটা ফেঁটী সাপৰ প্ৰতীক খোদাই কৰি থোৱা আছে। আখ্যানমতে এই হক, খিলি, নট, বল্টু একো নোহোৱা দৰ্জাখন কেৱল এজন সিদ্ধ সাধু পুৰুষেহে এক বিশেষ ধৰণৰ ‘গৰড় মন্ত্ৰ’ গাইহে খুলিব পৰা যাব। আখ্যানমতে সেই মন্ত্ৰবিধি গোৱাৰ লগে লগে নিজে নিজেই দুৰাবখন খোল থাই যাব। আৰু যিহেতু এই গোটেই পৃথিৰীত এতিয়া সেই মন্ত্ৰ শুন্দকৈ উচ্চাৰণ কৰিব পৰা কোনো সিদ্ধ পুৰুষ নাই, সেইবাবে এই ভল্টটো এতিয়া লৈকে খোলা হোৱা নাই। যদি অন্য উপায়েৰে ইয়াক খুলিবলৈ চেষ্টা কৰা হয়, তেন্তে সমগ্ৰ পৃথিৰীতে প্লয় আহিব বুলি বিশ্বাস কৰা হয়। ১৯০৮ চনত এই ভল্টটো খুলিবলৈ কেইজনমান মানুহে চেষ্টা কৰিছিল যদিও, খুলিবলৈ চেষ্টা কৰা সময়তেই বহুত ফেঁটী সাপে খেদি অহাত মানুহ কেইজনে প্ৰাণ লৈ পলাব লগা হয়।

অবিশ্বসনীয় নহয়নে? ভাৰিয়েই আচৰিত লাগে, তাতোতকৈ বেছি বেয়া লাগে, যেতিয়া গম পোৱা হয়, ইমানথিনি মূল্যৱান ইতিহাসক লৈ কি দৰে তাৰ মানুহে হেতালি খেলি আছে, নিজৰ স্বার্থৰ বাবে সেয়া ব্যৱহাৰ কৰি আছে, য'ত কেইজনমান মানুহে নিজৰ জীৱন বিপদাপন্ন কৰি মন্দি টোৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ বাবে কাম কৰি আহিছে, এচিড আৰু মৃত্যু পৰ্যন্ত আকোৱালি লৈছে, ঠিক তেনে সময়তেই অন্যসকলে সেই

অমূল্য ইতিহাসৰ কথা চিন্তা নকৰি মানুহৰ বিশ্বাসৰ, আমাৰ সেই প্ৰাচীন ইতিহাসৰ ব্যৱসায় কৰিছে। আৰু আমাৰ আইন ব্যৱস্থাও ইমানেই দুৰ্বল যে ইমান বছৰ বাগৰাৰ পিছতো আজিলৈকে মন্দিৰটোত ঘটি থকা দুষ্কাৰ্য্যবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ৰোধ কৰিব পৰা নাই।

ইমানখিনি মূল্যবান সামগ্ৰী, ইমান এক বিচ্চি ইতিহাস। সাঁচিপাতত সেই সম্পদসমূহ ক'ব পৰা আহি কোনে দিয়া সকলোখিনি লিখি থোৱা হৈছে, যিখিনি আজিলৈকে কোনেও ভালদৰে বিশ্লেষণ কৰা নাই। বজাৰ পৰিয়ালৰ মানুহসকলে আৰু তাৰ পুৰোহিতসকলেও সেইখন দৰ্জা খোলাৰ বিৰুদ্ধে মাত দিয়ে, খুলিবলৈ চেষ্টা কৰিলেই সমগ্ৰ ৰাজ্য ৰোষত পৰিব বুলি কয়, চেষ্টা কৰা সকলো সৰ্প দংশনৰ পৰা পলাই আহিব লগা হয়। জীৱনক লৈ হেতালি খেলিবলগীয়া হোৱা ঠাইখনৰ বিষয়ে আমি আজিৰ দিনতো ভালদৰে যুক্তিৰে অধ্যয়ন কৰিবলৈ নোপোৱাটো কিমান দুৰ্ভাগ্যজনক হব পাৰে ভাবি চাওকচোন।

ইতিহাস আমাৰ অতীত। অতীত আমাৰ বাবে সাঁচি হৈ যোৱা মূল্যবান জ্ঞান, গতিকে

এই ইতিহাসক বিকৃত কৰাৰ চেষ্টা নকৰি আমি যিমান পাৰি আমাৰ অতীতৰ পৰা শিকিবলৈ চেষ্টা কৰা উচিত। আজিৰ দিনলৈকে আমি সেইখন দৰ্জাৰ পিছফালে কি আছে নাজানো, তাত থকা সকলৰ মতে আগৰ দুৱাৰকেই খনো খুলিব নালাগিছিল। প্ৰবাদমতে, তাৰে এটি কোঠালিত মূর্তি এটা শূন্যত ভাসমান

অৱস্থাত আছিল। কিন্তু দৰ্জাখন খুলি যেতিয়াই পুৰোহিতসকলে চফা কৰিবলৈ ল'লে কোঠালিটো, তেতিয়াই মূর্তিটো পৰি ভাঙি চুৰমাৰ হৈ গৈছিল। এতিয়া এই প্ৰবাদটিৰো দুই ধৰণৰ বিশ্লেষণ থাকিব পাৰে— এক, ক'ব পাৰি এইটো প্ৰবাদ মনেসজা, অন্ধবিশ্বাস, বা মানুহৰ মুখে মুখে বাগৰি আহি এনেকুৱা কিবা এটা মানুহে সাজি পেলালে! দুই, নহ'লে ক'ব পাৰি, হয়তো তেনেকুৱা কিবা এটা আছিল, আৰু কিবা আন কাৰণত ভাঙি গ'ল। প্ৰচলিত বিজ্ঞানৰ দৃষ্টিৰ পৰা চালে বস্তু এটাক শূন্যত ওলোমাই ৰখাটো অসম্ভৱ। কিন্তু কাৰিকৰী জ্ঞানৰ বলত সেইটো পৰীক্ষামূলকভাৱে সম্ভৱ। সকলো পিনৰ পৰা প্ৰয়োজনীয় চাপ আৰু শক্তি পাই থাকিলে এক বিশেষ সংযোজনৰ দ্বাৰা এনে কাম পৰীক্ষামূলক ভাৱে আমি বৰ্তমান কৰিব পৰা হৈছোঁ। তেন্ত আজিৰ পৰা ইমান বছৰ পূৰ্বে, যি মন্দিৰত সমগ্ৰ পৃথিৰীৰ ভিতৰত আটাইতকৈ বেছি সম্পদ এতিয়ালৈকে

উদ্ধাব হৈছে, যাৰ ওচৰত নেকি ইজিপুৰ পিৰামিডৰ পৰা ওলোৱা সম্পদসমূহো তুচ্ছ হৈ পৰে, তেনে ঠাইত, সেই মন্দিৰটো নিৰ্মাণ কৰোৱা ব্যক্তিজনে ইমান সহজে এনেকৈয়ে মন্দিৰটো সজাই থ'ব নে ? ইমানখিনি সম্পদ, এনেদৰেই আন মানুহৰ হাতলৈ যাবলৈ দিব পৰা কৈ সহজেতো সজাই হৈছে যেন নালাগে ! বহস্য নিশ্চয় আছে, প্ৰশ্ন হয়, সেই বহস্য উৎঘাটন কৰিবলৈ আপুনি মই আৰু আমাৰ সমাজখন সাজু হৈছো নে নাই ! কি থাকিব পাৰে বাকু তাৰ ভিতৰত ? অমূল্য সম্পদবাজি ? নে অতীতৰ ভগৱানে আমাৰ বাবে এৰি হৈ যোৱা অন্য কিবা ?

তথ্য সংগ্ৰহ —

<https://www.newyorker.com/magazine/2012/04/30/the-secret-of-the-temple>

<https://www.newyorker.com/culture/photo-booth/an-indian-temples-golden-secret>

https://en.wikipedia.org/wiki/Padmanabhaswamy_Temple

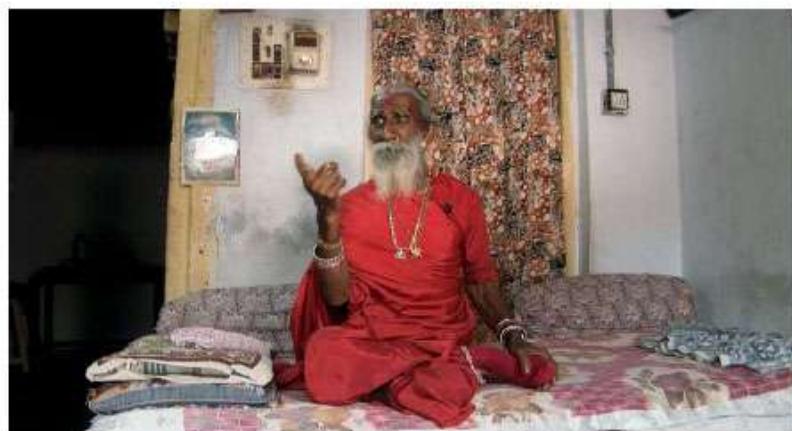
<https://timesofindia.indiatimes.com/travel/destinations/padmanabhaswamy-temple-vault-b-facts-about-the-scary-inaccessible-chamber/as60389479.cms>

<https://www.forbes.com/sites/jimdobson/2015/11/13/a-one-trillion-dollar-hidden-treasure-chamber-is-discovered-at-indias-sree-padmanabhaswam-temple/#139ceaa01ba6>

<https://www.speakingtree.in/allslides/the-mysterious-last-door-at-padmanabhaswamy-temple>

প্রহৃদ জানী — মাতাজী

ভারতবর্ষ আধ্যাত্মিকতার দেশ। আধ্যাত্মিকতার ওপরত ভিত্তি করিয়েই বহু মানুষে ইয়াত সঁচাই মিছাই বিভিন্ন ধরণৰ কৰ্ম কৰিব পাৰে বুলি কৈ আহিছে। কিন্তু এই প্রহৃদ জানীৰ কথাটো সুকীয়া। তেওঁ চুনৰীৱালা মাতাজী বুলিও জনাজাত। প্রহৃদ জানীৰ জন্ম হৈছিল ১৯২৯ চনৰ ১৩ আগস্ট। তেওঁ বাজস্থানৰ মেহচানা জিলাত ডাঙৰ দীঘল হৈছিল। কিন্তু মাত্র ৭ বছৰ বয়সতেই তেওঁ ঘৰ বাৰী এৰি জংঘললৈ গুচি গ'ল। জংঘলে জংঘলে ঘূৰি ফুৰাৰ সময়তেই ১১ বছৰ বয়সত তেওঁৰ অতিপ্রাকৃতিক অভিজ্ঞতা (supernatural experience) হৈছিল যি তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ জীৱনটো সলনি কৰি পেলালে। আৰু তেতিয়াৰ পৰাই অৰ্থাৎ ১৯৪০ চনৰ পৰাই তেওঁৰ খোৱা-বোৱা, মল-মূত্ৰ ত্যাগ কৰাৰ প্রতি অনীহা আহিছিল। তেওঁৰ ভাৰতীয় দেৱী মা অম্বাৰ ভক্ত হৈ পৰিছিল আৰু তেতিয়াৰ পৰাই মাইকী মানুহৰ দৰে শাৰী, অলংকাৰ পিন্ধিবলৈ লৈছিল। তেওঁ ক'ব বিচাৰে যে যোৱা ৭০ বছৰে একো নোখোৱাকৈ আছে। তেওঁ বিশ্বাস কৰে যে তেওঁৰ শৰীৰৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় শক্তি অম্বা দেৱীয়ে তেওঁৰ তালুত থকা ফুটাৰে দি আহিছে। যাৰ বাবে তেওঁ পানী আৰু অন্য একো নোখোৱাকৈ জীয়াই থাকিব পাৰে।

তেওঁক লৈ ২ বাৰ কৈ পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, এবাৰ ২০০৩ আৰু এবাৰ ২০১০ চনত। দুয়োবাৰতেই ড° সুধীৰ সাহা উপস্থিত আছিল যি আহমেদাবাদৰ ষ্টাৰলিং হিস্পিতালৰ স্নায়ুৰোগ বিশেষজ্ঞ আৰু এনে ধৰণৰ অতিমানৱীয় পৰিষ্টনাসমূহৰ বিশেষজ্ঞ। ২০১০ চনৰ পৰীক্ষা DRDO ৰ অধীনত হৈছিল বাবেই এই পৰীক্ষাৰ ফলাফল বিশদভাৱে সকলোকে জনোৱা হোৱা নাছিল, কিন্তু সকলো নিশ্চিত হৈছিল যে তেওঁ একো নোখোৱাকৈয়ে পৰীক্ষাৰ দিন কেইটা পাৰ কৰিছিল। ২০০৩ চনত ১০

দিনৰ বাবে আৰু ২০১০ চনত ১৫ দিনৰ বাবে তেওঁক হস্পিতালত বখা হৈছিল। তেওঁক বখা কোঠাটো সকলো পিনৰ পৰা বন্ধ আছিল আৰু কেমেৰাত ২৪ ঘণ্টাই তেওঁৰ ওপৰত নজৰ দি থকা হৈছিল। ২০১০ চনতো তেওঁক ২২ এপ্ৰিলৰ পৰা ৬ মে লৈকে পৰীক্ষা কৰা হৈছিল। Indian Defence Institute of Physiology and Allied Sciences (DIPAS) আৰু অন্য কেন্দ্ৰীয় প্ৰতিষ্ঠানৰ ৩৫জন গৱেষকে তেওঁৰ ওপৰত পৰীক্ষা কৰিছিল।

২০০৩ চনৰ পৰীক্ষাৰ বিৱৰণী তলত দিয়া ধৰণৰ —

প্ৰহৃদ জানীক ১৩ নৱেম্বৰৰ পৰা ২২ নৱেম্বৰ লৈকে ষ্টাৰলিং হস্পিতালত বখা হৈছিল। পৰীক্ষাৰ মূল বিষয় আছিল যে মাতাজীয়ে কোৱা ধৰণে ১০ দিন তেওঁ একো নোখোৱাকৈ, আৰু মল-মূত্ৰ ত্যাগ নকৰাকৈ থাকিব পাৰে নে নাই। তেওঁক প্ৰথমে ১৩ আৰু ১৪ তাৰিখে ICU ত বখা হৈছিল আৰু তাৰ পিছত হাঁচ লগোৱা এটা কৰ্মত বখা হৈছিল। কৰ্মটোৱ লেট্ৰিন বাথৰম বন্ধ কৰি থোৱা হৈছিল আৰু ২৪ ঘণ্টাই তেওঁৰ ওপৰত নজৰ বখা হৈছিল। প্ৰথম ৭ দিনৰ বাবে তেওঁ গা নোখোৱাকৈ আছিল cardiac, renal, neurological, urological, gastrointestinal, general medical, pulmonological, ophthalmic, ENT, psychiatry আৰু অন্য পৰীক্ষাৰ বাবে।

এই সকলো বোৰৰ পৰীক্ষা কৰা হৈছিল। পৰীক্ষাৰ পৰা তেওঁৰ সকলোখনি সাধাৰণভাৱেই আছিল বুলি পোৱা গৈছিল। তেওঁ urine bladder ৰ পৰীক্ষা দুবাৰকৈ ১০টা আৰু ৬টা বজাত ultrasound প্ৰক্ৰিয়াৰে লোৱা হৈছিল। পৰীক্ষাৰ পৰা দেখা গৈছিল যে যদিও মূত্ৰ জমা হৈছিল প্ৰথমত, কিন্তু লাহে লাহে মূত্ৰ দ্বাৰে উলিয়াই নিদিয়া বাবে আকৌ শৰীৰে গ্ৰহণ কৰি লৈছিল। ৭ দিনৰ পিছত গা ধূবলৈ আৰু মুখ কুলি কৰিবলৈ পানী দিয়া হৈছিল কিন্তু প্ৰতি বাবে গা ধোৱাৰ আগত আৰু মুখ কুলি কৰাৰ আগত আৰু পিছত পানীৰ পৰিমাণৰ জোখ লোৱা হৈছিল যাতে তেওঁ তাৰ দ্বাৰা পানী খাৰ নোৱাৰে। তেওঁৰ তেজৰ CBC, RFT, electrolytes, sugar and acetone ৰ পৰীক্ষা সদায় লোৱা হৈছিল।

তেওঁৰ পৰীক্ষাৰ পৰা পোৱা তথ্য সমূহ তলত দিয়া হ'ল —

পৰীক্ষাৰ তথ্যসমূহৰ পৰা দেখা পোৱা গ'ল যে তেওঁ ১০ দিন সম্পূৰ্ণৰূপে একো নোখোৱাকৈ আছিল। আৰু যদিও তেওঁৰ মূত্ৰ জমা হৈছিল কিন্তু শৰীৰে সেয়া পুনৰ গ্ৰহণ কৰি লৈছিল। শৰীৰৰ বাবে এই বিষাক্ত পদাৰ্থবোৰ কিদৰে আকৌ শৰীৰে গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতো তেওঁৰ শৰীৰ সাধাৰণ অৱস্থাত আছিল সেয়া বিজ্ঞানে আজিলৈকে উভৰ দিব পৰা নাই। পৰীক্ষাৰ পৰা তেওঁ যে সম্পূৰ্ণ সুস্থ আছিল তাৰ প্ৰমাণ পোৱা গৈছিল।

বছতে ক'ব খোজে এয়া চল চাতুরি; বছতে ক'ব খোজে এইয়া আধ্যাত্মিক জ্ঞানৰ বাবে হৈছে। কিন্তু কথাটো একেবাবে উলাই কৰিব এইবাবেই নোৱাৰি, কিয়নো যদিহে মাতাজীৰ কথা সম্পূৰ্ণভাৱে মিছা হ'লহেঁতেন, তেন্তে DRDO ই পৰীক্ষা কৰিবলৈ নাহিলহেঁতেন, আৰু সকলোৱেই মানি ল'বলৈ বাধ্য হৈছিল যে তেওঁ সঁচাকৈয়ে একো নোখোৱাকৈ আছিল। তেওঁ যোৱা ৭০ বছৰে কিবা খাইছেনে নাই, সেই বিষয়ে সকলোৱে মনত প্ৰশ্ন উঠা স্বাভাৱিক, কিন্তু পৰীক্ষাৰ ফলাফল যে উলাই কৰিব পৰা বিধৰ নহয়, সেইটোও সঁচা।

মানৰ শৰীৰৰ বিষয়ে আমি আজিকোপতি ভালদৰে গম নাপালোঁ। বিজ্ঞানৰ উন্নতিৰ লগে লগে এদিন হয়তো আমি এই ৰহস্যও ভেদিবলৈ সক্ষম হ'ম। সমষ্ট শৰীৰটো আমাৰ মগজুৰে নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। আৰু মাতাজীৰ মগজুৰ গুপুত ৰহস্য আমি ফাদিল কৰিলেহে তেখেতৰ শৰীৰটোৱে কিদৰে এই কাম কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল, সেই কথা গম পাব পাৰিম। আচহৰা আমাৰ শৰীৰটি! আৰু তাতোতকৈ আচহৰা আমাৰ এই পৃথিবীখন।

তথ্য সংগ্ৰহ —

https://scientifictemperament.in/wp-content/uploads/2019/12/mataji_case_study.pdf

<https://www.quora.com/Did-Prahlad-Jani-really-survive-for-15-days-without-food-and-water>

<https://www.lightdocumentary.com/prahlad-jani.html>

<https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/india/7645857/Man-claims-to-have-had-no-food-or-drink-for-70-years.html>

<https://abcnews.go.com/Health/International/man-eat-drink/story?id=10787036>

<http://skepdic.com/skeptimedia/skeptimedia90.html>

<https://www.ancient-code.com/prahlad-jani-spiritual-master-who-lives-with-no-food-or-water-for-over-70-years/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Prahlad_Jani

https://en.wikiversity.org/wiki/User:Nobody60/Prahlad_Jani

<https://www.dailymail.co.uk/news/article-1274779/The-man-says-eaten-drunk-70-years-Why-eminent-doctors-taking-seriously.html>

ভগৱান, আমাৰ অতীত আৰু কিছু নক'বলগীয়া কথা

হয়, আপুনি ঠিকেই ভাবিছে, আজি আমি এনে কিছুমান কথা পাতিম, যিথিনি কথা পাতিলে সমাজে আমাক এঘৰীয়া কৰিবলৈ দুনাই নাভাবিব। এনে কিছু কথা যিথিনি আঙুলিৰ মূৰত গণিব পৰা কিতাপত হে আছে, সেয়াও লোকচক্ষুৰ আঁতৰৰ পৰা, কিয়নো, আজিৰ বিজ্ঞ সমাজে সেই কিতাপখনিনৰ নাম ল'ব নোখোজে। আজি আমি যি বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ ওলাইছোঁ, সেইথিনি কথা কাৰো বাবেই আলোচ বিষয় নহয়। হ'বও নো কিয় ? ভবিষ্যতৰ সপোন লৈ আমি ইমানেই মগ্ন হৈ পৰিছোঁ যে আমি আমাৰ সেই বিশ্ময়কৰ অতীতটোক ভালদৰে চালিজাৰি চাব লাগে বুলিও প্ৰয়োজনবোধ কৰা নাই। ইয়াতে কৈ থওঁ, যি ইতিহাসৰ কথা আমি বিদ্যালয়, কলেজত পঢ়িবলৈ পাওঁ, (সঁচা ক'বলৈ গ'লৈ মোৰ ইতিহাসৰ শ্ৰেণীত বৰশী বোৱাৰ বাদে একো নহৈছিল) সেই ইতিহাসতকৈ ইয়াত ক'বলৈ যোৱা ইতিহাস সম্পূৰ্ণৰূপে বেলেগ, কিয়নো আমি ইতিহাসৰ শ্ৰেণীত আজিলৈকে পঢ়া নাই যে অতীতত কেইবাবাৰো অজ্ঞাত ভগৱানে আমাক চাবলৈ আহিছিল। সেই ইতিহাসত আমি পঢ়া নাই যে সম্পূৰ্ণ পৃথিৰীতেই সেই অজ্ঞান ভগৱানে এনে কিছু বিশ্ময়ীভূত কাৰ্য্য কৰি গৈছে, যি আজিও আমাৰ বাবে সন্তুষ্ট নহয়। সেয়েহে এতিয়াই ক'ব বিচাৰো, যদিহে আপুনি কোনো ভয়াতুৰ, গোড়া ভগৱান বিশ্বাসী (বিশ্বাস কৰক যদি আপুনি সঁচাই তেনে হয়, আপুনি ভগৱানৰ অৰ্থ নাজানে), পৰিৱৰ্তন নিবিচৰা, যুক্তি সহকাৰে যিকোনো কথা এটা চালি জাৰি চাব নজনা কোনো আকোৰগোঁজ ব্যক্তি হয়, তেন্তে তলৰখিনি নপঢ়িব। কিন্তু আপুনি যদি এজন সাহসী, নতুন কথা জানিব বিচৰা, সঁচাই এখন নতুন, উন্নত ভবিষ্যতৰ সপোন দেখা এগৰাকী সৱল ব্যক্তিত্বৰ অধিকাৰী ব্যক্তি হয়, তেন্তে নিশ্চিত ভাবে এই লিখনি আপোনাতকৈ ভালদৰে কোনেও বুজিব নোৱাৰে।

তেন্তে আমি আগবঢ়িব পাৰোঁ নে ?

এটা কথা ভাৰকচোন, আমাৰ পৃথিৰীখনত থকা সকলোবোৰ ভাস্কৰ্য বাক সঁচাই আমাৰ পূৰ্বজ সকলে নিৰ্মাণ কৰা নে ? আমাৰ পুৰাতন্ত্ৰ বিজ্ঞানে এনে কিছু তথ্য উদ্ধাৰ কৰিছে যি বোৰ সঁচাই আচৰিত- যেনে ধৰক, ১৮শ শতিকাৰ আৰম্ভণিতে জেনেৰেল পিৰি বেইজৰ পুথিভঁৰালত পোৱা আধুনিক গোলকৰ লগত সম্পূৰ্ণ মিল থকা কিন্তু বহু হাজাৰ বছৰ আগত অঁকা মানচিত্ৰখন, অথবা কোপান মন্দিৰত পোৱা

সেই ছবিখন যি খন দেখিলেই প্রথমতেই আমাৰ মনলৈ এজন আধুনিক মহাকাশচাৰীৰ কথা হে মনলৈ আহিব, অথবা নাজকা সমভূমিত থকা শাৰীৰোৰ, যিবোৰ দেখিলে আধুনিক বিমান বন্দৰৰ দৰে লাগে অথবা বলিভিয়াৰ টিয়াহোৱানাকোত থকা দেৱালখন, খোদিত কৰি থোৱা কেলেগুৰখন যি খনৰ পৰা চন্দ্ৰ অৱস্থান গম পোৱাৰ লগতে পৃথিবীৰো গতিৰ কথা গম পাব পাৰি, অথবা তাতে পোৱা দা গ্ৰেট আইডল, ইজিপ্তৰ দা গ্ৰেট পিৰামিড, মায়ান সকলৰ মহাকাশ পৰ্যাবেক্ষণ কৰিবৰ বাবে সজা মন্দিৰবোৰ, ইষ্টাৰ দ্বীপত থকা সেই শিলত ইমান অতুলনীয়ভাবে কাটি উলিওৱা ৩৩ ব পৰা ৬৬ ফুট ওখ আৰু প্ৰায় ৫০ টন ওজনৰ য'ত ত'ত সিঁচৰতি হৈ থকা বিশালকায় মূৰ্তি বোৰ অথবা ভাৰতৰ ইতিহাসত কৈ যোৱা উৰণীয়া যানসমূহৰ কথা এই সকলোবোৰেই আমাক এটা কথাই সৌৰৰাই আহিছে, যে আমি আমাৰ অতীতটোক চোৱাৰ ধৰণ সলনি কৰিবলৈ হ'ল। সেয়েহে এই বিষয়টোৰ গুৰুত্ব বুজি প্রথম বাবৰ বাবে এৰিক বন দেনিকেনে (Erich von Däniken) প্রথমবাবৰ বাবে মানৱ ইতিহাসত এনে তথ্য সন্নিৰিষ্ট কৰি ১৯৬৮ চনত CHARIOTS OF GODS কিতাপখন লিখে। বৰ্তমান এই বিষয়টোক PSEUDOARCHAEOLOGY বুলি কোৱা হয়। Pseudoarchaeology ত কোনো এটা তত্ত্ব নাই, সম্পূৰ্ণ বিষয়টোৱেই সৰু সৰু বহু তত্ত্বৰে সন্নিৰিষ্ট। ইয়াৰ মুখ্য পথদ্রষ্টা বুলি ক'লে আমি এৰিক বন দেনিকেন (Erich von Däniken) আৰু গ্ৰাহাম হেনককেই (Graham Hancock) বুজোঁ। সাধাৰণ অৰ্থত ক'বলৈ গ'লৈ চলিত পুৰাতত্ত্ব বিজ্ঞানৰ পৰা ফালৰি কাটি আহি আমাৰ অতীতৰ পৰা উদ্বাৰ কৰা সম্পদৰাজিৰ বিশ্বেগাত্মক অধ্যয়নক বুজায় যি বিশ্বেগে কয় যে এই সম্পদসমূহ আমাৰ পূৰ্বজসকলে তেওঁলোকৰ বাবে নিৰ্মাণ কৰা নাছিল, এইখনি নিৰ্মাণ কৰিছিল তেওঁলোকে অন্য গ্ৰহৰ বাসিন্দাসকলৰ সহায়ত আৰু তেওঁলোকেই আমাক বিজ্ঞানৰ আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ জ্ঞান দিছিল। আমি আজি যাক দেৱতা বুলি কওঁ, যাক ভগৱান বুলি মানো, তেওঁলোক কোনো অন্য গ্ৰহৰ কোনো উন্নত প্ৰজাতিৰ বাদে আন কোনো নহয়, যিয়ে আমাক বহু আগতেই আহি বহু জ্ঞান দিছিল। হয়, এনে ধৰণৰ কথাবোৰ শুনিবলৈ আচল্লা যেন লাগে, কল্প-বিজ্ঞান কাহিনীৰ দৰে লাগে। কিন্তু পুৰাতত্ত্ব বিজ্ঞানৰ দ্বাৰা যিবোৰ ভাস্কৰ্য আৰু অন্যান্য বস্তু উদ্বাৰ হৈছে, সেয়া যদি আমি ভালদৰে পুঁখানুপুঁখ ভাবে অধ্যয়ন কৰোঁ, তেন্তে আমাৰ বাবে এই বিষয় কোনোফালৰ পৰাই অচিনাকি হৈনাথাকিব। কেৱল পুৰাতত্ত্ব বিজ্ঞানেই কিয়, ইতিহাসৰ প্রতিটো ধৰ্মৰেই যি প্ৰস্তু আছে, তাতো ইয়াৰ বিৱৰণ আছে। মহাভাৰত, বেদ, কোৰান, বাইবেলকে ধৰি এনে বহু প্ৰস্তু পৃথিবীৰ চুকে-কোণে সিঁচৰতি হৈ আছে, য'ত আকাশৰ পৰা অহা এনে ভগৱানৰ বিৱৰণ দিয়া আছে। উদাহৰণস্বৰূপে “And God said, let us make man in our image, after our likeness” — জেনেছিচ ১:২৬ ত আমি পঢ়িবলৈ পাওঁ।

‘ইয়াত ভগৱানে ‘মই’ ব্যৱহাৰ নকৰি ‘আমি’ৰ কিয় প্ৰয়োগ কৰিলে ? আকৌ, “And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born unto them, that the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives of all which they chose” — জেনেছিচ ৬:১-২; ইয়াত চাওকচোন, ভগৱানৰ সন্তান ক'ব পৰা আহিল ? ঠিক তেনেদৰেই; “There were giants in the earth those days; and also after that, when sons of God came in unto the daughters of men, and they bore children to them, the same became mighty men which were of old, men of renown” — জেনেছিচ ৬:৪; ইয়াত আকৌ আমি ভগৱানৰ সন্তানৰ কথা পঢ়িবলৈ পালো, যিসকলে মানৱ স্ত্ৰীৰ লগত মিলিত হৈ অতিমানৱৰ সৃষ্টি কৰে। মহাভাৰততো আমি ইয়াৰ উদাহৰণ পাওঁ, পঞ্চ পাণুৱৰ প্ৰতিজন পিতৃয়েই একো একোজন দেৱতা যাৰ বলতেই পাণুৱসকল অন্য মানৱতকৈ বেছি শক্তিশালী। অথৱা কৃষ্ণয়েই গাৰ বৰণ নীলা কিয় হয় কোনোবাই ক'ব পাৰে জানো ? ইমানতেই এয়া জানো শেষ হৈছে ? নাই হোৱা। আমি এনে বহু আখ্যান পাওঁ, য'ত হ'বলগীয়া ধৰ্মস্যজ্ঞৰ কথা কেইজনমান মুষ্টিমেয় লোকে আগতেই গম পাই যায় আৰু সেই দুর্যোগৰ পিছত তেওঁলোকেই আকৌ নতুনকৈ সকলোখিনি আৰম্ভ কৰে। যেনে ভাৰতৰ আটাইতকৈ পুৰণি কিতাপ “Sathapatha Brahmana” আৰু “Matsya Purana”ত উল্লিখিত ৰজা মনু, যিজনে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ মানৱ জাতিক সেই বৃহৎ বানপানীৰ পৰা বচাইছিল। তাত লিপিবদ্ধ হৈ আছে যে বিষুৱ মৎস্য অৱতাৰৰ পৰা আগতীয়াকৈ গম পোৱা বাবে তেওঁৰ আদেশতেই এখন বৃহৎ নাও সাজিছিল আৰু অন্য আঠজন সহ্যাত্ৰী, ঘৰৱা জন্ম আৰু নবিধ গচ্ছ গুটিলে বিষুৱ সেই মৎস্য অৱতাৰৰ সহায়ত সেই বানপানীৰ পৰা বাচিছিল আৰু পৃথিৱীত আকৌ নতুনকৈ জীৱনৰ পাতনি মেলিছিল। মৎস্য পুৰাগত বিষুৱে উল্লেখ কৰা নাওত ল'বলগীয়া ভঁৰাল ঘৰৱ পৰিসৰ পৰ্যন্ত বৰ্ণনা দিছিল। ঠিক একেদৰেই আমি জেনেছিচৰ ১৯:১-২৮ত চ'দম আৰু গ'ম'বৰাহত হোৱা ধৰ্মস্যজ্ঞৰ কথা পঢ়িবলৈ পাওঁ য'ত সকলোবোৰ কথা খুঁটি-নাটি মাৰি কোৱা হৈছে। সেই বিশেষ দিনটোৰ আগদিনাই দুজন দেবদূতে আহি ধৰ্ম্যাজক লটক আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালক পিছ দিনা হ'বলগীয়া ধৰ্মস্বৰ কথা কয় আৰু তেওঁলোকক কয় ক'ত গৈ তেওঁলোকে নিৰাপদে আশ্রয় ল'ব পাৰিব।

এনে বহু আখ্যান পৃথিৱীৰ অ'ত ত'ত সিঁচৰতি হৈ আছে, যিখিনি বিশ্লেষণ কৰিলে সকলোৰে চকু কপালত উঠিব।

অতীতৰ কথা ক'লে ইজিপুৰ পিৰামিড আৰু মায়াসকলৰ কথা মনলৈ নহাকে নাথাকে। আমি সেই পিৰামিডৰ কথা সকলোৱেই জানো, কিন্তু আমি কিমানজনে

জানো যে সেই পিরামিডে পার হৈ যোৱা মধ্যাহ্ন অক্ষরেখাই মহাদেশ আৰু
মহাসাগৰসমূহক সমানে দুভাগ কৰে ? আমি কিমানজনে জানো যে সেই পিরামিডৰ
ভূমিৰ (base) কালিক যদি আমি তাৰ উচ্চতাৰ দুগুণেৰে হৰণ কৰোঁ তেন্তে আমি
৩.১৪১৫৯ পাওঁ ? ঠিক তেনেদৰেই আমি সকলোৱেই মায়াসকলৰ কৰ্মৰাজিৰ কথা
কিছু পৰিমাণে জানো। তেওঁলোকৰ সেই বিখ্যাত কেলেণ্ডাৰখনৰ কথা আমি সকলোৱে
জানো। সেইখন এনে এখন কেলেণ্ডাৰ যিখনে পৃথিৰীৰ এক বছৰৰ সময়ৰ গণনা
৩৬৫.২৪২ দিন পাইছিল (বৰ্তমানৰ বাশিৰ লগত সম্পূৰ্ণ একেই- ৩৬৫.২৪২২)
তেওঁলোকে ৬৪,০০০,০০০ বছৰৰ গণনা এৰি হৈ গৈছিল। সেই জংঘলত থকা মানুহৰ
পৰা ইমান ডাঙৰ বাশিৰ কথা কল্পনা কৰাও অসম্ভৱ। তেওঁলোকে ভেনুজিয়ান বছৰৰ
কথা জানিছিল। তেওঁলোকে ব্যৱহাৰ কৰা সূত্ৰটো এইধৰণৰ আছিল-

এক ভেনুজিয়ান বছৰত ৫৮৪ দিন আছিল। তেওঁলোকে ৩৬৫কে ৭৩ৰে পঁচবাৰ হৰণ
কৰিছিল আৰু ৫৮৪ক ৮ বাৰ, আৰু এইদৰে আমি নিম্নলিখিত সূত্ৰ পাওঁ-

(চন্দ্ৰ) $20 \times 13 = 260 \times 2 \times 73 = 37960$

(সূৰ্য) $8 \times 13 = 108 \times 5 \times 73 = 37960$

(শুক্ৰ) $5 \times 13 = 65 \times 8 \times 73 = 37960$

আন ভাষাত ক'বলৈ গ'লৈ সকলোবোৰ চক্ৰই ৩৭৯৬০ দিনত মিলিত হয়। মায়াসকলৰ
মতে তেতিয়াই তেওঁলোকৰ ভগৱান ঘূৰি আহিব।

মায়া কেলেণ্ডাৰ আৰু বৰ্তমানৰ ব্যৱহাৰত কেলেণ্ডাৰৰ এক তুলনা তলত দাঙি ধৰা
হ'ল-

২০ কিন = ১ ওইনেল অথৱা ২০ দিন

১৮ ওইনেল = ১ তোন অথৱা ৩৬০ দিন

২০ তোন = ১ কাতোন অথৱা ৭,২০০ দিন

২০ কাতোন = ১ বাত্তোন অথৱা ১৪৪,০০০ দিন

২০ বাত্তোন = ১ পিত্তোন অথৱা ২,৮৮০,০০০ দিন

২০ পিত্তোন = ১ কালাবতোন অথৱা ৫৭,৬০০,০০০ দিন

২০ কালাবতোন = ১ কিঞ্চিলতোন অথৱা ১,১৫২,০০০,০০০ দিন

২০ কিঞ্চিলতোন = ১ আতাওতোন অথৱা ২৩,০৮০,০০০,০০০ দিন (প্রায়
৬৩,০৮১,৪২৯ বছৰ)

এয়াই আছিল মায়াসকলে ব্যৱহাৰ কৰা বাশিসমূহ। তেওঁলোকৰ বসবাস
কৰা ঠাইৰ ওপৰতো বহু কথা আছিল। তেওঁলোকে সাগৰীয় সম্পদৰ ব্যৱহাৰ জানিছিল
যদিও থাকিবলৈ সাগৰীয় ঠাইৰ অথৱা নদী কাষৰীয়া ঠাই নলৈ জংঘল হে কিয় বাছি
লৈছিল সেয়াও উত্তৰহীন প্ৰশ্ন।

এনে হাজাৰ হাজাৰ উত্তৰবৰ্তীন প্ৰশ্ন চীনত, বলিভিয়াত, ইজিপ্ত, ভাৰতত, কম্বোডিয়াত, নাইজেৰিয়াত, গোৱাটেমেলাত, পেৰুত, কলম্বিয়াত, এণ্টাৰ্কটিকাতে ধৰি অন্য বহু ঠাইত সিঁচৰতি হৈ আছে। আৰু সেই উত্তৰসমূহ বিচৰাৰ গুৰু দায়িত্ব আহি পৰিছে আমাৰ হাতত। আমাৰ হাতত এতিয়া মাত্ৰ দুটাই পথ খোলা আছে; আমি সকলোবোৰ দেখিও নেদেখাৰ ভাও ধৰি যেনেকে চলি আহিছে তেনেদৰেই গৈ থাকিবলৈ দিব পাৰোঁ, ইয়াত আমাৰ কষ্টও একো নহয়, একো লোকচানো নহয়, কিন্তু জীৱ শ্ৰেষ্ঠ বুলি আমি নিজকে ক'ব পাৰিম নে নাই সন্দেহ আছে। আনটো পথ হ'ল আমি এই সকলোবোৰ কষ্ট মূৰ পাতিলৈ আমাৰ অতীতটোক তাকো তন্ম তন্ম কৈ ফঁহিয়াই চাবলৈ যত্ন কৰিব লাগিব, কিয়নো আমাৰ বিশ্বাস যে এই বিশ্বাসকৰ অতীতৰ মাজতেই আমাৰ সোণালী ভৱিষ্যতৰ স্মৃতি লুকাই আছে, প্ৰয়োজন মাথোঁ অলপ চেষ্টা, অলপ সাহস আৰু এক দৃঢ়তাপূৰ্ণ মনৰ।

তথ্য সংগ্ৰহ —

Chariots of the Gods by Erich von Daniken

Eyes of the Sphinx by Erich von Daniken

36 unsolved mysteries of the world by Vikas Khatri

www.scientifictemperament.in

জুচৰিত — সঁচাইনে ?

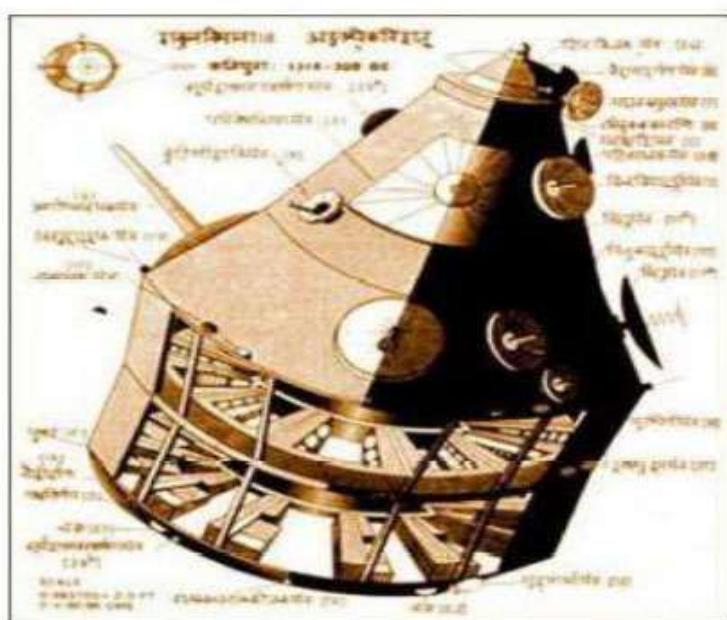

সাকচাহোৱামানত থকা শিলৰ দেৱাল য'ত শিলক কাঁচীয়ভৱন
প্ৰক্ৰিয়াৰে কাটি সঠিক ভাৱে বহোৱা আৰু জোৰা লগোৱা
হৈছে, কাঁচীয়ভৱন প্ৰক্ৰিয়াৰ বাবে বহু বেছি উত্তাপৰ প্ৰয়োজন...

ভূচর্বিত — মঁচাইনে ?

পিরি বেইজৰ এই মেপ খনে আমেরিকা
আৰু পশ্চিম আফ্ৰিকাৰ দেখাইছে, আৰু
এণ্টাকৰ্ণিটিকাৰ পানীৰ তলৰ অংশক
দেখাইছে, যিটো কেৱল প্রতিধৰণি
মাপক যত্রৰ সহায়ত হে ধৰা পেলাব
পাৰি, নথীভুক্ত ইতিহাসত এই ভূমি
কেতিয়াও বৰফ ছুক্ত হোৱা নাছিল...

ভাৰতৰ পূৰ্বনি গ্রহত পোৱা উৰিব পৰা যত্রৰ
ছবি আৰু অন্য তথ্য...

বৈজ্ঞানিক মানসিকতা - শুনিবলৈয়ে যেন এক টান লগা শব্দ। কিন্তু আচলতে নো কি এই বৈজ্ঞানিক মানসিকতা? একেবাবে সহজ অর্থত কবলৈ গ'লে সকলো ঘটনাই গমি পিটি, ভাঙি চিঙি, চালি জাৰি চাব পৰাটোৱেই দেখোন বৈজ্ঞানিক মানসিকতা। দেশ খনত বিশেষ কৈ আমাৰ সমাজ খনত বিজ্ঞানৰ জোৱাৰ তুলিবলৈ বহুলোকে ইতিমধ্যে ভিন ভিন

উপায়েৰে সমাজ খনত কৰি আহিছে। [Scientific Temperament](#) ও ইয়াৰে এক নৰ সংঘোজন। [Scientific Temperament](#) এ অসমৰ ভিতৰতে এক সুকীয়া স্থান দখল কৰি আহিছে। অসমীয়া ভাষাত বিজ্ঞান আৰু বৈজ্ঞানিক মানসিকতাৰ জগতখনক জনসমাজৰ আৰু এখোজ ওচৰলৈ লৈ যাবলৈয়ে সৃষ্টি www.scientifictemperament.in ত সকলোৱে বিচাৰি পাব বিজ্ঞান জগত খনৰ সৈতে এক নতুন আৰু সুমধুৰ সম্পর্ক।

গতিকে আহক অংশীদাৰ হও এই মহৎ যাত্ৰাৰ। বিজ্ঞানৰ জয় হওক, সমাজৰ উন্নতি হওক – আমি আগুৱাই যাও বিজ্ঞানৰ হাত ধৰি এক নতুন দিগন্তৰ দিশে...

(অধিক জানিবলৈ তলৰ QR code টি ক্লেক কৰক)

ISBN 9789353962630

9 789353 962630